

Onsdag den 9. december 2009 (D)

1

29. møde

Onsdag den 9. december 2009 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til ministeren for sundhed og forebyggelse om betaling for behandling på private sygehuse.

Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 04.12.2009. Fremme 08.12.2009. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 10. december 2009).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren tage konkrete initiativer, på baggrund af at antallet af aborter og hyppigheden af kønssygdomme i aldersgruppen fra 15 til 17 år er stigende, og indgår det i ministerens visioner samlet at igangsætte flere kampagner eller oplysningsindsatser for generelt at få nedsat abortantallet og reduceret udbredelsen af kønssygdomme? (Spm. nr. S 551).

2) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at hospitalernes børneafdelinger ikke kan overholde behandlingsgarantien på 1 måned, så børn, der behøver ikke akut undersøgelse i slutningen af året, oplever ventetider på op til 2-3 måneder ind i det nye år? (Spm. nr. S 552).

3) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Udenrigsministeriet har takket nej til et sponsorat af nordmannsgraner til udsmykning af indgangen til klimatopmødet i Bella Centeret i København, og deler ministeren ministeriets opfattelse af, at da FN tilsyneladende lægger vægt på et neutralt udtryk, så skal danske juletræer ikke være en del af klimatopmødet? (Spm. nr. S 566, skr. begr.).

4) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er regeringen enig i den oprapning af krigen i Afghanistan, der er USA's nye strategi? (Spm. nr. S 567).

5) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er regeringen enig i, at Taleban kun er en mindre del af de grupper, der kæmper mod USA og NATO i Afghanistan? (Spm. nr. S 569).

6) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Er det i overensstemmelse med EU's og den danske regerings mellemøstpolitik, herunder bestræbelserne på at få gang i fredsforhandlingerne, at danske lønmodtagerkroner via ATP investeres i virksomheder, der udfører anlægs- og byggeopgaver på vegne af israelske myndigheder i besatte områder i strid med Genèvekonventionerne, som også Danmark er forpligtet til at overholde og fremme? (Spm. nr. S 568).

7) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det har været hensigtsmæssigt at skære ned på de offentlige investeringer på handicapområdet fra 2001 til 2009 med i alt 44 pct., når f.eks. 6.400 personer ud af de ca. 17.000 voksne handicappede, der bor i botilbud, bor på under 20 m²? (Spm. nr. S 550).

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Skal ældre mennesker, der flytter på plejehjem i en anden kommune end den, som de hidtil har boet i, i fremtiden være bundet til den gamle kommune i form af, at det er den, som har kompetencen i forbindelse med støtte efter serviceloven? (Spm. nr. S 559, skr. begr.).

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Anne Bastrup (SF):

Agter regeringen at indføre et lignende stavnsbånd over for andre borgere i samfundet som det, man planlægger at indføre over for mennesker med handicap? (Spm. nr. S 560, skr. begr.).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Er ministeren enig i, at der vil forekomme mere nedslidning, mange flere erhvervs sygdomme og flere arbejdsulykker, når Arbejdstilsynet nu fyrer medarbejdere svarende til 50 årsværk - sammenlignet med, at regeringen havde bevaret de 50 årsværk? (Spm. nr. S 561, skr. begr.).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvordan kan det gå til, at ministeren den 2. november 2009 siger, at der skal fjernes 33 årsværk fra Arbejdstilsynet - og kun en måned senere er tallet steget med 50 pct. til 50 årsværk? (Spm. nr. S 565, skr. begr.).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Rammer ændringen vedrørende børnecheckens omlægning til en ungedyelse ikke de familier, der er dårligst økonomisk stillet i Danmark?

(Spm. nr. S 562, skr. begr.).

13) Til finansministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det var populisme af værste skuffe, da den daværende opposition i 1997, hvoraf flere i dag er fremtrædende ministre, foreslog en vederlagsmodel for deltidsbrandmændene?

(Spm. nr. S 563).

14) Til finansministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig med forsvarsministeren i, at vores måde at organisere beredskabet med deltidsbrandmænd på er god og effektiv, og at det derfor er uhensigtsmæssigt, at rigide regler på dagpengeområdet forhindrer brandsvende i at fortsætte mere end 30 uger, når de mister deres fuldtidsarbejde?

(Spm. nr. S 564).

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 88 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny politiklageordning m.v.)).

Sophie Hæstorp Andersen (S) og Karl H. Bornhøft (SF) m.fl.:

Lovforslag nr. L 89 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven (Indførelse af ret til rehabilitering (efterbehandling))).

Benny Engelbrecht (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 76 (Forslag til folketingsbeslutning om en mærkningsordning for autostole).

Hanne Agersnap (SF) og Ole Sohn (SF):

Forespørgsel nr. F 21 (Hvad kan regeringen oplyse om indførelse af åbne dokumentstandarder i det offentlige for 2010 og frem?).

Titlerne på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til ministeren for sundhed og forebyggelse:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor der ikke blev taget skridt til at opnå lavere priser inden for den udvidede frit valg-ordning, efter at en arbejdsgruppe med blandt andre Konkurrencestyrelsen og Indenrigs- og Sundhedsministeriet i 2006 dokumenterede, at dette var en mulighed, sådan som Rigsrevisionen har peget på senest i »Notat til Statsrevisorerne om beretning om pris, kvalitet og adgang til behandling på private sygehuse«?

Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 04.12.2009. Fremme 08.12.2009. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 10. december 2009).

Kl. 13:01

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 10. december.

Den første, der får ordet til at begrunde forespørgslen, er fru Sophie Hæstorp Andersen fra Socialdemokratiet. Og til det er der 2 minutter, værsgo.

Kl. 13:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak. Den 17. juni 2009, altså i år, fastslog Rigsrevisionen i sin beretning, og jeg citerer:

»Sundhedsministeriet har siden 2006 haft viden om, at de private sygehusydelse på baggrund af ændrede markedsmæssige vilkår kunne erhverves til lavere priser end de fastsatte takster.«

Et andet citat slår fast:

»Det er på den baggrund Rigsrevisionens vurdering, at Sundhedsministeriet ikke har sikret, at de private sygehusydelse er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien.«

Hvad betyder disse udsagn helt konkret? Ja, regeringen og statsministeren var hurtigt ude og sige, at der intet ulovligt er foregået. Og det er også kernen i de efterfølgende redegørelser til Rigsrevisionen fra henholdsvis Sundhedsministeriet og Finansministeriet. Men den 30. november i år kom Rigsrevisionen med et nyt notat til statsrevisorerne, der vurderer disse udsagn samt indlæg fra regionerne. Og Rigsrevisionen fastholder: Der er sket en overkompensation, og ministeriet har siden 2006 været vidende om denne overkompensation til private hospitaler for de ydelser, man har givet under det udvidede frie valg, i folkemunde også kendt som behandlingsgarantien.

Fra oppositionens side mener vi, det er så alvorligt, at vi har indkaldt til hasteforespørgslen her i dag, og derfor vil vi gerne bede om, at ministeren nu kommer og redegør for, hvorfor der ikke blev taget skridt til at sikre lavere priser inden for den udvidede frit valg-ordning, altså behandlingsgarantien, efter at det er kommet frem nu, at man bl.a. i 2006 havde en intern arbejdsgruppe med bl.a. Konkurrencestyrelsen og Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der dokumenterede, at det var muligt at få lavere priser. Det vil vi gerne have ministeren til at gøre rede for, særlig på baggrund af den nye udvikling, hvor Rigsrevisionen nu slår fast, at man holder fast i sine konklusioner fra juni i år. Tak.

Kl. 13:04

Formanden:

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse til besvarelse af forespørgslen. Og her er der 10 minutter.

Kl. 13:04

Besvarelse**Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):**

Tusind tak. Oppositionen har bedt mig redegøre for, hvorfor der ikke er blevet taget skridt til at opnå lavere priser inden for den udvidede frit valg-ordning, efter at en arbejdsgruppe med bl.a. Konkurrencestyrelsen og Indenrigs- og Sundhedsministeriet i 2006 dokumenterede, at dette var en mulighed, sådan som Rigsrevisionen peger på.

Sådan er det formuleret af forespørgerne. Regeringen er ikke enig, og det redegør jeg naturligvis gerne for, her 1 uge før statsrevisorernes endelige behandling af Rigsrevisionens beretning. Jeg skal ikke lægge skjul på, at timingen undrer mig en anelse, hvis man gerne vil respektere statsrevisorernes arbejde, men det må oppositionen selv forklare, hvis den synes.

Selve sagen er jo velkendt og handler om vurderingen af de takster, de private og udenlandske sygehuse og klinikker skulle have for at behandle patienter for det offentlige under det udvidede frie valg. Markedet for private sygehusydelse har udviklet sig sådan, at regionerne i sommer har kunnet indgå en aftale om lavere takster end tidligere. Der, hvor vandene skiller, er, når oppositionen på grundlag af statsrevisorernes og Rigsrevisionens vurderinger mener, at regeringen tidligere kunne have sikret lavere takster, og at ministeriet fra 2006 har haft en viden om, at ydelserne kunne erhverves til lavere priser end de fastsatte takster. Det er vi ikke enige i, og det vil jeg meget gerne redegøre nærmere for.

Selve sagen er jo velkendt og handler om vurderingen af de takster, de private og udenlandske sygehuse og klinikker skulle have for at behandle patienter for det offentlige under det udvidede frie valg. Markedet for private sygehusydelse har udviklet sig sådan, at regionerne i sommer har kunnet indgå en aftale om lavere takster end tidligere. Der, hvor vandene skiller, er, når oppositionen på grundlag af statsrevisorernes og Rigsrevisionens vurderinger mener, at regeringen tidligere kunne have sikret lavere takster, og at ministeriet fra 2006 har haft en viden om, at ydelserne kunne erhverves til lavere priser end de fastsatte takster. Det er vi ikke enige i, og det vil jeg meget gerne redegøre nærmere for.

Det udvidede frie valg blev indført i 2002 som en helt unik og meget væsentlig ny patientrettighed – det er ikke en indkøbsordning – der regulerer regionernes mulighed for at købe private sygehusydelse på de bedst mulige vilkår, f.eks. gennem udbud. Det har amterne og regionerne kunnet gøre såvel før som efter indførelsen af det udvidede frie valg, og det har regeringen også ofte opfordret dem til – uden større lydhørhed, må jeg desværre konstatere.

Efter lovens ordlyd og bemærkningerne til loven er formålet derimod at give patienterne mulighed for at vælge behandling på et privat sygehus, når der er lang ventetid i det offentlige. Hvilke takster skal man så bruge til sådan en ordning? Ja, et naturligt udgangspunkt må vel være, at patienterne får de penge med, som behandling ellers ville have kostet i det offentlige. Og det er jo det, vi har de såkaldte DRG-takster til, altså de priser, regionerne betaler, når de behandler hinandens patienter hen over regionsgrænserne. I loven fra 2002 er det dog fastsat, at taksterne fastsættes ved forhandling mellem de private sygehuse og dengang amterne i forening. Men kunne de ikke blive enige, kunne de private bede ministeren fastsætte taksterne, og det fremgår klart af bemærkningerne til loven, at udgangspunktet herfor vil være DRG-takster, altså hvad det ville have kostet i det offentlige.

Aftalesystemet, som både jeg og min forgænger har administreret efter, herunder takstniveaet, fremgår altså glasklart af loven og i øvrigt af lovens bemærkninger. Jeg har udmærket set, at oppositionen ikke er så imponeret over, at der er administreret i henhold til loven. Man har endog sagt, at om så ministeren havde fastsat taksterne til det halve, havde det været efter loven. Jeg mener, at man skal have et overordentlig afslappet forhold til lovbemærkninger for at nå frem til den konklusion.

Første gang, parterne – altså amterne og de private – ikke kunne blive enige og ministeren blev involveret i takstfastsættelsen, var i

2006. Amtsrådsforeningen var indstillet på at give i gennemsnit ca. 91 pct. af DRG. De privates forening krævede 98 pct. af DRG. Ministeren måtte naturligvis helt efter loven fastsætte taksterne mellem parternes positioner, sådan som det skete. Taksterne blev sat til 95 pct. i gennemsnit.

Forinden havde Amtsrådsforeningen indgået individuelle aftaler med en række helt overvejende små klinikker, eksempelvis praktiserende speciallæger, der havde deres hovedvirksomhed og deres hovedindtægt under sygesikringen. Og det er efter min mening ikke et marked, som nogen sinde kunne få en kapacitet, som ville kunne sikre patienterne et reelt alternativ og en reel valgfrihed mod de lange ventetider. Jeg kan forstå på debatten det seneste halve år, at oppositionen synes, at ministeren på den baggrund skulle have fastsat taksterne, også for det store område, som de privates forening forhandlede til 80 pct. af DRG.

Kl. 13:09

Men det ville selvfølgelig have været fuldstændig uden for lovgivningens rammer at fastsætte taksten til langt under det, amterne selv havde tilbudt. Det ville jo svare til, at fagbevægelsen og Dansk Industri mødte op hos forligsmanden med deres uenighed om en overenskomst og forligsmanden sagde: Nej, jeg synes, lønnen skal ligge 10 pct. under det, arbejdsgiverne har tilbudt, for det er der nogle uorganiserede der gerne vil gå for.

Oppositionens synspunkt har på det her punkt heller ikke støtte i Rigsrevisionens beretning. Eksemplet er godt nok grotesk, men det er ikke desto mindre netop den anvisning, som oppositionen mener regeringen burde have fulgt.

For ministeren var det selvfølgelig helt afgørende, at der blev indgået en aftale med de private sygehuses forening, ellers var det udvidede frie valg gjort illusorisk. Foreningen repræsenterede ca. 70 pct. af den samlede kapacitet. Rigsrevisor har i sin seneste redegørelse vurderet, at forløbet i 2006 var en indikation på, at der var opbygget et marked for private sygehusydelse, som muliggjorde, at ydelserne under den udvidede frit valg-ordning kunne erhverves til lavere priser. Det er regeringen ikke enig i! Men forløbet som sådan gav i øvrigt anledning til at overveje den eksisterende aftalemodel, der jo lændede sig op ad DRG-takster, og det var præcis, hvad der skete. I umiddelbar forlængelse af forhandlingsforløbet nedsatte min forgænger derfor et bredt sammensat udvalg med den opgave at se på aftalemodellen. Det er det udvalg, der er omtalt i dagens forespørgsel.

Forespørgerne hævder, at udvalget dokumenterede, at det var muligt at opnå lavere priser inden for den udvidede frit valg-ordning. Det er simpelt hen positivt forkert. Det er rigtigt nok, at man i løbet af udvalgsarbejdet arbejdede med forslag om at fastsætte taksterne under det udvidede frie valg gennem udbud. Men et forslag om at anvende udbud dokumenterer selvfølgelig ikke, at man ad den vej også kunne opnå lavere priser. Hverken udvalget eller andre kunne have nogen viden om, hvad resultatet af udbuddet ville være. Til trods for regeringens opfordringer havde regionerne kun anvendt udbud af behandlinger i meget, meget begrænset omfang, så det var et meget begrænset erfaringsgrundlag. Men her er det jo så forunderligt, at den socialistiske opposition pludselig er blevet mere overbevist om udbuddet og konkurrencens velsignelser end nogen borgerlig-liberal. Det synes jeg sådan set i sig selv er meget løfterigt.

Udbuddet under det udvidede frie valg ville imidlertid stride imod de gældende regler. Det ville også stride imod ordningen om det udvidede frie valgs formål. Alle private sygehuse, der vil acceptere rimelige betingelser, kan få en aftale, ikke kun dem, der har været i udbud. Det ville afgørende indskrænke patienternes frie valg. I stedet foreslog et flertal i udvalget, at man kunne udarbejde en særlig privat DRG-baseret takst på de private sygehuses faktiske omkostningsstruktur, og at regionerne burde udbyde sygehusydelse mere generelt. Rigsrevisor anfører også dette udvalgsarbejde som en indi-

kation på, at ministeriet tidligere kunne have udnyttet mulighederne for lavere priser, men som nævnt er der i udvalgets arbejde ingen dokumentation for, at man ad den vej kunne opnå lavere priser.

Desuden må jeg gøre opmærksom på, hvordan tidsforløbet var. Udvalget afgav sin rapport i september 2007, 2 måneder senere – just efter valget – skrev regeringen ind i sit nye regeringsgrundlag, at vi ville ændre på afregningerne med de private sygehuse. Få måneder efter kom imidlertid arbejdskonflikten i det offentlige sygehusvæsen, hvor der mere end nogen sinde var brug for de private sygehuse til at aflaste, og derefter kom jo suspensionen af det udvidede frie sygehusvalg, hvor taksterne derfor heller ikke gjaldt.

I suspensionsperioden opnåede regionerne væsentlig lavere priser gennem udbud. Perioden kan imidlertid ikke sammenlignes med den situation, vi havde under det udvidede frie valg. Regionerne kunne under suspensionsperioden opnå lavere priser, fordi de private kunne have en vis forventning om patientmængde – en forventning, man ikke kunne have under det udvidede frie valg, hvor patienterne udnytter deres ret individuelt. Rigsrevisor anfører også dette som en indikation på, at ministeriet tidligere kunne have udnyttet muligheden for lavere priser. Men selv hvis man antog, at erfaringerne under suspensionen kunne overføres til det udvidede frie valg, kunne det ikke have været udnyttet tidligere. Da ordningen trådte i kraft igen, var taksterne sat ned. Regeringen aftalte den 1. april i år, altså 3 måneder før det udvidede frie sygehusvalg trådte i kraft igen, de nye rammer for takstforhandlingerne, bl.a. baseret på øget konkurrenceudsættelse af sygehuse generelt og på referencetakster.

Kl. 13:14

Udgangspunktet skal fremover være udgifterne på de mest effektive offentlige sygehuse, og det førte til væsentlige takstreduktioner fra den første dag, da ordningen trådte i kraft igen. Med det nye grundlag har det krævet en lovændring, både fordi der kommer den her opmandsinstitution, der skal afgøre fremtidens tvister, og fordi vi har fået sat det nye udgangspunkt for takstfastsættelse gennem de nye lovbemærkninger.

Lad mig vende tilbage til selve forespørgselsens ordlyd. Man spørger, hvorfor min forgænger og jeg ikke tog skridt til at sikre lavere priser, efter at det omtalte udvalg i 2006 dokumenterede, at det var en mulighed, og svaret er, at udvalget ikke dokumenterede noget som helst om, hvilke priser der kunne opnås, at regeringen 2 måneder efter udvalgets rapport skrev det ind i det nye regeringsgrundlag, altså at man ville tage initiativ på området, at arbejdskonflikten på sygehusområdet fulgte kort efter og dernæst suspensionen af det udvidede frie valg, hvor taksterne selvfølgelig også blev suspenderet, og endelig at regeringen i tide aftalte ændrede vilkår, så taksterne var reduceret, da ordningen om det udvidede frie valg på ny trådte i kraft. Tak.

Kl. 13:16

Forhandling

Formanden:

Tak til ministeren for besvarelsen.

Vi skal så over til forhandlingen. Jeg kan oplyse, at ordførerindlæggene, hvis man bruger taletiden, som man skal, maksimalt er på 4 minutter. Så er der i alt 70 minutter til afvikling af korte bemærkninger, og der vil vi forsøge at gøre det efter bedste evne. Det er jo ikke sådan, at der er lige mange korte bemærkninger til alle ordførere, sandsynligvis, men vi vil prøve at fordele det, sådan at der er mulighed for, at der er flere, der kan få ordet der, hvor interessen er størst. Og jeg vil i øvrigt sørge for, at de, der er ordførere, har en fortrinstillig til at stille spørgsmål til andre ordførere. Men det handler altså lidt om at få det til at glide efter bedste evne. Jeg håber på forståelse for, at vi gør, hvad vi kan, for at tilgodese alle de interesser, der ligger bag hos dem, der har rejst forespørgslen.

Den første, der under alle omstændigheder får ordet under forhandlingen, er ordføreren for forespørgerne. Hvis man vil, så kan man starte med at få ordet som ordfører for forespørgerne. Man kan også vælge at komme sidst. Det må man egentlig selv om, det er frit. Der er så 4 minutter til rådighed, værsgo.

Kl. 13:17

(Ordfører for forespørgerne)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet går ind for et sundhedsvæsen, der er baseret på fri og lige ret til behandling, bygget på den faglige suverænitæt hos læger og andre sundhedspersoner, og som er demokratisk forankret. En hjørnesten for os er at sikre, at det offentligt drevne sundhedsvæsen også har de fornødne midler til at gennemføre og udvikle behandlinger af høj international kvalitet samt sikre en høj patientsikkerhed. Prioriteringer er en daglig foreteelse inden for det offentlige sundhedsvæsen, på trods af at både den tidligere og nuværende regering har afsat ekstra ressourcer til sundhedsvæsenet. I et sundhedsvæsen, der hele tiden kan levere flere og bedre behandlinger, er det enormt vigtigt, at der sikres mest mulig sundhed for pengene, samt at modvirke tendenser til social ulighed i adgangen til sundhed.

Den 17. juni i år fastslog Rigsrevisionen i sin beretning, at Sundhedsministeriet siden 2006 har haft viden om, at de private sygehuse yder på baggrund af ændrede markedsmæssige vilkår kunne erhverves til lavere priser end de fastsatte takster.

Hvad betyder dette? Ja, regeringen var, som jeg tidligere har været inde på, ude at sige, at der intet ulovligt var foregået. Det er det, sundhedsministeren henholder sig til i dag. Det er også det, der er sket i de efterfølgende redegørelser til Rigsrevisionen fra henholdsvis Sundhedsministeriet og Finansministeriet.

Men det er jo ikke det, som alene er relevant for Rigsrevisionens beretning. Det relevante i Rigsrevisionens kritik er jo, at man kunne have brugt tusindvis af kroner på at behandle andre patienter, f.eks. patienter med mere livstruende sygdomme såsom kræft, hjerte- eller nyresygdomme, eller man kunne have behandlet flere patienter med dårligt knæ, dårlig hofte, grå stær eller lignende.

Overbetalingen af de private sygehuse har kostet patienterne næsten 900 mio. kr. siden 2002. Det svarer til prisen for at lave 12.000 kunstige hofter eller udføre 1.500 hjertetransplantationer, penge, der i stedet er kommet direkte ned i lommerne på ejerne af de private sygehuse. Det er de offentlige sygehuse, der har betalt den ekstra regning, og når man betaler for meget, får man reelt mindre sundhed for de penge, samfundet har til rådighed. Det er stik imod den intention, alle har for sundhedsvæsenet, om mest mulig sundhed for pengene.

Tidligere sundhedsminister Lars Løkke Rasmussens favorisering af de private sygehuse er veldokumenteret. Et internt udredningsarbejde i regeringen har ifølge økonomi- og erhvervsministeren i Politiken i marts i år dokumenteret, at priserne til de private sygehuse lå 25 pct. for højt. Statsminister Lars Løkke Rasmussen forhindrer stadig, at de private sygehuse konkurrerer med hinanden om pris og kvalitet. I en aftale mellem regionerne og regeringen fra den 1. april 2009 forhindrer man igen, at der kan opstå konkurrence mellem de private sygehuse.

De private sygehuses takster skal indtil den 1. januar 2010 fastlægges i aftaler som hidtil, og fra den 1. januar 2010 skal de tage udgangspunkt i priserne på de mest effektive offentlige sygehuse. Denne ideologiske understøttelse af privathospitalerne alene for at kunne opbygge en stor privat sektor på sygehusområdet og ikke for patienternes skyld skal standses nu – alene af den årsag at ventetiderne på en lang række væsentlige operationer lige nu er på et niveau, der ikke er set siden juli 2002, og at det f.eks. betyder, at patienter med grå stær i mange tilfælde må vente i op til 11 måneder for at få et tilbud, medmindre de selvfølgelig har en sundhedsforsikring.

I stedet foreslår Socialdemokraterne, at der etableres en model for det udvidede frie valg, der både sikrer konkurrence mellem of-

fentligt og privat og imellem de private hospitaler, der opererer under det udvidede frie valg, og samtidig fastlægger høje og ensartede krav til kvalitet. Det skal frigøre penge til at gøre behandlingerne bedre og til at behandle de patienter, der står på venteliste.

Socialdemokratiet vil på den baggrund sammen med SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Rigsrevisionen har påvist, at regeringen har betalt overpriser til de private sygehuse siden 2006.

Folketinget tager afstand fra overpriserne og finder det helt uacceptabelt, at regeringen ikke har taget skyldigt økonomisk hensyn i forbindelse med betalingen til de private sygehuse, hvilket ellers er en almen retsgrundsætning i dansk forvaltningsret.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Kl. 13:22

Formanden:

Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg har noteret mig, at følgende ønsker ordet til korte bemærkninger: Birgitte Josefsen, Vivi Kier, Preben Rudiengaard, Torsten Schack Pedersen, Sophie Løhde og Anne-Mette Winther Christiansen. Ved at vove det ene øje vil jeg sige, at der bliver plads til fire, hvis man bruger tiden fuldt ud – det er 16 minutter ud af de 70, hvor der er en interesse – og det vil sige, at under alle omstændigheder er det fru Birgitte Josefsen som ordfører og fru Vivi Kier som ordfører, der kommer til som de to første, og så må vi lige se, hvor hurtigt man svarer, og om man holder tiden. Den første, der stiller spørgsmål, er fru Birgitte Josefsen, og spørgsmålet er til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:22

Birgitte Josefsen (V):

Jeg står med et notat fra Amdrårdsforeningen dateret den 6. april 2006. Der står, og jeg citerer: Med Indenrigs- og Sundhedsministeriets takster ligger den samlede omsætning 5 pct. under den samlede DRG-omsætning. Jeg vil gerne spørge fru Sophie Hæstorp Andersen, om 95 pct. er større end 100 pct.?

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo en meget besnærende tanke, som regeringen har prøvet at søsætte, nemlig at man har fået en lang række behandlinger langt billigere ved at få dem ud i det private. Faktum er i virkeligheden, at de opgaver, som man løser på private sygehuse, jo ikke er fuldstændig de samme som dem, man løser på de offentlige sygehuse. F.eks. er der ikke krav om, at private sygehuse skal have et akutberedskab, der er ikke krav om, at de skal forske eller uddanne – nogle gør det, men de kompenseres også herfor.

Jeg står til gengæld med et notat fra den 21. oktober, hvoraf vi kan se, at når man reelt gør op, hvad det har kostet det offentlige sundhedsvæsen at få en masse patienter behandlet på private hospitaler, tyder meget jo på, at det godt kan være, at taksterne var sat til 95 pct. af DRG som udgangspunkt, men en reel opgørelse viser, at den betaling, der er sket under det udvidede frie valg, i 2007 lå på 110 pct. af DRG og i 2008 på 105 pct., så vi har altså ikke betalt mindre, men mere, for de her ydelser, der er sket på de private hospitaler.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 13:24

Birgitte Josefsen (V):

Nu er debatten jo rejst på baggrund af Rigsrevisionens rapport, som forholder sig til et tidsrum, der ligger tilbage i 2006. Det notat, der ligger fra oktober, handler om taksterne, der er aftalt for 2007 og 2008. Det er jo nogle takster, som Danske Regioner har aftalt med privathospitalerne, så det, vi skal forholde os til, er det tidsrum, som Rigsrevisionen har sat lys på. Betyder det, at fru Sophie Hæstorp Andersen underkender det notat, der ligger fra Amdrårdsforeningen, om, at man er enige om, at taksterne er 95 pct. af DRG-taksterne, altså 5 pct. under det, man giver i det offentlige regi? Det vil sige, at hvis man ikke vedkender sig det, har det offentlige sådan set alle dage fået for mange penge.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Noget af det, vi jo virkelig angriber i den her debat, er, at der er en meget dårlig oplysning, der er meget lidt åbenhed om, hvad det reelle omkostningsniveau er, ved at en ydelse, en operation f.eks., ikke bliver udført på et offentligt hospital, men bliver udført på et privat-hospital. Derfor handler den her debat om, at man godt nok siden 2006 har været vidende i ministeriet om, at man kunne få ydelserne billigere, tilsyneladende også billigere end 95 pct. af DRG, men det handler jo også om, hvordan vi sikrer os, at man fremadrettet får en større konkurrence både på pris og kvalitet, hvordan vi sikrer, at der er en åbenhed om prisniveauet. For det er da klart, at man jo et eller andet sted skal betale det, som det reelt koster at udføre en operation, hvad enten der er tale om grå stær eller tale om en hofteoperation.

Jeg synes, at det vigtige må være, at vi faktisk ikke ved, om 95 pct. var billigere end andet, hvis vi medtager, at de private hospitaler hverken skal forske, uddanne eller have et akutberedskab stående døgnet rundt.

Kl. 13:26

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 13:26

Vivi Kier (KF):

Da jeg lyttede til fru Sophie Hæstorp Andersens tale, hørte jeg, at der blev talt om social ulighed. Jeg vil godt spørge ordføreren, om Socialdemokraterne synes, at det er social ulighed, når den helt almindelige dansker også får mulighed for at få offentligt betalt behandling på et privathospital, så man ikke skal stå så længe på venteliste, sådan som det udvidede frie sygehusvalg giver mulighed for. Skaber det social ulighed?

Kl. 13:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:26

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Selve det at have et frit valg er jo ikke noget, der i sig selv skaber ulighed, og jeg nævnte i min tale, at Socialdemokratiet går ind for at modvirke social ulighed som et mere overordnet kriterium. Jeg vil dog sige, at der er kommet flere rapporter, bl.a. fra Arbejderbevæ-

gelsens Erhvervsråd, der har påpeget, at der er en tendens til, at mennesker med et lavere uddannelsesniveau har sværere ved at udnytte det frie sygehusvalg og har sværere ved rent faktisk at gøre brug af det. Det synes jeg da er en meget vigtig pointe, men måske ikke en pointe, vi alene skal diskutere her i dag, hvor emnet jo er et helt andet.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Vivi Kier.

Kl. 13:27

Vivi Kier (KF):

Jeg vil gerne blive ved emnet den sociale ulighed. Jeg må sige, at jeg er sikker på, at de 300.000 helt almindelige danskere, der har gjort brug af det her, synes, at det er rigtig, rigtig fint, at de ikke skulle stå på venteliste, men havde en mulighed for at få en behandling i det private sygehusvæsen. Jeg vil gerne spørge: Ønsker Socialdemokraterne i virkeligheden at afskaffe muligheden for det udvidede frie valg for patienterne? Og som det andet spørgsmål vil jeg gerne spørge ordføreren, om man er vidende om og klar over, at der fremadrettet faktisk også arbejdes på det her, hvilket ministeren sagde i sin tale. Der er faktisk lavet en ny måde at basere aftaler og vilkår på for fremtiden.

Kl. 13:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:28

Sophie Hæstorp Andersen (S):

For det første anerkender Socialdemokratiet jo fuldt ud, at der har været omkring 280.000 mennesker, der har haft god gavn af det udvidede frie valg. Det tankevækkende er jo, at hvis man havde haft nogle takster, der måske reelt afspejlede de omkostninger, der har været ved det, så kunne vi måske have haft råd til at sende 350.000 af sted eller flere endnu. Vi kunne med andre ord have behandlet flere for de samme penge.

Jeg tror, der er rigtig mange, der er glade for det udvidede frie valg, men jeg vil også sige, at jeg tror, at der er rigtig, rigtig mange andre, som i virkeligheden bare ønsker sig et behandlingstilbud enten på et offentligt eller privat hospital, og at man mest af alt ønsker sig, at der er sammenhæng i behandlingen, således at man ikke skal flyve rundt fra det ene sted til det andet sted og føle sig utryk ved, at man også selv skal ud at vælge, hvilket hospital man vil behandles på, hvis der er gået mere end 1 måned.

Så vi må jo sætte fokus på de sammenhængende forløb, så det ikke bliver som i sagen om en dame, man så i Ekstra Bladet, der havde været rundt på syv forskellige hospitaler for at blive behandlet. Det er jo heller ikke et acceptabelt forløb for de enkelte patienter.

Kl. 13:29

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 13:29

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om vi ikke kan være enige om, at hvis X amt, som det hed på det tidspunkt, henviste en borger til Y amt, så skulle man betale DRG-taksten. Så har ministeren nu lavet en DRG-takst, der er 95 pct. af den afregning, der var 100 pct. mellem de to amter før i tiden. Er det ikke en besparelse? For ellers er der i hvert fald noget galt med den måde, jeg har lært at regne på. Så derfor har der da været en fordel ved den overenskomst, som den da-

værende sundhedsminister indgik, i forhold til at man betalte det med 100 pct. mellem to amter.

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg mener stadig væk, at ordføreren overser, at det jo er sådan, at når man overfører en patient fra et offentligt hospital til et andet offentligt hospital, står der stadig væk de ansvar tilbage, der handler om forskning, uddannelse og også det at opretholde et akutberedskab i det offentlige. Det gør der altså ikke, når man henviser borgerne til at tage et frit valg og dermed få ydelsen på det private hospital.

Derfor kan man sige, at det stadig er meget, meget usikkert, hvad det egentlig er, vi betaler for, når vi får det for 95 pct. af DRG. I 2007 og 2008 var det jo ikke et spørgsmål om 95 pct. af DRG. Der har det reelt været sådan, at man har betalt endnu mere. Hvis man havde overført patienten fra Region Syddanmark til Region Midt, havde man betalt 100 pct. af DRG. Hvis patienten har valgt at lade sig operere på et privathospital, har man i virkeligheden betalt 110 pct. af DRG. Det er jo faktisk et faktum, vi kan se, hvis vi kigger på de tal, som er kommet frem fra Danske Regioner siden hen. Så det har altså ikke overordnet været billigere, det har været dyrere for det offentlige hospitalsvæsen.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 13:31

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne holde fast i 2006 – det er jo det, det drejer sig om – hvor man påstår at den daværende sundhedsminister overbetalte det her. Som det også fremgik af vores nuværende sundhedsministers tale, var den ene part kommet til 91 pct., og den anden part kommet til 98 pct., og så slår ministeren fast, at det er 95 pct. Hvordan kan det i den her sammenhæng være en overbetaling?

For os er det vigtigt, at patienten kommer hurtigt igennem, og derfor synes jeg altså, at det er et meget hult postulat, fru Sophie Hæstorp Andersen kommer med, når hun begynder at rode noget forskning og alt muligt ind i det. Alle parter var enige om det. Kan vi ikke blive enige om det?

Kl. 13:31

Formanden:

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:31

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, Rigsrevisionen slog fast og skriver i sin rapport, er jo, at der var et forhandlingsforløb i 2006, hvor der er meget der tyder på at man ville indgå en aftale om, at en lang række af ydelserne på nogle private klinikker kunne udføres for 80 pct. af DRG, men hvor ministeren gik ind og fastsatte taksterne til 95 pct. af DRG. Efter det forløb nedsatte Indenrigs- og Sundhedsministeriet et tværministerielt udvalg, som skulle kigge på, hvordan de her forløb kunne forbedres. I det udvalgsarbejde kom det også frem, at man skulle forsøge nogle nye ting, f.eks. ved at lave rammeudbud, som Konkurrencestyrelsen foreslog.

Hvad er der så sket fra 2006? I 2006 satte man taksterne til 95 pct. af DRG. Det fastholdt man i 2007. Tallene for 2008 viser, at man har betalt langt mere end 95 pct. af DRG. Vi ved ikke, om tallene for 2009 viser det samme. Vi ved, at man fremadrettet vil holde

fast i et takststyringsprincip, som ikke sikrer konkurrence mellem de private hospitaler, men alene konkurrence mellem de private og de offentlige.

Kl. 13:32

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 13:33

Sophie Løhde (V):

Et af de tilbagevendende kritikpunkter fra bl.a. Socialdemokraterne er jo, at regionerne ikke i højere grad har anvendt udbuddet som et element til at opnå en større konkurrence og dermed en lavere pris. Vi glæder os selvfølgelig i Venstre over, at Socialdemokraterne godt nok har foretaget en kovending, for nu er de blevet til nogle nye typer, som velsigner udbuddets og dermed konkurrencens gode kræfter. Men jeg vil bare spørge den socialdemokratiske ordfører, om det ikke er korrekt, at regionerne alle dage har haft mulighed for at anvende og benytte sig af strategiske udbud som et led i også at kunne opfylde det udvidede frie sygehusvalg.

Kl. 13:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er sådan, at det er muligt for regionerne at prøve at forsøge sig med at sende i udbud for at sikre sig, at de lever op til behandlingsgarantien. Men man kan groft sagt sige: Hvad er interessen for et privathospital i at byde ind og lave en aftale, hvis man ved, at den dag, hvor behandlingsgarantien ikke overholdes, ja, så kan patienterne vandre direkte ud i det private sundhedsvæsen og blive behandlet for en fuldstændig fastlagt takst, der formentlig vil ligge højere end den takst, man vil kunne få ved at gå ind i en udbudsaftale med regionerne? Der har været tale om udbud, men det er jo ikke mange udbud, der har været brugt.

Man kan omvendt sige, at de steder, hvor det har virket, vil det jo være et godt argument for, at man ikke har tilladt de rammeudbudsmodeller, som Konkurrencestyrelsen foreslog i 2006. Men for mig handler det altså om, at man i 2006 har været vidende om, at man kunne bruge nogle andre værktøjer og derved skaffe billigere priser, og at man i den her regering har siddet dette overhørigt og derved spildt en masse penge på nogle sundhedsydelse, som man kunne have fået billigere.

Kl. 13:34

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:34

Sophie Løhde (V):

Den socialdemokratiske ordfører siger, at det jo ikke er mange udbud, der er tale om, men at det de steder, hvor det er blevet anvendt, har virket. Jeg formoder, at det bl.a. er Region Syddanmark, man henviser til at udbuddet skulle have virket i. Men når der nu ikke er tale om mange udbud, kan man gå tilbage og se på, hvorfor der ikke har været mange udbud. Derfor vil jeg bare stille den socialdemokratiske ordfører, der jo også er tidligere regionsrådsmedlem i Region Hovedstaden, et spørgsmål. Ordføreren står her på talerstolen og kritiserer, at der ikke i højere grad har været anvendt udbud, selv om Venstre i august måned 2008 fremsatte et ændringsforslag til dagsordenens punkt 5, side 33, afsnit 5.1, under påtænkte udbud, og altså foreslog, at der skulle anvendes strategiske udbud i Region Hovedstaden på pakker af operationer. Kan ordføreren forklare mig, hvor-

for de eneste partier, der stemte for, var Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og de partier, der stemte imod, var Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten? Det stemmer meget dårligt overens med det, ordføreren står og taler og prædiker om fra talerstolen.

Kl. 13:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:36

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nej. Jeg kan ikke give et klart svar på spørgsmålet om, hvad der skete med det dagsordenspunkt, for jeg har ikke læst det dagsordenspunkt. Det er ikke noget, jeg har sat mig ind i. Jeg er ikke bekendt med alle diskussioner, der foregår ude i hver enkelt region, og det må da også et eller andet sted være fair nok. Men jeg vil så sige, at i det svar, som Region Syddanmark har sendt som opfølgning på Rigsrevisionens beretning, har man skrevet: »Regeringens side har svækket Danske Regioners forhandlingsposition overfor privathospitalerne flere år efter.«

Det er jo det, jeg kommer ind på. Hvis man som privathospital kan forvente at få en højere pris, ved at borgerne stille og roligt kommer under det udvidede frie valg, end ved at indgå i et udbud i en region, er det da at vælge frem for det andet. Og det er jo også derfor, at hele situationen med takstmodellen som sådan ikke er et godt nok konkurrenceparameter.

For mig at se er det altså stadig væk sådan, at det er fuldt ud dokumenteret, at man fra regeringens side altså kunne have brugt nogle andre værktøjer og have sikret mere sundhed for pengene, men at man ikke har valgt at gøre det, uanset hvilke initiativer der så har været forsøgt taget for at gøre det ude i regionerne, for det kunne jo endeligt godt lade sig gøre, da man nåede frem til det og suspenderede det udvidede frie valg i 2008.

Kl. 13:37

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne følge op på det, som fru Sophie Løhde spurgte om, for det, vi har fat i nu, er jo helt centralt. Hvordan kan det være, at den socialdemokratiske sundhedsordfører står og priser udbud – det glæder mig på mange områder, at man er kommet til den erkendelse – men når Socialdemokraterne så skal forholde sig til udbud ude i regionerne, stemmer de nej? Hvordan kan det være, at Socialdemokratiet på Christiansborg siger, at udbud nu lige pludselig er en god idé, men at når Socialdemokratiet ude i regionerne bliver forelagt et forslag om at lave udbud, stemmer de imod? Hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg er ret sikker på, at hvis jeg går ud og kigger på de forskellige kommunale dagsordenspunkter og andre ting, der bliver behandlet, vil jeg kunne finde masser af eksempler på, at Venstrepolitikere nogle gange stemmer imod den politik, der føres herinde på Christiansborg. Jeg er også helt sikker på, at jeg også vil kunne finde eksempler, som hr. Torsten Schack Pedersen ikke selv er inde i, fordi han heller ikke sidder og gennemgår alle de her ting.

Jeg er altså ikke bekendt med, hvad det er for en debat, der har været i Region Hovedstaden den pågældende dato, og derfor kan jeg ikke forholde mig til det. Det, jeg kan forholde mig til, er, at vi i Socialdemokratiet mener, at man skal søge at få mest mulig sundhed for pengene, og det troede jeg sådan lidt naivt også var regeringens politik. Jeg må bare konstatere, at Rigsrevisionen altså har påpeget, at man ikke har brugt de fornødne værktøjer, der havde kunnet sikre, at de private hospitaler siden 2006 og fremad kunne operere danske patienter langt billigere, end hvad der reelt har været tilfældet. Faktisk er der kun sket det, at det er blevet dyrere og dyrere, at patienterne har brugt det udvidede frie valg, og det er sket på bekostning af det offentlige sundhedsvæsen.

Kl. 13:39

Formanden:

Så er der endnu en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu burde det, der foregår i Region Hovedstaden, jo ikke være helt ubekendt for fru Sophie Hæstorp Andersen. Hvis ikke jeg tager meget fejl, har hun da selv tidligere været medlem.

Jeg synes da, det er interessant, at Socialdemokratiet bliver stillet over for muligheden for at lave et udbud, og så modarbejder og afviser man det. Man vil i regionerne, hvor man har haft den her mulighed alle dage, simpelt hen ikke gøre brug af den, og bagefter klandrer man så regeringen for, at man ikke har gjort det. Det hænger simpelt hen ikke sammen. Det må da være helt åbenbart for fru Sophie Hæstorp Andersen, at regionerne hele tiden har haft den her mulighed, og når Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti så har fremsat forslag om det ude i kommunerne, har Socialdemokraterne modarbejdet det. Det er da dobbeltmoralsk af den anden verden, når man så skal høre det, den socialdemokratiske ordfører siger her i dag.

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Altså, det eneste, der står rigtig klokkeklart for mit vedkommende, er, at Venstre, der argumenterer så meget for udbud, i 2006 fik en anbefaling fra Konkurrencestyrelsen i et tværministerielt udvalg om, at man skulle benytte sig mere af udbud, men valgte at sidde det overhørig.

Det er da ekstremt tankevækkende, at det er en borgerlig regering, der har modsat sig at bruge nogle værktøjer, der skulle skabe mere konkurrence og sikre, at man fik mest mulig sundhed for pengene, på trods af alt det, man prædiker alle mulige steder, om, at man ønsker mest sundhed for pengene, og at det er Socialdemokratiet, der skal stå her og tale for, at man skal bruge de her værktøjer. Socialdemokratiet går ikke ind for tvangsudliciteringer, men det betyder ikke, at et værktøj som udbud ikke kan bruges de steder, hvor det er relevant.

Jeg sad ikke i regionsrådet i 2008, så jeg kan ikke vurdere, om det, de har diskuteret i Region Hovedstaden, kan være dækkende for den enes eller den andens politik. Men jeg må konstatere, at det er en borgerlig regering, der har afvist at sikre, at skatteydernes penge er gået til det, de skulle bruges til, nemlig at sikre mere sundhed for pengene under det udvidede frie valg.

Kl. 13:41

Formanden:

Så er det fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 13:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nu kommer jeg jo bl.a. med en uddannelse fra skoleverdenen, og jeg bliver bare nødt til at have noget helt afklaret her: Er 95 pct. mindre end 100 pct.?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Normalt er 95 pct. jo mindre end 100 pct. af DRG. Men man kan jo ikke lade være med at tage til indtægt, hvad det er, der skal løses for de 95 pct. af DRG-taksten.

Det er et faktum, at det offentlige sundhedsvæsen har en lang række ansvarsområder, som det private sundhedsvæsen ikke har. Det har ikke ansvaret for at skulle stille med et akutberedskab i de små timer, det har ikke ansvaret for at sikre behandling på nærsygehuse, der ligger langt væk, det har ikke ansvaret for at forske, det har ikke ansvaret for at uddanne. Derfor er det fuldstændig absurd, at man bliver ved med det her, når det oven i købet kan bevises, at i 2008 var det sådan, at vi ikke betalte 95 pct. af DRG for de her ydelser, vi betalte faktisk 105 pct. I 2007 var det endnu dyrere at henvise en patient fra det offentlige sundhedsvæsen til det private, har det vist sig i bagklogskabens tegn. Det må da være enormt vigtigt for Venstre at være optaget af, hvordan man kan gøre det om igen og sikre sig, at det ikke sker i fremtiden.

Kl. 13:42

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen, værsgo.

Kl. 13:42

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg elsker møder, hvor man kan lave konklusioner, og jeg kan konkludere, at 95 pct. er mindre end 100 pct., for det har ordføreren bekræftet mig i. Altså, kan jeg jo så også konstatere, er aftalen i 2006 lavet sådan, at der ikke betales 100 pct.-pris for, hvad DRG-taksten ligger på, når man kommer i behandling på de private hospitaler. Godt så.

Altså, må vi jo også konkludere, at debatten faktisk slet ikke skal køre her, for det er jo Amtsrådsforeningen, der laver aftalen, og den er bagefter taget over af regionerne. Det er jo altså slet ikke her, diskussionen skal tages.

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen jeg kan jo så konkludere, at vi ikke ved, om vi kunne have fået behandlingerne for 90 pct. af DRG eller 85 pct. af DRG, men det er det, Rigsrevisionen slår fast, nemlig at man kunne have erhvervet ydelserne billigere end 95 pct. af DRG. Det er det, Rigsrevisionen slår fast i sin beretning, nemlig at man siden 2006 var vidende om, at ydelserne kunne erhverves billigere end de 95 pct. af DRG.

Så vil jeg da godt høre, om det så efter Venstres mening var fuldstændig bluff, da den konservative vicestatsminister, fru Lene Esper-

sen, i marts gik ud og talte om, at priserne var alt, alt for høje og skulle nedsættes med 25 pct. Det er jo mærkeligt, at hun går ud og siger det, hvis Venstre er så fuldstændig skråsikre på, at 95 pct. er en fantastisk takst at lægge for de private sygehuse, når alt i sol og måne tyder på, at vi kunne have fået mere sundhed for pengene ved at få en billigere pris, og at den billigere pris rent faktisk kunne have været anskaffet, sådan som Rigsrevisionen jo siger til regeringen.

Kl. 13:44

Formanden:

Det er meget svært at fordele tiden, og det vil jo være sådan, at der er større spørgelyst til nogle ordførere end til andre. Jeg forsøger at gøre det bedste, men vi slutter af med hr. Hans Christian Schmidt. Så må man vende tilbage siden hen, og man skal ikke måbe. Værsgo til hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:44

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg synes også, at man kan gøre det kort. Jeg blev sådan set glad for at følge debatten om, at 95 pct. er mindre end 100 pct. Det var jeg jo glad for at få at vide. Man kunne godt blive nervøs for, hvis det skulle have ændret sig, men det har det ikke. Det er ved det gamle.

Derfor kan jeg konstatere, at 2006 kommer før 2007, og det er også godt at vide. Så nu ved vi alle de vigtige ting, og alle dem, der følger den debat udeomkring, kan vide, at det, vi bruger Folketingets tid på i dag, er at konstatere, om 95 pct. er mindre end 100 pct. Det har vi så fundet ud af, og 2006 kommer før 2007, og ellers er det de helt forkerte, der sidder og debatterer. I virkeligheden er det Danske Regioner og den gamle Amtsrådsforening vi skal have fat i, og den daværende sundhedsminister har ikke noget med det at gøre.

På den baggrund vil jeg godt afstå fra mit næste spørgsmål, for der er ingen grund til at stille flere, for det er jo en ren tilståelsessag, så jeg har ikke flere. Tak.

Kl. 13:45

Formanden:

Så får vi endda plads til en mere, det er godt. Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:45

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes da, det er fint, at vi i dag får på det rene, at Venstre mener, at det har været helt o.k. at have de gyldne haner løbende i forhold til betaling af privathospitaler. Man er fuldstændig villig til at negligere, at de skøn, man havde i 2005, altså ikke er dækkende for, at man kunne have fået priserne billigere f.eks. i 2005 og 2006, som Rigsrevisionen påpeger. Og man er fuldstændig villig til at lukke øjnene for, at de gyldne haner er blevet større og større, for der har faktisk været en endnu mere markant overbetaling både i 2007 og 2008, som det fremgår af Danske Regioners opgørelse.

Jeg synes da, det er meget interessant, at Venstre fuldstændig afviser, at der er sket den her overbetaling, når nu alle tegn i sol og måne viser, at det rent faktisk er sket.

Kl. 13:45

Formanden:

Jeg er meget glad for, at hr. Hans Christian Schmidt afstod fra sit andet spørgsmål. Det betyder, at fru Britta Schall Holberg kan få et spørgsmål, så jeg ikke ser de der meget vrede blikke, som jeg før så. Værsgo, kort bemærkning.

Kl. 13:46

Britta Schall Holberg (V):

Jamen det var, fordi det var mig, der havde bedt om ordet først; det er kun derfor.

Ordføreren sagde, at der var tale om en ideologisk favorisering af privathospitalerne. Så vil jeg godt sige, at hvis ordføreren finder, at aftalen er ideologisk, må jeg jo konstatere, at den socialdemokratiske formand for Danske Regioner alligevel har forhandlet denne aftale på plads på regionernes vegne. Så undrer det mig lidt, at det bliver sagt, at det skulle være regeringspartierne, der er ideologiske, for så må Socialdemokratiet jo følge glimrende med. Det går jeg ud fra at ordføreren anerkender.

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen det er jo altså rimelig tydeligt for mig, at det ikke er alle Venstres folk, der har sat sig ind i sagerne. Faktum er, at Danske Regioner og privathospitalerne jo ikke kunne nå til enighed om, hvad priserne skulle lande på i 2006, og derved gik ministeren ind og fastsatte taksterne til 95 pct. af DRG, vidende om, at man fra Danske Regioners side allerede havde forhandlet et endnu billigere alternativ igennem med en lang række klinikker, der lå på omkring 80 pct. Og faktum er også, at man siden 2006 ikke har handlet på de problemstillinger, der var i 2006 – det er det, Rigsrevisionen kritiserer – og at man siden hen faktisk ikke har betalt mindre, men langt mere, til privathospitalerne for de ydelser, de har leveret, ved bl.a. i 2007 og 2008 også at betale for, at der f.eks. er blevet implementeret forskellige ting på regionernes regning, på det offentlige sundhedsvæsens regning.

Så modsat af, hvad Venstre prøver at sige her i dag, vil jeg sige, at det kun er blevet dyrere at have det udvidede frie valg og ikke billigere, og jeg vil kun sige gudskelov for, at patienterne er glade for det, for vi støtter da fuldstændig op om det frie valg og de private hospitaler, men hvad blev der af den fair konkurrence? Det vil jeg da gerne spørge tilbage.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen. Så er det videre i ordførerrækken med fru Birgitte Josefsen. Vi forsøger at fordele det, og det gælder også, så SF kan få mulighed for det, når der er spørgsmål, vil jeg sige med det samme. Vi gør, hvad vi kan, efter bedste evne. Det er ikke sikkert, det slår til, men vi gør, hvad vi kan, værsgo.

Kl. 13:48

(Ordfører)**Birgitte Josefsen (V):**

Tak for det. Ca. 300.000 patienter har benyttet sig af retten til at blive behandlet på et privathospital, og ca. 300.000 er blevet behandlet inden for kort tid. Ca. 300.000 patienter har forladt ventelisterne i det offentlige sygehusvæsen, har fået forøget deres livskvalitet, har kunnet passe deres arbejde og kunnet taget vare på egen situation. En stor procentdel af de 300.000 har fået hurtig behandling, og det har været medvirkende til, at kommunerne har kunnet undgå at udbetale sygedagpenge, og at de pågældendes arbejdsgivere hurtigt har kunnet få arbejdskraften tilbage i virksomheden. Der er sikret livskvalitet for den syge, der er sikret mindre udbetaling af sygedagpenge, og der er sikret fortsat produktion hos en række arbejdsgivere. Det var sådan set det, der var målet med det udvidede frie valg, nemlig at hjælpe patienten.

Da den lovgivning, som et bredt flertal i Folketinget i 2002 vedtog med lovforslag nr. L 64, »Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet«, blev endeligt vedtaget, fik patienter, der var visiteret til det danske sygehusvæsen, retten til at benytte sig af det udvidede frie valg. Alle patienter, der bliver visiteret til behandling, får

retten til at benytte sig af behandling på et privat sygehus, som de daværende amtsråd og de nuværende regioner har indgået aftale med. Sådan er det stadig væk.

Det offentlige sygehusvæsen har 30 dage til at sikre patienterne visiterede planlagte behandlinger, inden patienterne har retten til at forlade det offentlige sygehusvæsen og de offentlige ventelister og søge behandling på privathospitalerne. For at sikre den ret, er der behov for, at der er et marked som supplement til det offentlige sundhedsvæsen. I dag er der en række og en vifte af muligheder for at søge behandling på privathospitalerne, men der er også patienter, der med specifikke diagnoser må stille sig op i den lange kø og vente og vente.

For Venstre er det afgørende og af stor betydning, at der sikres hurtig og kvalificeret behandling af patienterne og gerne af alle patienter. Det er derfor positivt at kunne konstatere, at der i langt højere grad end i 2002 nu skeles til, at man kan få en mere effektiv behandling i både det offentlige og det private sygehusvæsen, og at der er en større og større grad af samarbejde mellem det private og det offentlige område.

For Venstre er det patienten, det handler om. Det er den syge, der skal sikres hurtig og kvalificeret behandling. Patientrettighederne og samarbejdsfladerne sikres via et aftalesæt, og både patientrettigheder og aftaler er løbende justeret og forbedret.

For at kunne købe en vare skal der være en vare at købe, og for at få varen til den rette pris skal der eksisterer et konkurrenceelement. Det konkurrenceelement er udviklet betydeligt siden 2002.

Siden 2002 har de daværende amter og de nuværende regioner også kunnet benytte sig af strategiske udbud, hvilket kan være en god løsning i mange situationer. Det er sundt fornuft at bruge udbudsinstrumentet, så man kan gå ind og kigge på, hvor det er, man ikke selv har mulighed for at løse hele opgaven og kan sende nogle af opgaverne i udbud.

For os må målet gerne være, at patientrettighederne i forbindelse med det udvidede frie valg bliver overflødige, ved at det offentlige løser alle opgaverne. Men når det ikke er sådan, ja, så skal det udvidede frie valg altså være en realitet, så vi har så stor en behandlingskapacitet som overhovedet muligt til stede i samarbejdet mellem det offentlige og det private. Derfor skal min opfordring være, at det private og det offentlige sygehusvæsen fremadrettet arbejder tættere og tættere sammen, så patienterne sikres en hurtig og kvalificeret behandling til en så gunstig pris som overhovedet muligt.

Så vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse på vegne af Birgitte Josefsen (V), Liselott Blixt (DF) og Vivi Kier (KF):

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager redegørelsen til efterretning og konstaterer, at det udvidede frie sygehusvalg har givet patienterne en ny og væsentlig rettighed, der har sikret patienter hurtigere behandling.

Aftalen af 1. april 2009 har skabt forbedrede rammer med mulighed for lavere priser, ligesom aftalen har opfordret til øget konkurrenceudsættelse af sygehusydelsler.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 26).

Kl. 13:52

Formanden:

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg har også her noteret følgende til korte bemærkninger: Sophie Hæstorp Andersen, Jonas Dahl, Per Clausen, Flemming Møller Mortensen, Orla Hav, Anne Baastrup og Julie Skovsby. Vi vil forsøge at nå så mange som muligt, og jeg vil bede om, at man overholder talletiden – jo lettere er det at komme igennem.

Der er stadig væk førsteret til ordførerne, og det vil sige, at den første er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:53

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Allerførst vil jeg gerne høre ordførerens kommentarer til, at man i 2008 efter sygehuskonflikten suspendede det udvidede frie valg. Der var det sådan, at man lavede nogle efterfølgende udbud, der viste, at man rent faktisk kunne behandle de patienter, der valgte at benytte sig af det frie valg og som skulle sendes til privathospitaler, 30-50 pct. billigere i det private sundhedsvæsen, end man kunne med de takster, der var forud for sygehuskonflikten.

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Birgitte Josefsen (V):

Vi ved jo ikke, om man kunne have erhvervet aftalerne til en lavere pris før suspensionen af det udvidede frie valg, fordi en række regioner nemlig ikke brugte udbudsinstrumentet. Nogle regioner brugte det i mindre grad, og nogle brugte det slet ikke.

Kl. 13:54

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:54

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som jeg tidligere har nævnt, er det jo sådan, at når et privathospital har en forventning om at få en meget, meget fastsat takst for, hvad det vil sige at operere, og taksten altså ligger på 20.000 kr., uanset om operationen koster 10.000 kr., eller om det koster 25.000 kr. at operere patienten, så giver det ikke det helt store incitament til at indgå i nogen som helst diskussioner om konkurrence eller udbud. Det er så det system, der blev sat ud af kraft efter sygehuskonflikten i 2008. Resultatet var, at man altså kunne få de her behandlinger langt billigere.

Jeg synes, at det er lidt interessant, at Region Nordjylland, som er den region, fru Birgitte Josefsen har været stillet op til og er blevet genvalgt til, har indgivet et høringsvar til Rigsrevisionen, hvor de skriver:

»Region Nordjylland tager til efterretning, at der nu tages udgangspunkt i omkostningerne på de mest omkostningseffektive offentlige sygehuse, men regionen må stadig fastholde, at skal priserne ikke findes gennem en markedsprøvning, så bør taksterne tage udgangspunkt i de faktiske omkostninger, de enkelte behandlinger medfører og ikke blive beregnet på baggrund af de offentlige DRG takster.«

Er fru Birgitte Josefsen fuldstændig imod det, Regionsrådet har fremlagt og indsendt til Rigsrevisionen, eller hvordan er det med det?

Kl. 13:55

Formanden:

Det skal vi nok få svar på. Ordføreren.

Kl. 13:55

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er ikke medlem af regionsrådet i det nordjyske på nuværende tidspunkt, så jeg har ikke nogen indflydelse på, hvilke høringsvar der er sendt fra Region Nordjylland. Men jeg kan i hvert fald sige, at udbudsinstrumentet er et godt redskab.

Når vi har det udvidede frie valg, kommer patienterne drypvist, så er det patienten, der bestemmer, hvornår vedkommende vil gå ud af

den offentlige kø og hen for at benytte sig af et privat tilbud. Det vil sige, at man i det private ikke kan kalkulere med, at der kommer en vis sum af patienter.

Kl. 13:58

Når regionerne laver et udbud, går jeg ud fra, at de laver det sådan, at de lægger en aftale ind om, hvor mange patienter det er, der kommer, og hvad det er, der skal behandles for. Det vil alt andet lige sige, at man kan kalkulere med, at der kommer en lind strøm af patienter, og så vil prisen også være anderledes end der, hvor man ikke kan regne med at der kommer nogen. Sådan er det også, hvis vi andre går ud og køber ydelser.

Kl. 13:56

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jonas Dahl. Efter hr. Jonas Dahl er det fru Lone Dybkjær som ordfører, der kommer på listen. Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:56

Jonas Dahl (SF):

Da Rigsrevisionen kritiserede, at der ikke var taget skyldigt økonomisk hensyn, eller at der med andre ord var betalt overpris, gik ordføreren ud på Ritzau og sagde følgende:

»Rigsrevisionen siger, at loven er overholdt. Det er dét, Rigsrevisionen skal forholde sig til.«

Senere – jeg tror endda, at det var samme dag – på Deadline fremsatte ordføreren en for mig at se absurd påstand om, at Rigsrevisionen var gået ud over sine beføjelser, og at de slet ikke skulle vurdere på den måde, men kun vurdere, om loven var overholdt.

På den første side af rigsrevisorloven, som jeg står med, står der sort på hvidt, at revisionen af statens regnskaber ikke bare skal undersøge, om loven er overholdt, men også vurdere, om der f.eks. er taget skyldig økonomisk hensyntagen ved forvaltningen af offentlige midler.

Vil ordføreren fastholde, at Rigsrevisionen er gået ud over sine beføjelser?

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Birgitte Josefsen (V):

Ja, det vil jeg, for jeg har læst hele Rigsrevisionens rapport igennem, og jeg synes ikke, at jeg i den rapport kan finde dokumentation for den konklusion, Rigsrevisionen kom frem til.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:57

Jonas Dahl (SF):

Vil ordføreren medgive, at det er Rigsrevisionens opgave at sikre, at der bliver taget skyldigt økonomisk hensyn? Det er jo det, der står i rigsrevisorloven, vil ordføreren anerkende det? Det er det, ordføreren gentagne gange har sagt slet ikke er Rigsrevisionens opgave. Men det er altså det, der står i rigsrevisorloven, vil ordføreren anerkende det?

Nu kan vi så i anden omgang høre det argument med, at Rigsrevisionen slet ikke har forstand på det. Men hvad er det, Rigsrevisionen ikke har forstået? Hvad er det, Dansk Sundhedsinstitut ikke har forstået? Hvad er det, Lægeforeningen, som også er kommet med en undersøgelse, ikke har forstået? Og hvad er det, den arbejdsgruppe bestående af Sundhedsministeriet og Konkurrencestyrelsen ikke har forstået om overbetalingen?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Birgitte Josefsen (V):

Det er sådan, at man jo selvfølgelig skal bruge statens penge, offentlige kroner, på bedste vis. Men man skal også forholde sig til, hvad det er for en lov, der opereres ud fra. Et bredt flertal i Folketinget har vedtaget en lov, som der administreres ud fra, og det må så være det grundlag, som man skal vurdere på baggrund af. Så det er det, jeg drager min konklusion ud fra.

Jeg må så konstatere, at med hensyn til hvor opbakningen ligger, kommer det an på, hvem det er, man spørger. Jeg kan i hvert fald konstatere, at de udtalelser, jeg er kommet med, også har fået opbakning fra en af landets førende økonomer.

Kl. 13:59

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:59

Lone Dybkjær (RV):

Det ligger lidt i samme spor, fordi fru Birgitte Josefsen kritiserer rigsrevisor og siger, at det tydeligt bærer præg af, at rigsrevisoren ikke ved, hvad han sidder og laver en revision af. Jeg vil gerne spørge fru Birgitte Josefsen, om det virkelig er et rigtigt citat. Mener fru Birgitte Josefsen det citerede?

Eftersom Rigsrevisionen som institution er en meget vigtig del af det danske demokrati, hvad agter fru Birgitte Josefsen så ligesom at ændre, når hun ikke mener, at rigsrevisor aner, hvad det er, han skriver om?

Kl. 13:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:59

Birgitte Josefsen (V):

Jeg tager Rigsrevisionens rapport til efterretning, men det er ikke det samme, som at jeg anerkender konklusionen deri.

Kl. 14:00

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:00

Lone Dybkjær (RV):

Jamen det er jo bare en afledningsmanøvre, ikke? Det sker, fordi man ved, at man ikke har noget, som man kan bruge til noget. Derfor siger man så lige pludselig, at man tager det til efterretning, samtidig med at man går ud og virkelig underminerer en af de mest vigtige institutioner i dansk demokrati, nemlig den institution, der skal kontrollere, at pengene de facto bruges ordentligt. Det er det, som Venstre sætter spørgsmålstegn ved, og det er virkelig betænkeligt - for at bruge et meget mildt ord.

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Birgitte Josefsen (V):

Jeg synes så, at det er lige så betænkeligt, at man tilsidesætter den lovgivning, som Folketinget har vedtaget.

- Kl. 14:00 videde frie valg, hvor den private udbyder ikke ved, hvor mange der kommer. Kl. 14:03
- Formanden:**
Den næste for en kort bemærkning er hr. Per Clausen.
- Kl. 14:00 **Formanden:**
Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Flemming Møller Mortensen. Kl. 14:03
- Per Clausen (EL):**
Jeg synes jo, at det allerede nu har været en meget spændende debat, og jeg kan i hvert fald konstatere, at Venstre har meget interessante teorier om, hvordan udbuddet virker i en markedsbåret økonomi, hvis det er sådan, at regeringen fastlægger en minimumspris.
Jeg vil bare spørge fru Birgitte Josefsen, om hun ikke er enig med mig i, at muligheden for at gennemføre et udbud sådan, at man får mest muligt for pengene, reduceres noget, når regeringen har fastlagt, at der altså er mulighed for at få et ganske bestemt beløb for de her operationer, hvis man lader være med at byde ind på et udbud. Kl. 14:01
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:01
- Birgitte Josefsen (V):**
Det er sådan, at vores minister har været inde over taksterne én eneste gang. Derudover er det de tidligere amter, altså regionerne, der forhandler taksterne. Det er jo det, der så er grundlaget, når man sidder derude og skal regne sine udbud ud; så det er jo ikke os herinde, der sætter, kan vi sige, nøglen for, hvordan et udbud kommer til at se ud, og hvilke takster man beregner det ud fra. Det er takster, der er forhandlet mellem de daværende amter, de nuværende regioner, og så de private udbydere.
Én gang har ministeren været inde over taksterne, og der fandt man et niveau, der lå imellem det, der blev meldt ud fra de private udbydere, og det, der blev meldt ud fra Amtsrådsforeningen. Kl. 14:02
- Formanden:**
Hr. Per Clausen. Kl. 14:02
- Per Clausen (EL):**
Jeg kan forstå, at fru Birgitte Josefsen er enig med mig i, at når man fastsætter nogle takster, får det betydning, hvis man sætter tilsvarende opgaver i udbud, fordi det er meget lidt sandsynligt, at nogle vil byde under de takster. Er fru Birgitte Josefsen så ikke også enig med mig i, at den situation, hvor man i amterne har vidst, at den minister, som efterfølgende skulle fastsætte satserne, var meget optaget af at udbygge det private sundhedsvæsen, også har påvirket den holdning, amterne er gået ind til forhandlingerne med? Man kan sige, at i sidste instans har det altså været regeringen, som har haft den afgørende indflydelse på prisniveauet og dermed også været med til at lukke muligheden for at få et udbud, der kunne skabe lave priser. Kl. 14:03
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:03
- Birgitte Josefsen (V):**
Nu ved vi jo ikke, hvad udbuddet kunne have vist, fordi det er blevet brugt i meget begrænset omfang. Som jeg har været inde på tidligere, må man formode, at der ligger én pris, når man snakker om udbud, fordi der dér kan kalkuleres med, at man ved, hvor mange patienter der kommer, og en anden pris, når man benytter sig af det ud-
- Flemming Møller Mortensen (S):**
Jeg vil gerne stille Venstres ordfører et spørgsmål om økonomisk ansvarlighed. Det er jo et emne, som vi en gang imellem her i Folketingssalen konkurrerer på regeringen og oppositionen imellem. Nu er det jo sådan, at vores sundhedsminister fuldstændig har afvist den kritik, som Rigsrevisionen er kommet med. Venstres ordfører, fru Birgitte Josefsen, gør her nøjagtig det samme.
Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører om, hvilken myndighed og objektivitet ordføreren tillægger Rigsrevisionen, og så vil jeg gerne give et citat, og det er netop fra Rigsrevisionen:
»Det er på den baggrund Rigsrevisionens vurdering, at Sundhedsministeriet ikke har sikret, at de private sygehusedelser er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien.«
Mit sidste spørgsmål skal forstås i forhold til det sidste citat: Tillægger fru Birgitte Josefsen dette citat fra Rigsrevisionen alvor og mening? Kl. 14:04
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:04
- Birgitte Josefsen (V):**
Som jeg har svaret tidligere, tager jeg Rigsrevisionens rapport til efterretning, men jeg anerkender ikke den præmis, der forudsættes i konklusionen. Kl. 14:04
- Formanden:**
Hr. Flemming Møller Mortensen. Kl. 14:04
- Flemming Møller Mortensen (S):**
Det kan jeg kun stå her som folketingsmedlem og sige, at det synes jeg er en virkelig alvorlig udmelding fra Venstres sundhedspolitiske ordførers side.
Så vil jeg gerne stille et andet spørgsmål til Venstres ordfører, fru Birgitte Josefsen:
I ordførertalen fremgik det meget, meget tydeligt og mange, mange gange, at det her drejede sig om, at 300.000 danskere havde været fuldt tilfredse med den behandling, de havde fået på de private sygehuse. Ja, det tror jeg er helt rigtigt, men hvor mange, mange hundrede tusinde, måske endda en million, er ikke også meget tilfredse med de ydelser, de har modtaget på de offentlige sygehuse? Mit spørgsmål skal være – jævnfør kritikken fra Rigsrevisionen, som siger, at der er foregået en overbetaling – om vi ikke kunne forestille os, at væsentligt flere patienter kunne være blevet tilfredse ud fra den samme sundhedsøkonomiske budgetramme, fordi der er fundet en overbetaling sted og vi dermed ikke har kunnet få behandlet og plejet endnu flere patienter inden for den samme ramme. Kl. 14:05
- Formanden:**
Det er meget svært at regne på det her, hvis ikke man overholder talletiden. Ordføreren.

- Kl. 14:05 lerne, er 5 pct. under den offentlige DRG-takst. Og det er 95 pct., hvis DRG-taksten er 100 pct. Kl. 14:08
- Birgitte Josefsen (V):**
Nu er det jo sådan, at vi netop i dag har kunnet læse en stor rapport, der viser, at patienterne faktisk generelt er tilfredse med deres behandling også på de offentlige sygehuse. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt at forholde sig til, at der udføres et godt stykke arbejde. Vi er aldrig nogen sinde gået ud og har sagt, at der ikke foregår et godt stykke arbejde på de offentlige sygehuse. Det gør der. Det gør der både på de offentlige sygehuse og på de private, fordi vi alle sammen er optaget af, at der er en høj kvalitet i de sygehusydelse, der leveres til patienterne, og at alle gør deres bedste, uanset hvilken patient det er, der kommer ind ad døren. Kl. 14:06
- Formanden:**
Så er der en kort bemærkning fra hr. Orla Hav. Kl. 14:06
- Orla Hav (S):**
Ja, allerførst vil jeg sige, at det, der er til diskussion her i dag, er rigsrevisorernes konklusion, nemlig at skatteyderne har betalt overpris for de opgaver, der er blevet løst af det private sundhedsvæsen. Nu har Venstre så leget en hel del talleg med DRG-taksterne og den slags, og det er lidt vanskeligt. Men jeg vil godt stille fru Josefsen det spørgsmål, om hun kan oplyse mig om, hvad afregningsprisen er i procent af DRG-taksten for de ydelser, som en sygehusafdeling i det offentlige sygehusvæsen laver som meraktivitet og får honoreret som meraktivitet. Hvad er afregningsprisen i procent for at løse de opgaver? Kl. 14:07
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:07
- Birgitte Josefsen (V):**
Det kan jeg ikke svare på, for det tal har jeg ikke med her i dag. Kl. 14:07
- Formanden:**
Hr. Orla Hav. Kl. 14:07
- Orla Hav (S):**
Jeg kan oplyse fru Birgitte Josefsen om, at det er 70 pct. Og derfor kan jeg jo godt forstå, at rigsrevisorerne løfter pegefingeren og siger: Her er der noget rivravruskende galt i omgangen med skatteydernes penge. Det er helt galt. Den vinkel, som den nuværende regering med sit faste flertal har lagt for dagen – at man kan blæse på rigsrevisorernes betænkeligheder og sige, at man ikke tager dem til efterretning – er en usund logik for det danske folkestyre, og det er uværdigt for et regeringsbærende parti. Kl. 14:07
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:07
- Birgitte Josefsen (V):**
Jeg står igen med det her notat fra Amtrådsforeningen, der siger, at med Indenrigs- og Sundhedsministeriets takster ligger den samlede omsætning 5 pct. under den samlede DRG-takst. Derfor må jeg jo gå ud fra, at Amtrådsforeningen har forholdt sig til, hvad det er, de har skrevet i deres eget notat, nemlig at det, man giver til privathospita-
- lerne, er 5 pct. under den offentlige DRG-takst. Og det er 95 pct., hvis DRG-taksten er 100 pct. Kl. 14:08
- Formanden:**
Så er der en kort bemærkning fra fru Anne Baastrup. Kl. 14:08
- Anne Baastrup (SF):**
I 2006 blev Sundhedsministeriet og Konkurrencestyrelsen enige om, at markedet var modent til, at man lavede en udbudsmodel. Efterfølgende kunne vi så i et udkast til en rapport se, at man rent faktisk også der anbefalede det, men da vi endelig så rapporten, var den anbefaling væk. Hvor blev den af? Kl. 14:08
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:08
- Birgitte Josefsen (V):**
Det, der blev meldt ud, var, at man opfordrede amterne til at lave udbud. Kl. 14:09
- Formanden:**
Fru Anne Baastrup. Kl. 14:09
- Anne Baastrup (SF):**
Nu kan vi se, at man med den seneste anbefaling fra Sundhedsministeriet lægger op til referencetakster på 65-72 pct. Nu har vi haft diskussionen om, hvorvidt 95 pct. var mindre end 100 pct. Er fru Birgitte Josefsen enig i, at hvis vi kommer frem til de nye referencetakster på 65-72 pct., vil der være betydelige besparelser for det offentlige sundhedsvæsen, idet vi kommer til at spare rigtig mange penge, og tror fru Birgitte Josefsen så ikke, at Rigsrevisionen vil blive tilfreds? Kl. 14:09
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 14:09
- Birgitte Josefsen (V):**
Det, vi diskuterer i dag, er Rigsrevisionens rapport og de konklusioner, der ligger deri, og den forholder sig til 2005 og 2006. Det er de takster, der var på det tidspunkt, vi må forholde os til, og det var 95 pct. af DRG-taksten. Kl. 14:09
- Formanden:**
Jeg vil sige, at vi er i tidsnød, så fru Julie Skovsby får en kort bemærkning – ligesom vi gjorde på den anden side af bordet før. Fru Julie Skovsby. Kl. 14:09
- Julie Skovsby (S):**
O.k., tak for det. Jeg så, at formanden først rystede på hovedet, så tak. Det, vi ligesom kan opsummere indtil videre, og som er det store spørgsmål, er, om man tror på den borgerlige regering eller man tror på Rigsrevisionens konklusioner. Jeg vil sige, at som nyvalgt her i 2007 er jeg på ingen måde i tvivl om, hvem det er, jeg har tillid til, når det gælder overbetalingen af de private sygehuse.

Man ønsker at opretholde et system, som favoriserer de private sygehuse. Gør det ikke indtryk, at man ikke har en fair og lige konkurrence mellem det private og det offentlige? Er det slet ikke noget, der bekymrer ordføreren?

Kl. 14:10

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:10

Birgitte Josefsen (V):

Det er jo sådan, at spørgerens parti selv har været med til at vedtage loven om det udvidede frie valg. Det er sådan, at den borgerlige regering i det sidste regeringsgrundlag har skrevet ind, at man kigger på, hvordan man kan sikre fair og lige konkurrence mellem det offentlige og det private.

Kl. 14:11

Formanden:

Så siger vi tak til fru Birgitte Josefsen som ordfører for Venstre. Og så er det fru Liselott Blixt som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

I Dansk Folkeparti har vi ingen ideologiske blokeringer eller modsat præferencer i forholdet mellem private og offentlige udbydere af sundhedsydelse. Vores fokus er på patienten, der har krav på at få en hurtig, effektiv, tryk og sikker behandling på de danske sygehuse og i sundhedsvæsenet generelt.

Vores sundhedsvæsen er under pres og har været det i mange år, og det vil det blive ved med, som det ser ud i dag. I 2001, da vi blev støtteparti for regeringen, var der lange ventelister, og der var ikke tegn på, at der skete nogen fremgang. Derfor indførte man det udvidede frie valg, som gav alle patienter ret til behandling på et privat eller udenlandsk sygehus, hvis ventetiden oversteg 2 måneder.

Den 1. oktober 2007 trådte det udvidede frie sygehusvalg i kraft, hvis ventetiden oversteg 1 måned. Dette skulle være med til at give patienterne rettigheder, så de ikke oplevede de lange ventelister og ventetider, der var så lange, at flere patienter døde, mens de ventede på en operation. For os at se var det, hvad man kalder en win-win-situation. Hvis man som patient fik et dårligt knæ, ville det offentlige ventetid være på ca. 12 uger. 12 uger er lang tid at gå derhjemme og bare vente, og samtidig skal ens arbejdsplads hyre en vikar eller lade arbejdet ophobe sig. Det koster også i sygedagpenge, at patienten skal gå så længe. Men på grund af det udvidede frie sygehusvalg efter 1 måned kunne man vælge et privathospital og derved slippe for meget ubehag. Køerne blev kortere, og kommunen sparede sygedagpenge. Alt i alt er det en ordning, som tilgodeser patienten.

Desværre nåede ordningen knap at komme i gang, før der kom en strejke blandt sundhedspersonalet, der gjorde, at ordningen blev suspenderet fra november 2008 til den 1. juli 2009. Hermed skete der en markant forøgelse af ventetiderne på områderne, hvor der har været ledig behandlingskapacitet blandt privathospitalerne.

De private har i det hele taget været med til at sætte fokus på en mere effektiv brug af ressourcerne i sundhedssektoren. Adgangen til det udvidede frie sygehusvalg ændrer ikke ved sygehusevæsenets pligt til at prioritere hurtig behandling af akutte og livstruende sygdomme. Det er en generel forpligtelse for sundhedsvæsenet at tilbyde patienterne en hurtig behandling.

Det udvidede frie valg betyder ikke, at der bliver flere syge mennesker, som skal tilbydes behandling, end der er i dag. Det udvidede frie sygehusvalg er en patientrettighed, der sikrer, at alle patienter med et konstateret behandlingsbehov får adgang til at vælge et alternativ til det offentlige sygehusevæsen, hvis ventetiden overstiger 1

måned. Det er fortsat det offentlige sygehus, der har serveretten, idet de private sygehuse først får chancen for at behandle patienterne, når patienterne skal vente mere end 1 måned på de offentlige sygehuse.

Ved siden af den patientrettighed er der selvfølgelig et behov for løbende at effektivisere sygehusevæsenet, at få pengene til at strække længere. Det er en udfordring til hele sundhedsvæsenet, og her kan et af midlerne være en mere strategisk brug af de private sygehuse.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak. Der er noteret Sophie Hæstorp Andersen, Jonas Dahl, Lone Dybkjær, Per Clausen, Flemming Møller Mortensen, Orla Hav, Anne Baastrup og Julie Skovsby. Hvor mange er det? Man må være hurtigere, må jeg sige til fru Julie Skovsby, hvis man vil op i toppen efter ordførerne. Men først er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 14:15

Sophie Hæstorp Andersen (S):

I Jyllands-Posten den 2. december kan man se, at Dansk Folkeparti kræver, at regeringen nu i klart sprog fortæller, at den har respekt for Rigsrevisionen. Jeg vil godt spørge ordføreren, om man mener, at der i de udtalelser, der er kommet fra talerstolen i dag fra Venstres ordfører, fru Birgitte Josefsen, er tale om, at der udvises den fornødne respekt for Rigsrevisionen, som Dansk Folkeparti efterlyser her.

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Liselott Blixt (DF):

Nu vil jeg ikke udtale mig om, hvad der bliver sagt i nogle citater i en avis, men jeg vil sige, at vi har respekt for Rigsrevisionen, og at vi i Dansk Folkeparti tager Rigsrevisionens kritik til efterretning.

Kl. 14:15

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:15

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vi mener i Socialdemokratiet selvfølgelig også, at man skal tage kritikken, som Rigsrevisionen har rejst, til efterretning, og at man skal sikre sig, at vi har en Rigsrevisionsinstitution, som kan fortsætte sit arbejde. Og derfor vil jeg også gerne høre: Når nu Dansk Folkeparti kræver, at der skal være respekt om Rigsrevisionens arbejde, mener man så, at Venstres ordfører, fru Birgitte Josefsen, i dag fra talerstolen gav udtryk for, at der er den fornødne respekt?

Kl. 14:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:16

Liselott Blixt (DF):

Som jeg hører det, har Venstres ordfører sagt, at de tager kritikken til efterretning, og det er så hendes udsagn. Og så udtaler jeg mig fra Dansk Folkepartis side om, at vi tager kritikken til efterretning.

Kl. 14:16

Formanden:

Så er det hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Jonas Dahl (SF):

Jeg undrer mig ærlig talt over Dansk Folkepartis måde at forholde sig til Rigsrevisionens kritik af overbetalingen på. Tilbage i juni måned lød det fra hr. Kristian Thulesen Dahl, at Dansk Folkeparti syntes, at kritikken var – og det er et citat – mild, men at man i øvrigt ville vente med at konkludere noget. Og nu her i december siger hr. Kristian Thulesen Dahl så, at jovist var der en overbetaling, men den er gået til – og det er også et citat – mere sundhed for pengene. Altså, det hænger jo ikke sammen. Jeg forstår simpelt hen ikke Dansk Folkepartis argumentation.

Kan Dansk Folkepartis ordfører ikke forklare mig, hvordan 1 mia. kr., der er gået til overbetaling af privathospitalerne i stedet for til flere operationer for danskerne, har givet danskerne mere sundhed for pengene? Vil ordføreren venligst forklare mig det?

Kl. 14:16

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:17

Forhandling**Liselott Blixt (DF):**

Først og fremmest vil jeg sige, at der jo ikke er nogen dokumentation for, hvor mange penge der er spildt, og man skal jo se det i en helhed. Vi tager kritikken til efterretning. Rigsrevisionen ser, at der er sket en overbetaling. Ja, men de har løftet en flig af en helhed inden for et sundhedsvæsen, som vi kigger på som en helhed og siger: Vi er godt tilfredse med, at patienterne har fået nogle rettigheder, og at vi har fået flere ressourcer til sygehusene.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:17

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg synes, det er glædeligt, at Dansk Folkeparti som det eneste parti i VKO-blokken nu anerkender, at der faktisk er foregået en overbetaling af privathospitalerne. Det synes jeg er godt gået fra Dansk Folkepartis side, altså at man i det mindste forholder sig til det, der kommer fra Rigsrevisionen. Man kan så undre sig over, at en borgerlig regering bare blankt afviser en kritik.

Man anerkender nu en overbetaling, men så siger ordføreren, at man ikke vil sige, at det er en hel milliard kroner, for det er også et stort tal, og man håber, at det er mindre. Men fra Dansk Sundhedsinstitut og fra Lægeforeningen er der kommet undersøgelser, som peger på, at det er op mod 1 mia. kr. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd peger også på, at det er op mod 1 mia. kr. Vil ordføreren anerkende, at overbetalingen af privathospitalerne ligger i omegnen af 1 mia. kr.?

Kl. 14:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg vil sige til hr. Jonas Dahl, at der er blevet talt om den ene milliard kroner, men har man regnet på, hvad det ville have kostet, hvis man havde set på det på en anden måde? Hvad er det, der ville være sket, hvis ikke der var sket den udvidelse og var kommet den takst på det tidspunkt? Er der nogen, der er kommet med beregnin-

ger over det? Det er der jo ikke nogen der ved. Så skulle man have haft en glaskugle at kigge i eller have lagt nogle tarotkort for at vide det.

Kl. 14:19

Formanden:

Så er det fru Lone Dybkjær, kort bemærkning.

Kl. 14:19

Lone Dybkjær (RV):

Jeg undrer mig lidt. Ordføreren tager Rigsrevisionens rapport til efterretning. Dermed anerkender ordføreren – sådan hører jeg det også – at der har fundet en overbetaling sted. Ordføreren siger så, at man ikke kunne vide, hvordan det var gået. Jo, det kunne man jo sådan set godt, for vi har nogle takster og nogle sammenligninger, der viser, at vi kunne have fået mere sundhed for pengene. Er ordføreren ikke interesseret i, at vi får mere sundhed for pengene? Jeg er ganske klar over, at det med de private hospitaler kun er en lille del af sundhedsvæsenet, men uanset om det er en stor eller lille del, har vi vel en opgave i at sikre, at det er den rigtige – i gåseøjne – betaling, der finder sted, og altså ikke en overbetaling.

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Liselott Blixt (DF):

Jeg giver fru Lone Dybkjær ret i, at vi da selvfølgelig har taget de her DRG-takster op til revision mange gange. Jeg har som ordfører stået her i salen og sagt, at vi skulle se på de DRG-takster, for de var på et tidspunkt for høje. Det har vi stået og diskuteret herinde mange gange, så det er jo ikke sådan, at vi kommer og siger, at vi synes, det har været i niveau. Det er noget med, at man kigger tilbage og ud fra det ser, om der er noget, vi kan gøre bedre.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:20

Lone Dybkjær (RV):

Det vil sige, at Dansk Folkeparti altså støtter regeringen i et merforbrug af penge, hvor man – også på de områder, som Dansk Folkeparti interesserer sig for – kunne have fået mere for pengene, hvis man nu havde ageret mere økonomisk. Men Dansk Folkeparti siger: Det er helt o.k. Regeringen kan sådan set gøre, hvad den vil; hvis den bruger flere penge, end det er nødvendigt, skal vi nok bakke den op, bare vi får vores mærkesager igennem i forbindelse med en finanslov eller på andre tidspunkter.

Kl. 14:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:20

Liselott Blixt (DF):

Nej, det har ikke noget med det at gøre. Det, vi kigger på, er en helhed. Vi har sagt, at vi har taget Rigsrevisionens kritik til efterretning, fordi den har løftet en flig af en helhed. Vi kigger på helheden og kigger på, hvad det er for patientrettigheder, patienterne har fået. Vi har patienter nu, der efter 1 måneds ventetid kan komme på et privathospital og blive hjulpet, og som vi hører, er der 300.000, der har fået hjælp på et privathospital. Det er det, vi støtter.

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Så har jeg et par spørgsmål til ordføreren. Det er jo sådan, at den private sygesektor i Danmark honorerer sit personale med langt højere lønninger, end man får i det offentlige. Kunne den høje aflønning ikke afspejle de favorable vilkår og den overbetaling, som netop Rigsrevisionen har erkendt og forklaret os alle sammen har fundet sted, og hvilket regeringen ikke har reageret på? Det er et spørgsmål.

Kl. 14:21

Per Clausen (EL):

Jeg må jo indrømme, at jeg har lidt svært ved helt at forstå, hvad det er, Dansk Folkeparti mener. Det er ikke, fordi jeg ikke kan forstå, hvad fru Liselott Blixt siger, for det er lysende klart. Det er nemlig, at man tager Rigsrevisionens beretning til efterretning: Man konstaterer, at der er sket overbetaling.

Men hvordan kan fru Liselott Blixt så stå som forslagsstiller på et forslag til vedtagelse, hvor der står, at man tager redegørelsen til efterretning? Sundhedsministeren stod her og udbredte sig om, at han var uenig med Rigsrevisionen i, at der var sket en overbetaling.

Så mit spørgsmål er stadig væk: Hvad mener fru Liselott Blixt, og hvad mener Dansk Folkeparti?

Kl. 14:21

Så er der endnu et spørgsmål til sundhedsordføreren. Vi har jo mangel på sundhedspersonale i Danmark. Tror sundhedsordføreren ikke, at de der favorable og høje lønninger i det private er med til at trække yderligere personale fra det offentlige sundhedsvæsen over til det private?

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil give ordføreren ret. Der kan være forskel på lønninger, alt efter om man arbejder offentligt eller privat. Og vi så da også gerne, at der ikke var så stor spredning på området. Men man skal også passe på ikke at sammenligne offentligt med privat, for der er forskellige fordele og bagdele begge steder.

I det offentlige har man mere komplekse patienter, hvilket gør, at det er et mere spændende arbejde med flere udfordringer, mens mange, der arbejder på et privathospital, står med det ene knæ efter det andet og har et fabrikslignende arbejde. Det er så op til sygehuse at gøre det til et spændende job, og det er en udfordring, også for det offentlige, at man sørger for, at man har nogle stillinger, der gør, at man tiltrækker noget personale.

Kl. 14:24

Liselott Blixt (DF):

Jeg mener jo det, som spørgeren siger i starten af sin bemærkning, nemlig at vi har taget Rigsrevisionens kritik til efterretning. Det er en flig af en helhedsplan, som vi støtter.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:22

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Det forstår jeg godt, og jeg synes, at det er o.k. Men jeg kan ikke forstå, hvordan fru Liselott Blixt så kan være medforlagsstiller på et forslag til vedtagelse, hvor man tager sundhedsministerens redegørelse til efterretning. Så lang tid siden er det da ikke, vi hørte sundhedsministeren stå heroppe på talerstolen og fortælle os alle sammen, at Rigsrevisionen tog fejl på en lang række områder. Så det er jo lidt sådan, at Dansk Folkeparti siger det rigtige, men fremsætter de forkerte forslag og stemmer forkert – og så er vi jo lige vidt.

Kl. 14:22

Flemming Møller Mortensen (S):

Anser fru Liselott Blixt det for rimeligt, at læger, der tidligere har arbejdet i det offentlige, kan gå ud og tjene mellem 10-15 mio. kr. i det private for netop at udføre de samme ydelser, de samme operationer?

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Liselott Blixt (DF):

Som ordfører siger jeg, at jeg tager sundhedsministerens – nu har jeg ikke talen her – tale til efterretning, og det gør jeg selvfølgelig, for redegørelsen er da kommet, og det er den, jeg forholder mig til.

Kl. 14:22

Liselott Blixt (DF):

Udbud og efterspørgsel er desværre mange gange sådan, at der er nogle, der får en så høj løn, at jeg ikke mener, det er acceptabelt. Desværre, men det er markedsvilkårene. Der er fagforeninger ind over; der er overenskomster; der er forhandlinger. Det offentlige har samme muligheder, altså at give nogle favorable lønninger eller lave noget, der gør, at de tiltrækker lægerne til deres sygehuse.

Kl. 14:25

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:22

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Orla Hav.

Kl. 14:25

Flemming Møller Mortensen (S):

Dansk Folkepartis ordfører, fru Liselott Blixt, starter med at sige, at Dansk Folkeparti ikke har nogen ideologisk blokering på det her område. Dansk Folkeparti vil blot det allerbedste. Dansk Folkeparti vil også, at pengene skal strække så langt som overhovedet muligt – det er et citat fra ordførertalen.

Orla Hav (S):

Det, diskussionen drejer sig om her i dag, er, om staten med rette har kunnet bruge 900 mio. kr. af skatteydernes penge. Det er det, Rigsrevisionen siger, altså at det ikke burde have fundet sted på den måde. Og fru Liselott Blixt siger: Vi ser det som en flig af en helhed. Bety-

der det så, at Dansk Folkeparti nu vil sikre, at vi får fair og lige konkurrence på det område?

Kl. 14:27

Kl. 14:25

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:

Så når vi et sidste spørgsmål til fru Anne Baastrup. Værsgo.

Kl. 14:27

Kl. 14:25

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes jo, at vi de sidste par år har set, at man kan gøre meget med udbud, og at man kan kigge mere på priser. Det bliver mere gennemsigtigt. Vi lærer jo hele tiden noget af, at man laver noget om, og det er vel det, vi har lært af det regnestykke her.

Kl. 14:26

Anne Baastrup (SF):

Jeg må så konstatere, at Dansk Folkeparti synes, at det er en rigtig god idé at hælde penge ned i privathospitalerne, at Dansk Folkeparti ikke har været opmærksom på, at privathospitalerne har tjent rigtig mange penge, og at Dansk Folkeparti ikke har været klar over, at der i 2006 kom en anbefaling om, at man udsatte privathospitalerne for konkurrence. Der er tale om en anbefaling fra Sundhedsministeriet og Konkurrencestyrelsen, som Dansk Folkeparti valgte at se bort fra. Vi fik et udkast til en rapport, hvori det fremgik, at man anbefalede udbud, men i den afsluttende rapport stod det ikke. Hvor har Dansk Folkeparti været?

Kl. 14:28

Formanden:
Hr. Orla Hav.

Kl. 14:26

Orla Hav (S):

Det regnestykke er rigtig nok, men så mangler vi en tilkendegivelse fra ordføreren af, at man så politisk vil handle derefter og sikre, at den nuværende regering, som jo åbenbart ikke er interesseret i at få mest muligt ud af skatteydernes penge, vil blive interesseret i det. Vil DF være med til at sikre det?

Kl. 14:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:26

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes, det er en meget ensidig måde at se på det på. For hvis vi kigger på det offentlige, kan vi jo netop se, at der er sket en masse forbedringer netop ved at have konkurrencen fra de private. Der er da sket utrolig meget i det offentlige, netop ved at man er gået ind og har set på, hvordan man kan gøre det mere effektivt, og hvordan man kan få pengene til at strække længere. Det er den måde, vi ser det på. Man kan også gå den anden vej, som SF gør.

Kl. 14:28

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes jo, at det er det, vi konstant arbejder på, når vi tager nogle emner op eller vil have, at der er nogle ting, som regionerne skal leve op til, når der er indgået aftaler mellem regionerne og regeringen eksempelvis. Lidt senere har jeg et spørgsmål vedrørende det område, og det viser netop, at vi i Dansk Folkeparti tager tingene op, når vi ser, at der foregår nogle ting, der ikke harmonerer med de aftaler, der er indgået.

Kl. 14:26

Formanden:
Så er det fru Anne Baastrup.

Kl. 14:26

Anne Baastrup (SF):

Fru Liselott Blixt har fuldstændig ret i, at der er en stor ideologisk kløft i dette Folketing om denne sag. I SF mener vi nemlig ikke, at skatteydernes penge skal hældes ned i privathospitalerne uden at få leverance tilbage. Og hvis det er sådan, at fru Liselott Blixt har svært ved at finde sine tarotkort, kan hun bare læse Dagens Medicin. Jeg tror, det var på 2005- eller 2006-årsmødet, som privathospitalerne holdt, at formanden sagde: Det er meget, meget svært ikke at få en god forretning ud af at drive et privathospital.

Det burde jo få Dansk Folkeparti til i hvert fald at følge lidt mere med.

Kl. 14:27

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:27

Liselott Blixt (DF):

Jeg kunne ikke helt høre, hvad spørgsmålet var i fru Anne Baastrups bemærkning.

Formanden:

Tak til fru Liselott Blixt. Der er ikke flere, der får ordet til korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

I SF er vi sådan set altid positivt anlagt, så jeg vil godt starte med at sige, at noget af det positive, der kom fra Rigsrevisionen i forhold til regeringen, var, at Rigsrevisionen i sin rapport i juni konstaterede, at udmøntningen af ordningen om det udvidede frie sygehusvalg var sket i overensstemmelse med lovens bestemmelser.

Men når det er sagt, har undersøgelsen også vist, at Sundhedsministeriet siden 2006 har haft viden om, at de private sygehusydelse på baggrund af ændrede markedsmæssige vilkår kunne være blevet erhvervet til lavere priser end de fastsatte takster. Rigsrevisionen har i rapporten konstateret, at de ændrede vilkår ikke er anvendt som udgangspunkt for at fastsætte lavere takster under det udvidede frie sygehusvalg. Rigsrevisionen har derfor vurderet, at Sundhedsministeriet ikke har sikret, at de private sygehusydelse er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien, som det hedder.

Privathospitalerne har derimod fået i omegnen af 1 mia. kr. i overbetaling. Hvis hr. Lars Løkke Rasmussen, som dengang var sundhedsminister, i stedet for at overbetale privathospitalerne havde brugt pengene på de offentlige patienter, kunne man f.eks. have givet psykiatrisk behandling til de op imod 7.000 psykisk syge, som i dag står på ventelister. Man kunne have lavet en ordentlig genoptræning til de 10.000, der i dag sendes hjem fra sygehuset uden ordentlig genoptræning, og så havde man endda haft råd til at behandle 15.000 mænd for prostatakræft. Det er bare ét eksempel på, hvordan man kunne have brugt 1 mia. kr. Pengene kunne altså være blevet

brugt langt mere konstruktivt til glæde for alle, ikke bare regeringen, men sådan set alle danskere.

Kl. 14:33

Rigsrevisionen har derudover vurderet, at der ikke i tilstrækkelig grad er taget hensyn til og fulgt op på kvaliteten af de behandlinger, som private sygehuse udførte under det udvidede frie sygehusvalg. Sundhedsministeriet har heller ikke fulgt op på, om stigningen i antallet af arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer har påvirket borgernes lige adgang til sundhedsydelser.

Vi står altså ikke bare med et, heller ikke med to, men med tre store kritikpunkter af regeringens ageren på sundhedsområdet. Og som om det ikke var nok, har regeringens håndtering af kritikken været yderst kritisabel. Statsministeren har kaldt statsrevisorernes kritik af overbetalingen til de private sygehuse for politisk, og jeg citerer:

Det er første gang siden 1991, at statsrevisorerne ikke har kunnet blive enige om noget som helst. Det vidner bare om, at den her sag først og fremmest handler om politik.

Beskyldningen mod Rigsrevisionen for at have en bestemt politisk dagsorden er historisk enestående. Det er det alvorligste angreb fra regeringens side på en institution, hvis eksistensberettigelse netop er at være uafhængig. Det havde været helt i orden, hvis regeringen var gået mod Rigsrevisionens konklusioner med gode argumenter. Rigsrevisionen er ikke ufejlbarlig, og dens undersøgelser er heller ikke hævet over enhver diskussion, men der er en afgrundsdyb forskel på at gå åbent ind i en diskussion af mulige fejl og mangler i Rigsrevisionens undersøgelse og så på at forsøge at lukke diskussionen ved bare at skyde Rigsrevisionen politiske motiver i skoene.

Det er dybt beklageligt, at regeringen har valgt at se stort på Rigsrevisionens vigtighed for det danske demokrati og på de spilleregler, som vores samfund hviler på, ligesom det er dybt beklageligt, at regeringen helt bevidst har valgt at føre en sundhedspolitik, som har givet danskerne mindre i stedet for mere sundhed for pengene.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra fru Vivi Kier.

Kl. 14:32

Vivi Kier (KF):

Tak for det. I den her forespørgsel i dag og i ordførerens tale bliver der jo hele tiden lagt vægt på noget med overpris. Jeg vil allerførst gerne have ordføreren til at bekræfte, at da der tilbage i 2006 ikke kunne opnås enighed mellem parterne, dvs. de daværende amter og de private sygehuse, stod der i loven, at det var ministeren, der skulle fastsætte en takst, og den takst blev på 95 pct. af den pris, man ellers havde internt. Det vil jeg gerne have ordføreren til at bekræfte.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan bekræfte, at der var lavet en aftale mellem en række privathospitaler og den daværende amtsrådsforening om, at taksten skulle være 80 pct. af DRG, og da man så fra en række privathospitaler var uenige i det, gik man til landets sundhedsminister, nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen, og fik ham til at hæve den takst fra 80 pct. til 95 pct. af DRG, fordi man åbenbart fra privathospitalernes side ikke syntes, at 80 pct. var nok; man ville gerne have lov til at skumme fløden lidt ekstra, for nu at bruge et udtryk.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Vivi Kier.

Kl. 14:33

Vivi Kier (KF):

Tak. Det vil jeg ikke bruge min tid på. Men jeg vil sige, at det, ordføreren står og siger nu, er direkte forkert. For det står helt klart, at den ene part dengang kom med en procentsats, der lød på 91 pct., og den anden part kom med en procentsats, der lød på 98 pct., og så lagde ministeren sig midt imellem og sagde 95 pct. Men det kan jeg forstå at man heller ikke vil anerkende.

Så hørte jeg, at ordføreren i sin tale sagde, at der jo var helt klar dokumentation for, at den her regering havde overbetalt med 1 mia. kr. Jeg vil gerne have at vide helt enkelt og tydeligt: Hvor er dokumentationen for, at man har overbetalt med 1 mia. kr.?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:34

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg vil først og fremmest holde fast i, at der faktisk blev lavet en aftale med den daværende Amtsrådsforening og, så vidt jeg husker, 80 privathospitaler, som sagde, at DRG-taksten var fin på 80 pct. Der blev indgået en aftale, og den var man så fra en række privathospitalers side utilfreds med.

Men for at holde fast i det her med overbetalingen på 25 pct.: Så vidt jeg husker, var det fru Vivi Kiers partiformand, fru Lene Espersen, som i marts måned var ude at sige, at taksterne skulle ned; man skulle lukke for de gyldne haner, taksterne var 25 pct. for høje. Hvis vi nu bare siger, at de er 25 pct. for høje, og regner med en omsætning på lidt over 3 mia. kr. for privathospitalerne, nærmer vi os lige omkring 1 mia. kr. i grove tal. Det tror jeg sådan set også at ordføreren vil anerkende.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:35

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg kan forstå, at man ikke er helt på plads med, hvor beløbet egentlig er dokumenteret og påvist. Man har siddet med en lommeregner og lavet lidt hyggeregning hjemme på sit kontor. Fair nok. Jeg vil bare gerne bede om dokumentationen for den milliard kroner, som bliver bragt på bane af ordføreren lige nu. Og så vil jeg gerne spørge, om den er relateret direkte til forespørgslen, som vedrører 2006.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne tage fat i et dokument, som stammer fra regeringens egen sundhedsminister. For en måned siden fremlagde man en rapport, hvor – og jeg citerer – det anbefales, at referencetaksterne fastlægges på et niveau svarende til 65-72 pct. af den offentlige DRG-takst. Det er sådan ungefær 25-30 pct. under 95 pct., og jeg tror sådan set også, at fru Anne-Mette Winther Christiansen vil anerkende, at det er ca. 25 pct. for meget. Det var sådan set det, vicestatsministeren var ude at sige i marts måned, og alligevel har man ikke foretaget sig noget som helst fra regeringens side. Hvis man regner med

25 pct. og en omsætning, der, så vidt jeg husker – det må ordføreren ikke hænge mig op på – har været 3,4 eller 3,5 mia. kr., ja, så nærmer vi os sådan set 1 mia. kr.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:36

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Altså, hjemmeregning er meget hyggeligt, men når det ikke er dokumenteret herfra, forstår jeg ikke, at man vil bruge Folketingets talerstol til at fremføre det som dokumentation.

Jeg vil så sige: Det er 2006, vi snakker om, og 95 pct. er for mig at se mindre end 100 pct. af DRG-taksten. Altså har der ikke fundet en overbetaling sted. Er det korrekt forstået, at 95 pct. er mindre end 100 pct.? Det vil jeg gerne have svar på fra et parti, som siger, at de er meget økonomisk ansvarlige.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Jonas Dahl (SF):

Jamen SF er et meget økonomisk ansvarligt parti. Derfor synes vi også, det er forkert, at man fra borgerlig side har sendt 1 mia. kr. ud til privathospitalerne i overbetaling uden at sikre, at man fik kvalitet for det. Og i stedet for at overbetale kunne man rent faktisk have fået behandlet endnu flere borgere, hvis man havde afregnet til en rimelig takst. Det er sådan set det, vi forholder os til fra SF's side.

Men det er påfaldende, at ordføreren bliver ved med at sige, at 95 pct. er mindre end 100 pct. Det er vi jo helt enige om. Men vi skal bare også huske på, når regeringen i sin egen rapport for en måned siden siger, at taksterne skal helt ned på 65-72 pct., at de jo så i hvert fald også har været 25 pct. for høje. Og hvis taksterne har været 25 pct. for høje, er der altså nogle, der har fået en overbetaling. Så meget tror jeg også vi kan blive enige om i matematikken.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 14:38

Preben Rudiengaard (V):

Nu er hr. Jonas Dahl jo en meget velbegavet mand, så jeg vil lige spørge, om man ikke har taget lidt fejl af det her. Hr. Jonas Dahl refererer til 80 pct.: Vedrørte de 80 pct. ikke de sygesikringsydelser, som de daværende amter indgik aftaler om med især øjenlægerne? Og når vi snakker om de andre ydelser, var det således, at Amtsrådsforeningen var nået til 91 pct. og de private sygehuse var nået til 98 pct., og så sagde vores meget kloge sundhedsminister 95 pct. Vil hr. Jonas Dahl ikke bekræfte over for mig, at det er sådan, sandheden er?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil ikke helt medgive, at det var en klog beslutning af den daværende sundhedsminister. Det synes jeg ville være at strække sig meget langt. Jeg synes sådan set, at det har været småpinligt, at man helt bevidst har overbetalt privathospitalerne uden at sikre kvaliteten og uden at tage højde for, at man rent faktisk kunne have behandlet

endnu flere danskere for en række lidelser ved at have afregnet til en rimelig takst. Det synes jeg sådan set ville have været klog handling, og derfor forstår jeg ikke, at hr. Preben Rudiengaard ikke forholder sig til, at man faktisk havde kunnet behandle endnu flere danskere, hvis man ikke havde overbetalt privathospitalerne.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 14:39

Preben Rudiengaard (V):

Jamen det vil jeg meget gerne forholde mig til. Hr. Jonas Dahl siger, at man kunne have fået 1.500 prostatakæftpatienter opereret og kunne have fået behandlet mange psykiatriske patienter for den ene milliard kroner, men jeg vil da gerne spørge: Er de penge, som man fandt, da man betalte taksten, nemlig 95 pct., smidt fuldstændig ud? Er de bare gået til fester og alt muligt ude i det private hospitalsvæsen? Er de ikke gået til at behandle nogen patienter? Regnestykket skal da ikke sættes sådan op. Der er jo mennesker, der har stået længe på ventelister for at få behandlet deres knæ og hofter, blive behandlet for hæmorider, åreknuder og alt muligt andet, som er blevet behandlet i det private hospitalsvæsen. Man kan ikke lave den sammenligning. Det er som at sammenligne æbler og pærer at sige, at det bare er gået til fester og halløj for at tilgodese det private sygehusvæsen.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Jonas Dahl (SF):

Jeg er ikke i tvivl om, at en række mennesker er blevet behandlet for de penge, man har givet til privathospitalerne. Det, som vi diskuterer i dag, er, om man har betalt for meget til privathospitalerne. Det, som vi fra oppositionens og SF's side forholder os til, er, at hvis man ikke havde betalt en overpris, kunne man faktisk have behandlet endnu flere danskere. Det, der er pointen, er jo, at regeringen bevidst har betalt for meget i stedet for at sikre sig, at flest mulige danskere blev behandlet til lavest mulige pris. Det er netop det, Rigsrevisionen kalder skyldig økonomisk hensyntagen. Det at købe bedst og billigst er jo faktisk det grundprincip, som altid skal gennemføres i lovgivningen og altid skal sikres bliver overholdt. Det er derfor, at regeringen har et problem, når den bevidst fastsætter nogle kunstigt høje takster uden at sikre kvaliteten og uden at tage højde for, at man faktisk kunne have behandlet flere danskere til den samme pris.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er helt sikker på, at de ca. 300.000, der er blevet behandlet ude på privathospitalerne, er rigtig glade for, at de er blevet behandlet. Det har også kostet en pris, men det har også kostet en pris, hvis de skulle behandles i det offentlige. Så jeg synes, det er meget, meget beskæmmende, at SF's ordfører står her og slynger om sig med en argumentation om, at der er blevet overbetalt med 1 mia. kr., når han overhovedet ikke kan dokumentere det. Det synes jeg er ret beskæmmende. Det står ingen steder i nogen rigsrevisionsrapport, det står ingen steder i nogen konklusionspapirer.

Men jeg vil gerne spørge hr. Jonas Dahl, om SF er parat til at være med til at sikre, at man altid kan få de billigste priser ved at bruge

strategiske udbud. Vil SF være med til at understøtte, at udbudsmo-
dellen bliver brugt i højere grad, end den bliver brugt i dag?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Jonas Dahl (SF):

Der var rigtig mange spørgsmål i det. Jeg vil gerne lægge ud med at slå fast, at vi fuldt ud anerkender, at der er blevet behandlet en række mennesker ved den her betaling til privathospitalerne. Det, vi bare konstaterer, er, at man kunne have behandlet endnu flere, hvis man havde afregnet til en rimelig takst, og man må også bare konstatere, at de danske privathospitaler sidste år havde en overskudsgrad, som jeg tror var 634 mio. kr. Det overskud er jo kommet et eller andet sted fra. Det er jo nærliggende at sige, at det, når regeringen selv nu vil sænke taksterne med 25 pct., da er noget, der er kommet fra de offentlige kasser, og så er det altså, man kan konkludere, at der er foregået en overbetaling. Og så er det, vi siger: Hvis den overbetaling er ca. 1 mia. kr., som jo bl.a. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Dansk Sundhedsinstitut er nået frem til, så kunne man faktisk have behandlet 7.000 psykisk syge, man kunne have sikret en ordentlig genoptræning til 10.000 af de mennesker, der i dag kommer hjem fra sygehuset uden ordentlig genoptræning, og så kunne man stadig væk have behandlet 15.000 mænd for prostatakræft. Det er bare for at komme med ét eksempel på, hvordan man kunne have fået mere sundhed for pengene.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:43

Birgitte Josefsen (V):

Det er vigtigt at holde fast i, at der blev sat en takst, der hed 95 pct. af DRG-taksten, og 95 pct. er stadig væk mindre end 100 pct. Det vil sige, at hvis man skulle have en overbetaling, så skulle den ligge over 100 pct. Der er forhandlet en takst, der hedder 95 pct., og det er under 100 pct., som de offentlige sygehuse har fået. Hvis privathospitalerne er blevet overbetalt, så har de offentlige sygehuse jo alle dage også fået for meget.

Men jeg vil gerne høre, om hr. Jonas Dahl vil være med til at få sine partifæller ude i regionerne til at bakke op om den opfordring, der ligger i Sundhedsministeriets notat fra 2006 om, at man i højere grad skal bruge strategiske udbud.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Jonas Dahl (SF):

Det nytter jo altså ikke noget at sige, at 95 pct. er mindre end 100 pct. og så sammenligne æbler med pærer. Det svarer lidt til at sige, at vi kunne købe to biler, den ene en Ferrari og den anden en Skoda, og så har vi stadig fire hjul at køre på. Altså, det er jo ærlig talt en noget tynd argumentation, Venstres ordfører kommer med.

Vi må jo bare konstatere, at 95 pct. har været for meget, for hvorfor vil regeringen ellers netop nu foreslå, at taksterne skal helt ned til 65 pct. Det er kommet fra regeringens egen sundhedsminister, som siger, at taksterne skal helt ned til 65 pct. Det er altså en sænkelse på 30 pct., og det er jo meget godt i tråd med vicestatsministeren, som i marts måned sagde: Man skal lukke for de gyldne haner, priserne til privathospitalerne skal ned med 25 pct.

Ja, så er det blot, man må konstatere: Hvis priserne skal ned med 25 pct., er det nok, fordi der er nogle, der har fået for meget – så er der altså foregået overbetaling.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er en sidste kort bemærkning her fra fru Sophie Løhde.

Kl. 14:45

Sophie Løhde (V):

Ordføreren har her i dag fokuseret meget på de her 100 klinikker, som der blev indgået aftale med. Ordføreren bruger hele tiden udtrykket privathospitaler for dermed at få det til lyde, som om der var de her 100 store aktører, som bare stod og var parate til at vælte ind og tage sig af alle de her patienter, som ventede, og sørge for, at de kunne blive opereret.

Hvis nu det var, at man sagde: O.k., vi vil ikke acceptere de andre, dem smider vi på porten, og så laver vi kun den her aftale med de her 100 famøse klinikker, som ordføreren gør et meget stort nummer ud af. Hvor mange af de 300.000 patienter, der indtil videre har benyttet sig af det udvidede frie sygehusvalg, ville så have fået behandling?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Jonas Dahl (SF):

Jamen det, der i hvert fald altid skal være et grundprincip – også generelt politisk i Folketinget – for SF, er, at vi skal sikre, at vi får mest muligt for pengene. Fra SF's side vil vi på sundhedsområdet sikre, at vi får mest sundhed for pengene. Når man fastsætter nogle takster, som er kunstigt høje, og når det er landets nuværende statsminister, daværende sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, som fastsatte nogle kunstigt høje takster, så har vi altså et problem, for så har vi ikke fået mest sundhed for pengene.

Derfor er det jo påfaldende, når den konservative vicestatsminister går ud og siger, at taksterne skal ned med 25 pct., at man sidder det overhørigt fra regeringens side. Man kritiserer sådan set Rigsrevisionen for overhovedet at forholde sig til den her problemstilling og siger: Loven er overholdt, og der er ikke foregået overbetaling. Men alligevel vil regeringen sænke taksterne med 25-30 pct.

Det er da ærlig talt fuldstændig absurd i dag at skulle høre på en regering, som ikke vil tage ansvar for sine egne handlinger, og som ikke vil tage ansvar for den overbetaling til privathospitalerne, som er foregået – en overbetaling, som har betydet, at man ikke har behandlet lige så mange danskere, som man ellers kunne have behandlet, hvis taksterne havde været rimelige.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:47

Sophie Løhde (V):

Jeg synes jo så, at det er nøjagtig lige så absurd at skulle stå her og høre på en ordfører fra Socialistisk Folkeparti, der snakker om udbud og det ene og det andet, når Socialistisk Folkeparti sammen med Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten i eksempelvis Region Hovedstaden har stemt imod brug af udbud. Men lad nu det ligge.

Ordføreren svarede ikke på mit første spørgsmål: Hvis nu der kun var indgået den her aftale med de 100 klinikker, som ordføreren går meget op i, hvor mange af de 300.000 patienter, der indtil dags dato

har benyttet sig af det udvidede frie sygehusvalg, ville så have fået behandling?

Når ordføreren ikke svarer, må det vel være, fordi ordføreren ikke kender til, hvor stor en kapacitet de rent faktisk rådede over, og der kan jeg jo så hjælpe ordføreren med det svar, at såfremt der ikke var blevet indgået den aftale, ville 70 pct. af dem, der så efterfølgende blev behandlet hos dem, man indgik aftalen med, ikke kunne have gået nogen steder hen, for der ville ikke have været nogen til at tage imod dem.

Så derfor vil jeg bare spørge SF: Når nu jeg må forstå, at man foretrækker, at patienterne bare skal have lov til at stå på venteliste frem for at blive behandlet hurtigt, hvor mange af de 300.000 patienter synes SF ikke skulle have haft behandling?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:48

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes ærlig talt, det er en smule underligt, at Venstres fru Sophie Løhde står her og snakker om nogle udbud i Region Hovedstaden. Jeg har ikke noget kendskab til udbuddene i Region Hovedstaden, men jeg har kendskab til Region Midtjylland, eftersom jeg tidligere har siddet i regionsrådet i Midtjylland, og der har jeg sådan set været med til at lave udbud på bl.a. mammografiscreeninger.

Vi anerkender jo fuldt ud fra SF's side, at det er et spørgsmål om at få mest sundhed for pengene, og det er jo netop også derfor, at vi siger: Hvis man havde ladet være med at overbetale privathospitalerne, hvis man havde sikret sig, at taksterne havde været i almindelig konkurrence, så kunne man rent faktisk have behandlet op mod 7.000 psykisk syge; op mod 10.000 mennesker kunne have fået ordentlig genoptræning; og op mod 15.000 kunne være blevet behandlet for prostatakræft.

Det er jo netop et eksempel på nogle mennesker, som så ikke skulle stå på ventelister. Det er altså sådan set regeringen, som har sikret, at de mennesker nu står på ventelister, fordi regeringen helt bevidst har prioriteret og overbetalt privathospitalerne.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Vivi Kier som De Konservatives ordfører.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Der var engang, der kom en ny regering i det her land, som ønskede at gøre noget ved de meget lange ventelister, patienterne stod på. Regeringen indførte det udvidede frie sygehusvalg, som nu gjorde, at også mennesker med helt almindelige lønindtægter havde mulighed for en hurtig behandling på et privathospital, hvis ventetiden var mere end 4 uger. Rigtig mange patienter har benyttet sig af dette tilbud, ja, faktisk små 300.000. De er kommet hurtigt i behandling og har været meget tilfredse med den udvidede mulighed for en langt hurtigere behandling.

Hov, hov, var det nu den rigtige pris, der blev betalt for behandlingerne i det private regi? Ja, indtil det udvidede frie sygehusvalg blev indført, havde de daværende amter selv fastsat priser, også det, vi står og slynger om os med, og som kaldes DRG-takst, når de behandlede hinandens patienter. Men da det udvidede frie sygehusvalg blev indført, stod der i loven, at taksten for behandling på et privat sygehus skulle fastsættes ved forhandling imellem de daværende amter og de private sygehuse, og endvidere stod der også i loven fra

dengang, at kunne parterne ikke blive enige, var det ministeren, der skulle fastsætte prisen. Og det er ganske vist.

Så det gjorde ministeren: fastsatte prisen midt imellem de to udspil fra det offentlige og det private sygehus, og det skete i det år 2006. Hvis ikke den prisfastsættelse var sket, ville det have ude med patientens ret til det udvidede frie valg. Men i forlængelse af den aftale i 2006 nedsatte ministeren et udvalg, der skulle komme med forslag til at fastsætte takster fremadrettet. Udvalgets arbejde blev færdigt i 2007, hvorefter regeringen 2 måneder senere efter det seneste folketingsvalg, hvor regeringen blev genvalgt, indskrev i regeringsgrundlaget, at man ville gå ind og skabe fair og lige konkurrence i forhold til de private sygehuse. For et var sikkert, det udvidede frie sygehusvalg var og er kommet for at blive, det er både sikkert og vist.

Så kom der er en konflikt. Det udvidede frie valg blev suspenderet. Regeringen fik aftalt nye vilkår for at fastsætte takster, og det udvidede frie valg trådte i kraft igen og det til stor glæde for patienterne. Og denne historie handler jo netop om patienterne.

Så kunne jeg jo slutte her med – når jeg nu har prøvet at lave lidt eventyrhistorie – at sige: Snip snap snude, så er min tale ude.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Der er et par korte bemærkninger. Jeg vil lige sige, at der er nogle tidsbegrænsninger i de her hasteforespørgsler. Men af hensyn til debattens vigtighed forsøger vi at køre den igennem med de korte bemærkninger, der er. Der kan blive tale om, at jeg må afskære nogle korte bemærkninger. Det håber jeg Tinget har forståelse for.

Først fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:53

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo ikke længere nogen hemmelighed, at det var den konservative minister, fru Lene Espersen, der i marts måned var ude at påpege, at der skulle lukkes ned for de gyldne haner til privathospitalerne, og at priserne uden tvivl kunne sænkes med omkring 25 pct. Nogle steder måske endda mere, det er så ikke hendes citat, men det kunne ske på fedmekirurgi og andre steder.

Det var jo ikke noget, der kom ud af den blå luft. Sundhedsministeren havde selv tidligere også været ude på et samråd i Sundhedsudvalget at annoncere, at han godt kunne se, at der var et problem med fedmekirurgi og overbetaling.

På den baggrund vil jeg så gerne spørge ordføreren: Er De Konservative i dag tilfredse med, at det nu ser ud til, at man kun får en takstreduktion på 17 pct., når nu man lagde op til en takstreduktion på 25 pct.? Hvordan kan man gå ud og sige alle de her ting uden samtidig at anerkende Rigsrevisionens kritik af, at der var sket en overbetaling i hvert fald siden 2006?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Vivi Kier (KF):

Der var jo rigtig mange spørgsmål i det her. Hvis jeg skal starte med det allersidste først, synes jeg, at vi i dag har stået og diskuteret den her overbetaling rigtig meget, og der bliver ved med at blive sagt noget om 1 mia. kr. som noget, man selv har regnet med. Jeg må fastslå, at der ikke er nogen steder i Rigsrevisionens rapport, der er fastslået noget om 1 mia. kr. eller noget, der ligner, i overbetaling.

Så bliver der spurgt, om jeg er tilfreds med det gennemsnit, der er kommet på 17 pct. i takstnedsættelser. Det synes jeg faktisk er et rigtig, rigtig flot tal, når man ser gennemsnitsmæssigt på det.

Så spørger man til, hvad jeg mener om min partileder, fru Lene Espersens udmeldinger, mens vi havde konflikt på hele sundhedsområdet. Det, som jeg hørte min partileder var ude at sige, var, at vi skal gå ind og sammenligne med de mest effektive offentlige sygehuse. Og man kan altid sætte nogle procentsatser. I vores gruppe diskuterede vi meget, hvor det var, takstniveauet skulle komme til at ligge, så jeg synes, det er helt fint og godt, at man tør melde noget ud. Og vi kan jo se, at den aftale, der nu ligger, har bevirket, at vi har fået lavere takster.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:55

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det interessante i den sammenhæng er jo netop, at Rigsrevisionen og Rigsrevisionens beretning ligesom har tre indikationer på, at man siden 2006 skulle have nedbragt priserne noget før end her i 2009 og 2010. Bl.a. var der et internt udvalgsarbejde i ministeriet, der påpegede, at der allerede var etableret et marked for private sygehusedydelser, der gjorde, at man kunne konkurrenceudsætte mere. Den anden ting var, at man jo netop havde haft suspensionen af det udvidede frie sygehusvalg i 2008 efter sygehuskonflikten. Og alt sammen har jo været med til at vise, at man i virkeligheden kunne have gjort meget af det, som nu er sket under den nuværende regering i 2009 og i 2010, langt tidligere.

Er det tilfredsstillende nok for De Konservative at vide, at man i virkeligheden har overkompenseret – hvis ordføreren ikke kan lide ordet overbetaling, så siger jeg overkompenseret – nogle private hospitaler og nogle private aktører for nogle ydelser, vi kunne have fået langt billigere og kunne have behandlet flere mennesker for?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ordføreren.

Kl. 14:56

Vivi Kier (KF):

Jamen jeg må sige, at jeg hverken anerkender, at vi har overbetalt eller overkompenseret. Igen må jeg med hensyn til den aftale, der lå, holde fast i, at det altså var de daværende amter og de daværende privatsygehuse, der skulle lave en aftale, og herindefra plejer man at acceptere, at det er der nogle der laver. Der stod så i den lovgivning, at kunne parterne ikke blive enige, var det ministeren, der skulle gå ind og fastsætte en takst, og jeg må sige, at det ene ønske lød på 91 pct. og det andet ønske lød på 98 pct., og så synes jeg faktisk, det virker som almindelig sund fornuft, at ministeren så siger 95 pct. – 95 pct. er jo stadig væk mindre end de 100 pct. Efterfølgende siger man så: Ved I hvad, nu sætter vi et udvalgsarbejde i gang og prøver at kigge på, hvordan man fremadrettet kan gøre i forhold til de takster. Og det er det arbejde, man har gjort.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Fru Vivi Kier byggede – formentlig i anledning af, at det er december – sin tale op som et rent juleeventyr. Og det kan jeg godt forstå, for det har jo været et rent juleeventyr for de private hospitaler; det må man jo lade fru Vivi Kier. Så jeg er helt enig i, at det var en god måde at illustrere tingene på.

Så siger fru Vivi Kier senere hen, at hun ikke anerkender, at der er tale om en overbetaling. Det er jo ellers det, fru Vivi Kier gør, når fru Vivi Kier tager redegørelsen til efterretning. Nu kan vi så diskutere, hvilken redegørelse det er, om det er ministerens redegørelse, om det er Rigsrevisionens beretning, eller hvad det er, men vil det sige, at fru Vivi Kier ikke anerkender, at der har fundet en overbetaling sted?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Vivi Kier (KF):

Jamen jeg må sige, at når jeg ligesom prøvede at lave et lille juleeventyr, var det i virkeligheden for patienterne. Da vi suspendede det udvidede frie sygehusvalg, var det her et af de få områder, jeg fik allerallerflest henvendelser på med hensyn til, hvornår det trådte i kraft igen. Så det var nu af hensyn til patienterne, for jeg synes, vi en gang imellem glemmer herinde, hvor det er, vi skal have fokus, og det skal vi have på patienterne. Og ja, jeg må sige, at jeg synes, at jeg har prøvet at gøre det så tydeligt: Jeg mener ikke, at der har fundet en overbetaling sted, for det har været en aftale, der har ligget mellem de daværende amter, de nuværende regioner, og så de private sygehuse. Det er en aftale, de selv har lavet, og når de ikke kunne blive enige, var det ministeren, der skulle fastsætte taksterne. Og det nye, vi har lavet nu, som jeg også hørte ministeren fint redegjorde for i sin tale, er jo faktisk, at vi laver et voldgiftsnavn, altså at kan de ikke blive enige, er det ikke længere ministeren, men så er det en opmand, der går med ind og fastsætter taksterne. Så jeg må sige, at jeg ikke er enig, men vi har haft et udvalg til at kigge på det.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:59

Lone Dybkjær (RV):

Altså, der er vel ingen af os, der ikke gerne vil patienterne det godt. Det tror jeg vi alle sammen vil. Spørgsmålet er: til hvilken pris. Jeg er udmærket godt klar over, at Venstre og Det Konservative Folkeparti synes, det er fedt at dele skattelettelser ud, og de synes åbenbart også, det er fedt at dele penge ud til patienterne, sådan at de kan komme over på de private sygehuse, og det koster altså staten nogle penge.

Det, jeg godt vil spørge om, er alt det med aftaler. Altså, man ser en minister gå ind og sige 91, 98 og så 95, og det kunne også være blevet 94, men det ændrer nu ikke meget ved mønsteret, så det vil jeg ikke gå ind i. Det, der er hele kernen, er, at ministeren jo udmærket godt ved, at de der ting ikke kan sammenlignes. Man kan ikke sammenligne de 91 og de 98 og så bare tage midten, for de private hospitaler har jo aldrig haft de samme opgaver som det offentlige. Derfor ville den relevante sammenligning være: Hvad ville merbetalingen være, hvis det offentlige skulle have taget flere patienter end i dag? Det havde jo været 70 pct. Så det er det tal, man skal forholde sig til, og ikke de 91 og de 98 pct.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Vivi Kier (KF):

Jeg bliver næsten mundlam, når jeg hører fru Lone Dybkjær stå og være imod skattelettelser. Jeg troede rent faktisk, at Det Radikale

Venstre også gik ind for, at vi skal have lidt gang i hele samfundet, og at skattelettelser er et af værktøjerne til at få folk til at arbejde mere. Men det er det så ikke mere, efter man er hoppet over til den røde blok.

Så må jeg sige, at vi jo kan stå og slå hinanden oven i hovedet ti millioner gange og komme med alle mulige lomme-filosofier om, hvordan det burde have set ud, og om det skulle have været den ene eller den anden procent. Jeg synes, det er vigtigt, at vi også tør se fremad og være fremadrettede. Nu er der faktisk lavet en aftale med nogle ændrede vilkår, som gør, at vi kan få det til en lavere takst, men det er jo ikke det samme som at sige, at det kunne vi også have fået det for i 2006. Jeg mener faktisk, at regeringen handlede rigtig ansvarligt, for efter at ministeren var blevet nødt til at gå ind og mægle om, hvad taksten skulle være, nedsatte man faktisk også et udvalg, der skulle gå ind og kigge på, hvordan der fremadrettet kunne laves nogle andre vilkår.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl for en sidste kort bemærkning. Så har alle tre partier i oppositionen fået korte bemærkninger, og så går vi videre i ordfører-rækken.

Kl. 15:01

Jonas Dahl (SF):

Jeg går ud fra, at jeg har to korte bemærkninger. (*Formanden:* Ja, to til hr. Jonas Dahl; det er klart).

Jeg ved næsten ikke, hvad det er for et eventyr, fru Vivi Kier hentyder til. Jeg har lige scannet min indre Brødrene Grimm, og jeg kan ikke helt se, hvilket eventyr fru Vivi Kier hentyder til.

Jeg vil gerne høre, om ordføreren er enig i sundhedsministerens udtalelser tilbage i september 2008, hvor han sagde: I synes, at betalingen til privathospitalerne er for høj; det synes jeg også.

I marts i år siger den konservative partiformand, fru Lene Espersen: Nu er tiden kommet til, at vi laver et mere fair system, hvor konkurrencen mellem det offentlige og private bliver lige.

Konkurrencen skal altså blive lige, og så er det, jeg gerne vil høre ordføreren: Er der foregået overbetaling, og har der været et ulige system?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Vivi Kier (KF):

Vi er jo tilbage ved noget af det, jeg har svaret på før. Jeg synes da, det er trist, at hr. Jonas Dahl ikke kan finde juleeventyret, men lad det nu ligge.

Da både hr. Jonas Dahl og jeg kom ind i Folketinget i 2007, kunne vi se, at der stod i regeringsgrundlaget, at regeringen vil arbejde for at skabe fair og gennemskelig konkurrence på det her område. Det er så det, man lige siden har arbejdet på. Nu er der kommet en aftale igennem.

Så jeg må igen med hensyn til den overbetaling, som man hele tiden påstår der var, sige, at man skal kigge på, hvem det var, der dengang skulle lave den aftale. Det var helt klart de daværende amter og de private sygehuse. Det var ikke noget, som vi skulle fastsætte herinde fra Folketinget.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:03

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan godt forstå, at fru Vivi Kier ønsker at se fremad og meget langt fremad, for det er åbenbart ikke særlig rart at kigge tilbage. Det er selvfølgelig også beklageligt, at man skal se en borgerlig regering, som sådan set har ødslet med skattekroneerne. Det har Rigsrevisionen bekræftet. Landets sundhedsminister har sagt, at taksterne har været for høje. Fru Vivi Kiers partiformand har sagt, at vi nu skal have et mere fair system, og at der nu skal være lige konkurrence.

Det må være svært at være konservativ ordfører og skulle stå og forsvare en politik, som landets daværende sundhedsminister gennemførte, hvor det blev sikret, at privathospitalerne fik en tilstrækkelig stor omsætning, og sikret, at privathospitalerne fik nogle kunstigt høje takster, når man faktisk kunne have fået samme behandling til en lavere pris og dermed have haft nogle penge tilovers, som man kunne have brugt til at behandle endnu flere danskere for en række sygdomme. Det må være en underlig fornemmelse at være konservativ og end ikke være enig med sin partiformand eller sin egen sundhedsminister.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at jeg er rigtig, rigtig glad og faktisk også rigtig stolt over at være konservativ sundhedsordfører. Så der har jeg overhovedet ingen problemer.

Jeg har heller ingen problemer med at se tilbage, og jeg får egentlig næsten lyst til at læse min tale op igen, for jeg prøvede faktisk skridt for skridt at dokumentere, hvad der er sket i hele denne her sag. Jeg ønsker stadig væk, at også Socialistisk Folkeparti vil komme med en dokumentation af de postulater, de kommer med her, hvor de siger, at der er ødslet med pengene og har været en overbetaling. Jamen det er der ikke dokumentation for nogen steder i Rigsrevisionens rapport.

Jeg anerkender, at da ministeren måtte gå ind, som han skulle ifølge lovgivningen, og fastsætte taksten, fordi de to parter ikke kunne blive enige, nedsatte man også et udvalg, der fremadrettet skulle kigge på, om vi kunne finde en anden måde at indrette os og indgå aftaler på. Og det er faktisk det, man har gjort. Det er det, der nu er aftalt, så der fremadrettet kommer nogle lavere takster. Og det synes jeg da er rigtig positivt og glædeligt. Jeg tror, at alle de mange patienter, de helt almindelige patienter ude i det ganske land, der har mulighed for at blive behandlet på privathospital, er rigtig glade og tilfredse.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Vivi Kiers sidste bemærkning vil jeg bare sige, at det jo er nemt at gøre folk tilfredse, hvis man forgylder dem. Det andet, jeg vil sige, er, at Det Radikale Venstre har været og er fortsat tilhænger af nedsat skat på arbejde, og derfor har vi også haft forslag fremme om at sænke topskatten. Men vi er ikke gået ind for regeringens skattelettelsespakke i den form, den havde. Det er mere for en ordens skyld, jeg siger det.

Jeg må også konstatere, at fru Vivi Kier åbenbart siger, at Rigsrevisionen siger det rene pladder. Der er ikke på noget tidspunkt dokumenteret noget som helst om overbetaling. Jeg synes, det er vigtigt at få konstateret, at De Konservative har den kritik af Rigsrevisionen, så på et tidspunkt bliver vi jo nødt til at spørge, hvad De Konservative egentlig mener om Rigsrevisionen i den nuværende form.

Tilbage til forespørgselsdebatten. Det Radikale Venstre, og det vil jeg bare sige, fordi det har været rejst, har ikke sat spørgsmålstegn ved, om loven er overholdt. Det er ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer udelukkende, om loven har medført nogle udgifter, som er unødvendige, og om man kunne have udvist mere rettidig omhu for nu at bruge et sprog, som regeringen og regeringspartierne muligvis forstår. Det Radikale Venstre er heller ikke imod privathospitaler, vi mener bare ikke, de skal forgyldes.

Det Radikale Venstre er også tilhænger af udbud, men det er klart, at man skal have nogle fornuftige udbud, og det skal jo ikke være sådan, at man i løbet af en måned efter udbudet ikke sidder med den nødvendige kapacitet. Vi mener altså heller ikke, at udbud skal betyde, at der kommer flere offentlige udgifter. Det mener vi sådan set er rimelig sund fornuft, og derfor er vi også noget chokerede over det, der står i gårsdagens avis om, at hospitalernes operationsstuer står tomme. Det vil vi selvfølgelig spørge mere ind til, for det er klart, at det virker, som om der ikke har været tale om en fornuftig udbudssituation, men det skal vi ikke tage op som diskussion i dag. Det er bare lidt rystende at se, at ud over at nogle privathospitaler er blevet forgyldt, har man ikke engang udnyttet sin egen kapacitet.

Et af problemerne ved dagens debat er jo, at der eksisterer den myte, at regeringen passer på borgernes penge. Det er en stor illusion, og hvis man er i tvivl om det, kan man bare se på statsfinanserne for dette og det kommende år. Pengene fosser ud af statskassen. Det er jo realiteten. Så siger regeringen, at det er finanskrisen. Sludder og vrøvl, det er ikke kun finanskrisen, der er et stort strukturelt underskud, som regeringen ikke vil forholde sig til. Når jeg nævner det, er det jo, fordi det, der gør den her debat vanskelig, er, at man ikke tror på Rigsrevisionen, for man bliver ved med at sige, at regeringen da ikke kan smide penge ud sådan uden videre. Men det gør regeringen, pengene fosser ud af statskassen. Samtidig beskylder de os andre for at være socialister. Det er jo den myte, man spinder, nemlig at man selv passer på pengene, og at vi andre sløser med pengene. Det er klart, det er det, vi er oppe imod, og det er det, der gør debatten vanskelig.

På et eller andet tidspunkt håber jeg, det går op for et flertal i den danske befolkning, at det er sådan, det forholder sig. Det er så ikke første gang, vi ser, at en borgerlig regering ikke passer på pengene, men det, vi har set, er noget af det mest eklatante i nyere tid.

Det, vi skal forholde os til i dag, er, at regeringen altså også har sløset med pengene, når det drejer sig om aftalerne med de private hospitaler. Det er det, Rigsrevisionen skriver, og de, der ligesom ikke accepterer det, accepterer så heller ikke Rigsrevisionen og heller ikke Rigsrevisionens rolle i det her samfund. Rigsrevisionen har i et fornyet svar sagt, at regeringen ikke har forholdt sig til det, Rigsrevisionen siger, nemlig at der er blevet brugt for mange penge. Tiden tillader ikke, at jeg står og citerer Rigsrevisionen her, men det er jo sådan set det, det hele handler om, nemlig at Rigsrevisionen i sine konkluderende bemærkninger har sagt: Der finder og har fundet overbetaling sted, og det behøvede jo ikke at være tilfældet. Det er derfor, man roligt kan sige, at regeringen sløser med borgernes penge.

Nu er sundhedsministeren jo fra De Konservative og ikke fra Venstre, men jeg synes måske, at det kunne være nyttigt at nævne, at der netop i dag er en anmeldelse i Information, hvor overskriften er: »Den tøjlesløse ærgerrighed«. Den påviser, at det sådan set ikke er en ny situation, at Venstre sløser med pengene.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er sådan set ingen grund til, at der behøver at brede sig nogen forvirring, i forhold til hvem det er, der passer på statens penge. Det har altid været sådan, at socialister passer på statens penge. Det, borgerlige partier gør, er at forgyldte deres kernevælgere, og det er noget ganske andet end at passe på statens penge, det er i mange tilfælde at smide dem i grams eller give skattelettelser, der gør, at man ikke er i stand til at finansiere velfærden.

Det, jeg synes er ret imponerende i dag, er, at det er lykkedes at rejse en debat om, hvorvidt der var nogen tvivl om, at man har betalt overkompensation – fra regeringens side. Det mener jeg ikke der er nogen grund til at være i tvivl om. Vi har det jo fra vicestatsministeren, formanden for Det Konservative Folkeparti, der klart har sagt, at de private hospitaler har fået overbetaling. Sundhedsministeren har, muligvis i et svagt øjeblik, hvad ved jeg, jo sagt det samme. Dansk Folkepartis ordfører bekræftede, at hun var fuldstændig enig i Statsrevisionens bemærkning om, at der var sket en overbetaling. Så sådan set burde det være en rent formel sag at vedtage, at der var sket en overbetaling. Så kunne de borgerlige partier her i Folketinget vedtage, at det ikke gør noget, for pengene er gået til deres kernevælgere og deres venner. Men da man ikke tør sige det, vælger man den model, som Dansk Folkeparti har valgt her i dag, og jeg vil sige, at jeg her for nylig har talt rosede om Dansk Folkepartis evne til at få indflydelse. Jeg kan sige, at den metode, vi har set i dag, synes jeg ikke man skal efterligne. Det er den metode, der handler om at sige et, nemlig at der er sket overbetaling, derefter at stille et forslag, der handler om, at der ikke er sket overbetaling, og så stemme for det. Jeg tror ikke, at det der med at sige et og gøre det modsatte er nogen klog handling.

Pointen her er jo, at den daværende sundhedsminister har overholdt loven, og det er ikke nogen selvfølge, når vi snakker om den her regering. Det er ikke mange dage siden, det kom frem, at statsministeren, som dengang var sundhedsminister, har overtrådt radio- og tv-lovgivningen om reklamer; det tog han også til efterretning. Det er åbenbart det, man kan drive det til, når man begår lovbrud i det her land, når man har regeringsmagten. Man lavede også et indgreb, som gjorde, at man ikke kunne få en egentlig markedsafprøvning af priserne. Det betød altså, at fordi man regulerede priserne på den måde, man gjorde, hvor regeringen, dvs. sundhedsministeren, i sidste instans bestemte, hvad der var en rimelig betaling, har man forhindret, at markedskræfterne kunne afprøves i forhold til det her, og det har så ført til en overbetaling. Det er jo sådan set hævet over enhver tvivl. Og så kan man jo altid diskutere, om det er rigtigt, når vicestatsministeren taler om 20-25-pct.s-overbetaling. Altså, jeg tror ikke vicestatsministeren over dørken, så hvis det er sådan, at man fastholder, at tallet er et andet, tror jeg gerne det, men der er sket en overbetaling.

På baggrund af at der er sket en overbetaling, burde det her jo slet ikke handle om en diskussion af, hvorvidt det er statsrevisorerne, som ikke har forstand på det her, men om bare at sige: Nej, det, der er realiteten, er, at man har en regering, som kynisk forgylder sine kernevælgere, og som målrettet går efter at privatisere sundhedsvæsenet. Det er det, den her øvelse er gået ud på fra dag et, og det er vel også det, der er ved at ske, og så har man da vundet. Men heldigvis så kommer der vel en dag efter denne, og et nyt flertal i Folketinget har vel mulighed for at reparere på skaderne og passe på borgernes penge.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:14

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg vil gerne starte med at takke for debatten og så prøve at samle lidt op på det, jeg har hørt.

Fru Sophie Hæstorp Andersen bemærkede, at jeg i min tale hæftede mig ved, at intet ulovligt var foregået. Det var sådan set ikke det, jeg hæftede mig mest ved. Det tager jeg blot ad notam, og det anser jeg som en selvfølge, uanset hvad hr. Per Clausen måtte sige. Nej, det, jeg henholder mig til, er, hvad det er, den her debat handler om. Den handler om, hvad regeringen vidste, eller hvad regeringen burde vide i 2006. Jeg har ærlig talt savnet i debatten, at man har henholdt sig til: Hvad vidste eller burde man vide i 2006? Fru Sophie Hæstorp Andersen ser tilbage og siger, at det er dokumenteret allerede fra 2006, at der er betalt for meget til de private hospitaler. Det turde være fremgået af debatten, at det er jeg på ingen måde enig i.

Det synes helt generelt at være overset i debatten, at der ifølge loven er tale om et forhandlingssystem. Sådan er det nuværende system, og det nuværende system er også det, vi havde dengang. Det fremtidige system, hvor vi henviser til referencetakster i stedet for til DRG-takster, vil også blive et forhandlingssystem. Hvad betyder det, at det er et forhandlingssystem? Jo, det betyder, at det er sygehusejerne – i gamle dage amterne, nu regionerne – der skal nå til en takstmæssig enighed med de private sælgere af sygehusydelse, altså privathospitalerne, om, hvad der skal betales, når borgerne udnytter deres offentlige tilbud om at forlade den lange kø i det offentlige og gå over i det private. Det er altså et forhandlingssystem.

Så var det sådan efter loven, at hvis parterne ikke kunne blive enige, skulle ministeren gribe ind. Det var ministeren faktisk forpligtet til. Ja, vi laver systemet om nu og får en uvildig opmand, for at vi holder armslængde til det politiske system. Men ministeren gjorde altså, hvad han var forpligtet til. Køberne af sygehusydelse havde givet et bud og sagt, at de ville betale 91 pct. Sælgerne af sygehusydelse, de private sygehuse, havde sagt, at de ville have 98 pct. Jamen så kommer ministeren ind, som den opmand han skulle være, og lægger sig lige midt imellem. Hvad skulle han ellers have gjort? Som det har været indikeret her i debatten, skulle han så have lagt sig på et niveau, der var langt lavere end det, som køberne af sygehusydelse, altså regionerne, havde forlangt, så ville det faktisk, som jeg også nævnte i min indledende tale, svare til, at forligsmanden i en overenskomstssituation gik ind og lagde sig på et niveau, der var langt, langt under det, arbejdsgiverne havde valgt at ville betale til lønmodtagerne. Det er jo absurd.

Der kommer så lige lidt forvirring om det her meget rene billede, som dækker sandheden, med det med de 80 pct., som sygesikringsinstitutionerne skulle betale, altså de private klinikker, primært øjenlæger. Der har hr. Preben Rudiengaard fuldstændig ret, når han siger, at det var sygesikringsklinikker, og at de på ingen måde var dækkende for det, som der skulle gribes ind over for, nemlig en sikring af borgernes frie ret til at have et udvidet frit sygehusvalg.

Så det, det handler om, er, om regeringen i 2006 vidste eller burde vide, at der var betalt overpris. Dertil er svaret et glasklart nej. Det vidste regeringen ikke i 2006, fordi den rapport i 2006, der hele tiden hentydes til, først udkom i september 2007. Udvalget, der skulle komme med rapporten, blev nedsat i 2006. Alene derfor er det absurd at tale om noget i 2006.

Derudover har man altså heller ikke villet forstå, at det udvidede frie valg ikke er en indkøbsordning, hvorved forstås, at der skal indkøbes ydelser billigst muligt, altså eksempelvis ved at sende dem i udbud. Nej, vi vil sikre, at hver enkelt dansk borger – hver enkelt

borger i dette land – efter en vis ventetid i det offentlige sygehusvæsen kan træde ud af køen og komme over. Derfor er det ikke en indkøbsordning, men en patientrettighed. I 2006 blev niveauet altså fastsat til 95 pct.

Fru Sophie Hæstorp Andersen var også inde på, at så kunne regeringen jo bare komme med rammeudbud. Men lad mig lige i den forbindelse minde om, at rammeudbud gør det, vi skulle sikre, nemlig det udvidede frie valg, helt illusorisk. Og må jeg lige i øvrigt minde om, at netop det er Rigsrevisionen faktisk også enig med os i.

Hr. Jonas Dahl siger, at Rigsrevisionen ikke er ufejlsbarlig, og at man selvfølgelig har lov til at gå imod den med politiske argumenter. Deri er jeg helt enig, og det er det, vi gør. Men regeringen har en enorm respekt for Rigsrevisionen og for statsrevisorerne, og derfor er jeg glad for, at den uenighed, der består imellem os, er bagudrettet, og at vi nu får indrettet et system fremadrettet, for hvilket det gælder, at vi er enige.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes da, det er positivt at høre, at ministeren har lyttet til bare en smule af kritikken, men jeg undrer mig meget over, at ministeren nu står og siger, at de her 100 forskellige aktører, som havde indgået en aftale om en pris på 80 pct. af DRG'en, nu pludselig skulle være inden for sygesikringen.

Nu har jeg jo haft fornøjelsen af at sidde i regionsrådet i Midtjylland, og der er, sådan som jeg har forstået det, bare inden for sygesikringen i Region Midtjylland omkring 100 aktører. Så det passer jo simpelt hen ikke, når ministeren står og siger, at det her bare er inden for sygesikringen. De her 100 aktører udgjorde en bred vifte, som bl.a. bestod af øjenlæger, men så sandelig også af privathospitaler og andre dele af sundhedsvæsenet, som var klar til at lave en aftale om en pris på 80 pct., men den daværende sundhedsminister, Lars Løkke Rasmussen, sagde: Nej, taksten skal være 90 pct. Ydermere kommer der en rapport nu ...

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu ved jeg, at også hr. Jonas Dahl mener, at en regering skal overholde loven, og derfor kan det undre mig, at hr. Jonas Dahl mener, at den daværende sundhedsminister skulle være gået ind og have fastsat et niveau, der ikke var hjemmel til at fastsætte. For han skulle jo fastsætte et niveau, der lå imellem det, parterne havde tilbudt. Alt andet ville jo igen være absurd, jævnfør mit eksempel med forligsmanden, der sætter et niveau under det, som arbejdsgiverne har tilbudt.

Det, som hr. Preben Rudiengaard har så evig ret i, er jo, at de her øjenlæger, som der er 100 klinikker af på sygesikringsområdet, på ingen måde er repræsentative for den volumen, der er inden for private tilbud, både hvad angår diagnoser, altså bredden af behandlingsmuligheder, og andelen af udbydere. Derfor handlede den her konflikt om at få fastsat et niveau mellem privathospitalerne og det offentlige. Uenigheden bestod i, om taksten skulle være på 91 eller 98 pct., og så lagde man sig på 95 pct.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:21

Kl. 15:24

Jonas Dahl (SF):

Jamen det, ministeren står og fortæller her, er jo simpelt hen faktisk forkert. Dengang man havde en aftale, var Amtsrådsforeningens oplæg, at taksterne skulle sættes til 70 pct., man endte med en aftale om, at det skulle være 80 pct., hvorefter landets sundhedsminister sagde: Nej, vi skal op på 95 pct. Så forhandlingsoplægget fra Amtsrådsforeningen var 70 pct., man lavede en aftale om, at det skulle være 80 pct., og så kom landets daværende sundhedsminister, Lars Løkke Rasmussen, ind og fastsatte taksten til 95 pct. Det er en takst, som den nuværende regering og den nuværende sundhedsminister nu vil sænke til 65 pct., altså en forskel på 30 pct. Altså er der foregået en overbetaling på op mod 30 pct., præcis som hr. Jakob Axel Nielsens partiformand allerede i marts måned erkendte, men som regeringen stadig væk ikke vil anerkende. Derfor er det fuldstændig absurd at høre på, at en sundhedsminister står og siger, at der ikke er foregået overbetaling, selv om han sådan set selv erkendte det for halvandet år siden.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Sundhedsministeren.

Kl. 15:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det var først sent i suspensionsperioden, at der var grundlag for at kunne sige, at markedet havde udviklet sig på en sådan måde, at man kunne lave et nyt regime. Og det var det, jeg gjorde ved at indføre referenceprissystemet allerede fra april måned, og det udvidede frie sygehusvalg genopstod pr. 1. juni i år, tror jeg det var, efter at have været suspenderet. Så det var udtryk for rettidig omhu, at vi fik et nyt system, efter at suspensionsperioden var ophørt.

Regeringen og den daværende sundhedsminister var jo i henhold til loven forpligtet til at få det udvidede frie sygehusvalg til at fungere, og derfor var vi nødt til at lave en aftale med dem, der repræsenterede over 70 pct. af de private udbud, og det var blandt de 70 pct., at der var en uenighed om, hvorvidt taksten skulle være på 91 eller 98 pct., hvorefter den landede på 95 pct. Det var lovmedholdeligt, det var sådan, det skulle være.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Lone Dybkjær (RV):

Mig bekendt står der i lovforslaget ikke noget om, at det bare skal være mellem 91 pct. og 98 pct. – eller hvilket tal man nu måtte nå frem til. For så behøvede man jo sådan set ikke en opmand. Og det er jo heller ikke rigtigt, selv om jeg ikke sådan skal gå ind at diskutere arbejdsmarkedspolitik på nuværende tidspunkt, at det er så enkelt, at forligsmanden bare sådan lige fastsætter et eller andet, der ligger midt imellem. Det er lidt mere kompliceret.

Det, der er kernen, er jo, at vi må forvente, at en minister, som samtidig siger, at man regner med, at det her fører til øget effektivitet, dvs. billigere sygehjælp, når man sætter det private i gang – det er ikke det oprindelige formål, men det bliver også sagt samtidig med det – ikke bare laver en mellemproportional mellem de to tal. Det står der heller ikke i loven at man skal. Man skal selvfølgelig gå ind og vurdere, om det niveau, man er på, er rimeligt.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Men ministeren var sat til at være opmand mellem to synspunkter, og så vælger han jo selvfølgelig ikke at gå under det synspunkt, som den ene part rent faktisk tilbyder.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:24

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo ikke nogen arbejdsmarkedssituation, vil jeg sige til sundhedsministeren. Jeg er udmærket godt klar over ministerens forkærlighed for arbejdsmarkedet, men det her er jo ikke nogen arbejdsmarkedssituation.

Det, som ministeren skal gå ind i, er jo at vurdere: Ligger det overhovedet rimeligt? Er der overhovedet sund fornuft i det, som de to parter er nået frem til? Og også på det tidspunkt må man sige at det ikke nødvendigvis var rimeligt. Det er jo det, som Rigsrevisionen har påvist.

Så siger ministeren, at det først er fra september 2007, at man er klar med noget som helst. O.k., men der er altså stadig et par år, hvor der har været tale om overbetaling. Det kan ikke nytte noget, at man bare sådan jonglerer med årstallene.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Fru Lone Dybkjær synes fuldstændigt at ignorere, at der er tale om et forhandlingssystem mellem det private og det offentlige, repræsenteret ved amterne og regionerne. Derfor ville det jo være absurd, hvis man i den forhandling går under det niveau, som køberent faktisk vil betale. Jeg jonglerer ikke med nogen tal. Jeg siger blot, at der kom en rapport, som man her i debatten gør gældende kom i 2006, men den kom i september 2007. Vi reagerede ved kort efter valget i november 2009 at skrive ind, at vi skulle kigge på vores afregningssystem i forhold til de private. Skal det være en DRG-takst, eller skal det være en referencetakst, som er bevægelig i forhold til, hvad man hele tiden lægger sig på af omkostningsniveau i det offentlige? Og det er jo så det, vi er nået frem til.

Men i hele den lange periode, hvor det udvidede frie sygehusvalg var suspenderet, var der slet ikke nogen takst at diskutere, for der var ikke noget privat system at betale til. Så at jeg skulle jonglere med tallene, er forkert. Jeg tror, det tyder på, at fru Lone Dybkjær slet ikke ved, hvad det er, vi betaler til, når man ignorerer hele suspensionsperioden, som er så vigtig for det her.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:26

Per Clausen (EL):

Jeg forstår det, sundhedsministeren siger, sådan, at man en gang for sådan cirka et års tid siden – eller umiddelbart efter suspensionsperioden – blev klar over, at man betalte for meget, og at man nu godt kunne indføre en anden model. Jeg vil bare spørge ministeren, om han mener, at det er sandsynligt, at sundhedsministeren tilbage i 2006 var uvidende om, at der var embedsmænd i Sundhedsministeriet, der indgik i det udvalgsarbejde, og som sagde, at man godt kunne

indføre en udbudsmetode allerede dengang, fordi markedet var modent, og at Konkurrencestyrelsen sagde det samme.

Ministeren giver jo nu det indtryk, at den daværende sundhedsminister skulle have været uvidende om, at den viden var til stede i Sundhedsministeriet.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Hr. Per Clausen har overhovedet ikke hørt efter, hvad jeg har sagt. Både den daværende sundhedsminister og jeg har, parallelt med at vi ønsker, at det udvidede frie sygehusvalg skal fungere så optimalt som muligt, løbende opfordret amterne, regionerne til at lave udbudsforretninger. Men det er klart, at vi ikke ønsker, at det skal være udbud, der regulerer prisfastsættelsen under det udvidede frie sygehusvalg, for i så fald ville det være sådan, at der kun ville være en eneste, nemlig vinderen af udbuddet, man kunne vælge at gå hen til, og så ville der ikke være et reelt frit valg. Og det er det, vi har ønsket. Vi har ønsket at give vores borgere et valg, så de kan rejse hen på et privat sygehus og få behandling for deres lidelser, når de har ventet længe nok i det offentlige.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:27

Per Clausen (EL):

Jeg forstår ikke, hvorfor sundhedsministeren nu vil til at snakke om noget andet end det, jeg spurgte om. Jeg tror ikke, det er, fordi sundhedsministeren ikke hører efter det, jeg siger – jeg tror, det er af andre grunde, men lad det nu ligge.

Jeg stiller bare sundhedsministeren det spørgsmål, om man ikke kunne have startet på det, man nu gør – godt nok meget langsomt og meget forsinket, og det kommer vel først for alvor til at træde i kraft i 2010-11 – i 2006, for da var der den viden i Sundhedsministeriet om, at det var muligt på daværende tidspunkt. Det er jo det, der fremgår af Rigsrevisionens rapport, som jeg har forstået at man dog tager til efterretning er kommet. Derfor synes jeg, at vi stadig væk mangler en forklaring på, hvorfor der skulle gå så lang tid.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jamen den viden var der ikke i Sundhedsministeriet i 2006.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo simpelt hen ikke rigtigt, at den viden ikke var der i 2006. For det første er det vel sådan, går jeg ud fra, at når Rigsrevisionen går i gang med et stykke arbejde, har de fuldt ud adgang til de papirer og relevante informationer, der måtte være i ministeriet. Der har selvfølgelig været noget snak om, at Rigsrevisionen ikke havde helt optimale arbejdsbetingelser undervejs, men det korte af det lange er jo, at Rigsrevisionen påpeger, at man i 2006 havde et forhandlingsforløb, der viste, at man kunne have haft lavere priser, og at udvalgs-

arbejdet, som forløb i 2006, og som rigtig nok først blev afsluttet i 2007, også allerede der påpegede, at der var et marked for sundhedsydelse.

Så når ministeren bliver ved med at gentage, at der ikke var den viden i ministeriet, må det et eller andet sted være imod bedre viden, og det må jo et eller andet sted være politisk betonet.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Nej, det er det nu ikke. Jeg udtrykker mig, sådan som jeg ser det. Men jeg kan bekræfte, at Rigsrevisionen har haft adgang til alle papirer, og det skal de selvfølgelig have som den vigtige samfundsmæssige institution, de er.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:29

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så kan jeg bare ikke forstå det. Det er stadig væk sådan, at Rigsrevisionen påpeger, at man siden 2006 kunne have fastsat priserne lavere. Så vidt jeg husker, specificerer de ikke, om det var i januar 2006, eller om det var i december 2006, men de specificerer, at der i det udvalgsarbejde, der har været, er papirer, der indikerer, at man åbenbart allerede i 2006 havde en klar fornemmelse af, at der var et marked for private sundhedsydelse, der gjorde, at man kunne fastsætte priserne lavere. Derfor er det stadig væk uforståeligt for mig, at man i 2006 fastsatte priserne på et niveau, der jo allerede dengang blev kritiseret fra alle sider. Man igangsatte et udvalgsarbejde, men man handlede ikke på efterretningerne, og der er gået yderligere 2 år, før vi nu ser, at der sker noget. Er det her en regering, der passer på pengene eller ej? Det er da det, der står tilbage.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Det er i allerhøjeste grad en regering, der passer på pengene, og på mit område tænker jeg dagligt på, hvordan vi får mest sundhed for pengene. Det er sådan set mit opdrag.

Men husk nu på, at det var i februar 2006, at den daværende sundhedsminister foretog det her indgreb og lagde sig i det gyldne snit mellem de to positioner. Så blev der igangsat et udvalgsarbejde, som kom i september 2007. Og så ved vi alle sammen – det må vi vel være enige om – at der kom et valg i november 2007, og at regeringen derefter skrev ind, at vi ville have fair konkurrence og lige vilkår. Det medførte også et meget tilbunds gående arbejde i mit system med den sag, mens suspensionen af det udvidede frie sygehusvalg var til stede.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet. Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det første spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:32

Spm. nr. S 551

1) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren tage konkrete initiativer, på baggrund af at antallet af aborter og hyppigheden af kønssygdomme i aldersgruppen fra 15 til 17 år er stigende, og indgår det i ministerens visioner samlet at igangsætte flere kampagner eller oplysningsindsatser for generelt at få nedsat abortantallet og reduceret udbredelsen af kønssygdomme?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:32

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren tage konkrete initiativer, på baggrund af at antallet af aborter og hyppigheden af kønssygdomme i aldersgruppen fra 15 til 17 år er stigende, og indgår det i ministerens visioner samlet at igangsætte flere kampagner eller oplysningsindsatser for generelt at få nedsat abortantallet og reduceret udbredelsen af kønssygdomme?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg har ligesom fru Liselott Blixt bemærket den kedelige udvikling, vi ser i antallet af fremprovokerede aborter og andelen af unge med kønssygdomme. Vi kan dog glæde os over, at antallet af kvinder, der vælger en provokeret abort, samlet set er faldet. Desværre er det bare ikke den tendens, der helt er slået igennem blandt de unge kvinder, altså kvinderne mellem 15-24 år.

Den udvikling er selvfølgelig bekymrende, særlig hvis abort bruges som alternativ til prævention. Men er det sådan, det forholder sig, spørger jeg. Eller er der tale om et midlertidigt udsving? Jeg ved det ikke, og det gør eksperterne på området desværre heller ikke. Derfor skal vi have noget mere viden om, hvorfor flere kvinder vælger at få en provokeret abort. Sundhedsstyrelsen offentliggør næste år resultaterne af en undersøgelse blandt abortsøgende unge kvinder, og vi kan på den baggrund forhåbentlig blive endnu bedre til at målrette den forebyggende indsats over for den målgruppe, som vi taler om.

At andelen af unge med seksuelt overførte sygdomme på tilsvarende måde er stigende, er formodentlig – jeg siger formodentlig – et langt stykke hen ad vejen en anden side af samme problemstilling. Stigningen skyldes dog ikke udelukkende, at flere unge dyrker ubeskyttet sex. Sundhedsvæsenet er også blevet bedre til at diagnosticere f.eks. klamydia, der er en af de udbredte kønssygdomme, særlig blandt unge. Forbedrede metoder og Sundhedsstyrelsens oplysningskampagner i 2005, 2006 og 2007, hvor de unge er blevet opfordret til at lade sig teste, har også haft en effekt på antallet af registrerede klamydiatilfælde.

Sidste år gennemførte vi en antistigmatiseringskampagne mod HIV, og i år har Sundhedsstyrelsen gennemført kampagnen »Kun med kondom« rettet primært mod unge i alderen 18-22 år, og til næste år vil vi gennemføre endnu en kampagne med fokus på brugen af

kondomer. En anden vigtig del af Sundhedsstyrelsens strategi er den årlige driftsstøtte til foreninger og organisationer, der oplyser, underviser og rådgiver de unge og særlige risikogrupper som homoseksuelle og HIV-smittede.

Ved dette års satspuljeforhandlinger var alle satspuljepartier jo enige om at intensivere indsatsen mod uønsket graviditet, HIV og andre seksuelt overførte sygdomme, og vi indgik således en aftale, hvor vi tilførte yderligere 5 mio. kr. for perioden 2010-2013.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:34

Liselott Blixt (DF):

Nu har kommunalreformen betydet, at kommunerne har overtaget arbejdet med den primære forebyggelse. Forebyggelsen drejer sig primært om livsstilssygdomme, og det, man primært går ind i, er KRAM-faktorerne – det er dem, der bliver prioriteret.

Er ministeren ikke bange for, at den seksuelle sundhed går tabt? Burde vi ikke sætte et ekstra bogstav til KRAM, så der kom til at stå KRAMS?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det lyder meget godt, men jeg er nu ikke enig, for når unge mennesker er blevet spurgt om, hvorfra de har deres viden om sikker sex, så har hovedparten af de adspurgte faktisk peget på seksualundervisningen i folkeskolen. Og det er jo den kommunale forebyggende indsats over for de unge, der er primus motor for, at det kan lykkes. Kommunerne har nemlig den nære kontakt til de unge og deres forældre gennem læger, sygeplejersker, børne- og ungelærere og pædagoger. Så jeg tror, at der enighed her i salen om, at seksuel sundhed allerede er sat på dagsordenen, også ude i kommunerne.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:36

Liselott Blixt (DF):

Ministeren siger, at der kommer en rapport til næste år. Den jeg glæder mig meget til, for mange af de tal om aborter, vi har i dag, er gamle. Så tænker jeg, at når nu den her rapport kommer og vi vil se en fortsat stigning i antallet af aborter blandt de unge mennesker, kunne ministeren så tænke sig, at vi måske gik ind og kiggede på at få lavet en abortbehandlingsplan, sådan som der engang har været?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hvis det bliver ved med at gå den anden vej – for jeg har jo lige antydnet, at vi faktisk ikke rigtig ved, om det er et tilfældigt årligt udsving – så kan jeg i hvert fald love, at jeg vil bringe sagen op i hele satspuljekredsen, og selvfølgelig også over for fru Liselott Blixt, som jeg ofte mødes med, for at drøfte, hvad vi gør ved det her. Men jeg står ikke her og lover en abortbehandlingsplan. Jeg står og lover, at jeg vil være med til at kigge på, hvad vi kan gøre ved problemet, hvis det fortsat består – og det skal vi lige konstatere først.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Jeg siger tak til fru Liselott Blixt.

Det næste spørgsmål er også stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 552

2) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at hospitalernes børneafdelinger ikke kan overholde behandlingsgarantien på 1 måned, så børn, der behøver ikkeakut undersøgelse i slutningen af året, oplever ventetider på op til 2-3 måneder ind i det nye år?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:37

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil spørge: Hvad er ministerens holdning til, at hospitalernes børneafdelinger ikke kan overholde behandlingsgarantien på 1 måned, så børn, der behøver ikkeakut undersøgelse i slutningen af året, oplever ventetider på op til 2-3 måneder ind i det nye år?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Først og fremmest vil jeg gerne rette en desværre meget, meget udbredt misforståelse, nemlig at det udvidede frie sygehusvalg skulle være en behandlingsgaranti. Det er det ikke. Det udvidede frie sygehusvalg er derimod en patientrettighed – det skulle også være fremgået af den tidligere debat, vi har haft i dag – som den her regering sammen med Dansk Folkeparti har givet patienterne. Kan det offentlige sygehusvæsen ikke levere varen inden for 1 måned, og findes der et privat alternativ, som har aftale med Danske Regioner, så kan patienten vælge at blive behandlet der på det offentliges regning.

Det er selvfølgelig altid meget beklageligt, hvis nogle børn oplever lang ventetid til behandling på et offentligt sygehus, navnlig hvis der ikke er et offentligt eller privat sygehus, der tilbyder behandlingen hurtigere. Børn er ganske enkelt en særlig patientgruppe med særlige behov, og derfor påhviler det sygehusene som en vigtig opgave at sikre, at ingen børn venter unødigt længe på at få behandling.

Jeg kan imidlertid forstå, at spørgsmålet, som fru Liselott Blixt stiller, refererer til et helt konkret tilfælde, nemlig til Holbæk Sygehus, der for at undgå budgetoverskridelser har valgt at udskyde ikke-akutte behandlinger til næste år. Der er derfor tale om et lokalt planlægningsproblem og ikke et problem, der gælder helt generelt for landets børneafdelinger, sådan som spørgsmålet ellers kunne antyde. Det er Holbæk Sygehus' ansvar at prioritere ressourcerne over hele budgetåret, herunder løbende at tilpasse aktiviteten til kapaciteten, f.eks. ved at henvise til andre regionale tilbud, sådan at det sikres, at den samlede regionale kapacitet anvendes optimalt.

Hvad angår de børn, der aktuelt venter på behandling på Holbæk Sygehus, vil jeg bare gerne gøre opmærksom på det helt almindelige frie sygehusvalg, som betyder, at patienterne frit kan vælge, hvilket offentligt sygehus de ønsker at blive behandlet på. På den måde kan forældre undgå ventetid i Holbæk ved at tage et andet offentligt sygehus med den korteste kø.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:39

Liselott Blixt (DF):

Nu står vi med det her 2-årige barn, hvis forældre af Holbæk Sygehus har fået at vide, at selv om barnet er sløjt og har konstant hovedpine, så får det en tid den 22. februar 2010. Mener ministeren, at det er optimalt, samtidig med at lægen siger, at man sender personalet på afspadsering i december måned?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu er vi jo her i Folketingssalen lige pludselig havnet i en helt konkret sag, som i virkeligheden skal løses af ledelsen på Holbæk Sygehus. Jeg vil forholde mig til, at vi helt generelt har det frie sygehusvalg, og så vil jeg gerne sige, at jeg da ikke synes, at den konkrete situation er optimal. Derfor vil jeg også opfordre de pågældende forældre til dels at klage over den måde, man har disponeret på på Holbæk Sygehus, dels på deres barns vegne at finde et andet sygehus, hvor den her børneundersøgelse kan foretages. De må flytte sig lidt for det. Danmark er et lille land, og man kan også godt finde andre sygehuse her på Sjælland, som ikke nødvendigvis er Holbæk Sygehus, hvor man kan få gennemført den her undersøgelse. Det har vi jo heldigvis det frie sygehusvalg til. Og så skal man jo ikke vente til februar 2010. Det er jo kun, hvis man insisterer på, at undersøgelsen skal foretages i Holbæk.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:40

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil gerne bore lidt i det. Mener ministeren, at det er optimalt, at man har et sygehus, hvor man har noget personale, som faktisk har tid til at foretage undersøgelsen, hvis de ikke lige bliver sendt på afspadsering? Man siger, at der ikke er penge i regionen, så derfor sparer man. Det kan jo betyde noget af det, som vi har set de sidste par dage: Operationsstuer, der står tomme, fordi man sender personalet på afspadsering, fordi der ikke er penge i posen. Det kan da ikke passe!

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Sagen med tomme operationsstuer kender jeg fra pressen, og sagen her fra Holbæk kender jeg fra pressen og fra fru Liselott Blixt, men jeg har ikke derudover sat mig konkret ind i de sager. For begge sagers vedkommende vil jeg da gerne sige, at det ikke umiddelbart lyder optimalt, men umiddelbart betyder altså, at det kan være, at der er nogle gode forklaringer ude hos de lokale ledelser, som under alle omstændigheder er dem, der har ansvaret. Så vi skal passe på med, at vi ikke hiver konkrete sager ind i Folketingssalen.

- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.
- Kl. 15:41
- Liselott Blixt** (DF):
Jeg ved godt, at der er mange, der siger, at man ikke skal tage enkeltsager op, men enkeltsagerne belyser netop nogle af de problemer, vi har i sundhedsvæsenet. Og når nu det i hvert fald er Dansk Folkepartis prioritet, at vi ser på, hvordan det går de enkelte patienter, så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om det her er noget, ministeren måske vil gå videre med til regionen, når man nu sidder og laver økonomiaftaler og de aftaler, man ellers laver med den.
- Kl. 15:42
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:42
- Ministeren for sundhed og forebyggelse** (Jakob Axel Nielsen):
Der er ingen tvivl om, at det forløb, fru Liselott Blixt beskriver, konkret virker, som om det er uhensigtsmæssigt, og hvis det konkrete viser sig at være generelt, så er det ministerens ansvar at tage det op. Det vil sige, at hvis det her konkrete eksempel dækker over en generelt manglende planlægning, er det klart, at det så er noget, en minister har et ansvar for at tage op over for sygehusejerne, nemlig Danske Regioner. Og det vil jeg naturligvis gøre.
- Kl. 15:42
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet fra fru Liselott Blixt er overstået.
Det næste spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Peter Skaarup.
- Kl. 15:42
- Spm. nr. S 566**
3) Til udenrigsministeren af:
Peter Skaarup (DF):
Hvad er ministerens holdning til, at Udenrigsministeriet har takket nej til et sponsorat af nordmannsgraner til udsmykning af indgangen til klimatopmødet i Bella Centeret i København, og deler ministeren ministeriets opfattelse af, at da FN tilsyneladende lægger vægt på et neutralt udtryk, så skal danske juletræer ikke være en del af klimatopmødet?
- Kl. 15:41
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for oplæsning af spørgsmålet – kun oplæsning af spørgsmålet.
- Kl. 15:42
- Kl. 15:41
- Peter Skaarup** (DF):
Tak for det. Spørgsmålet er rettet til udenrigsministeren, og lyder sådan her:
Hvad er ministerens holdning til, at Udenrigsministeriet har takket nej til et sponsorat af nordmannsgraner til udsmykning af indgangen til klimatopmødet i Bella Centeret i København, og deler ministeren ministeriets opfattelse af, at da FN tilsyneladende lægger vægt på et neutralt udtryk, så skal danske juletræer ikke være en del af klimatopmødet?
- Kl. 15:43
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.
- Kl. 15:43
- Udenrigsministeren** (Per Stig Møller):
Det er sådan, at når man holder en FN-konference, overdrager man området til FN, og det er FN's afgørelse, om de vil have juletræer eller ej.
- Kl. 15:43
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.
- Kl. 15:43
- Peter Skaarup** (DF):
Nu er der jo tale om de såkaldte nordmannsgraner, og mig bekendt er der lige præcis tale om, at de er meget klimavenlige. Det er sådan, at de binder en del af CO₂'en, og de binder mere CO₂ end andre træer. Derfor synes jeg da umiddelbart, at det lyder som en god idé, når man nu holder klimatopmøde i Danmark, og at det er et godt signal at sende fra dansk side, at vi, samtidig med at vi altså har nogle træer, der er mere miljøvenlige – er klimavenlige – så også kan sige, at det er sædvanlig dansk tradition at fejre julen, og at der er juletræer eksempelvis ved Bella Centeret. Kan ministeren ikke også se, at det egentlig vil være meget fornuftigt, og at der er to – måske endda endnu flere – gode grunde til, at vi markerer, at det er jul i Danmark?
- Kl. 15:44
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:44
- Udenrigsministeren** (Per Stig Møller):
Jeg synes, der er mange gode grunde til at markere i julen i Danmark. Det gør jeg også selv med glæde, og derfor er jeg også glad for, at Tivoli holder juleåbnet og der er en masse juletræer i København. Og jeg er sikker på, at alle vore gæster kan se, at Danmark sætter meget pris på juletræerne – også og ikke mindst på nordmannsgranerne.
Men derude må jeg bare respektere at det er FN's afgørelse.
- Kl. 15:44
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.
- Kl. 15:44
- Peter Skaarup** (DF):
Ifølge den artikel, som danner baggrund for spørgsmålet, er det sådan, at FN har sagt, at juletræer ikke er en del af den sædvanlige indretning af Bella Centeret, og det har kontorchefen i Udenrigsministeriet

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af www.dr.dk/Nyheder torsdag den 3. december 2009, at der ikke bliver danske juletræer til klimatopmødet. Udenrigsministeriet har takket nej til et sponsorat af nordmannsgraner, som bruges til juletræer. En kontorchef i Udenrigsministeriet forklarer som årsag, at det er fordi FN lægger vægt på et neutralt udtryk. Skovfogeden bag det tilbudte sponsorat forstår godt, hvis man er bange for at starte en ny konflikt ved at provokere nogle af de muslimske gæster ved at lave en juletræsskov ved indgangen til topmødet. Spørgeren er af den opfattelse, at nordmannsgraner som juletræer er en god dansk tradition, som vi bestemt bør være stolte af, og som tillige kunne have været et flot og smukt indslag til klimatopmødet. Det er svært at forstå, at juletræer skulle kunne støde nogle udlændinge, da juletræer i december måned findes overalt i Danmark, så deltagere i klimatopmødet kan næppe undgå at stifte bekendtskab med juletræer under deres deltagelse i klimatopmødet i København.

riet så bare taget til efterretning. Spørgsmålet går på: Har FN nægtet at acceptere juletræer, eller har man bare bøjet af? Har det i realiteten været sådan, at FN har sagt: Nej, vi vil ikke have nogen juletræer? Og har Udenrigsministeriets ansatte så bare sagt: O.k., så kommer der ikke nogen juletræer? Eller har Udenrigsministeriet markeret, at det er sædvanlig dansk tradition, at når man er til et møde ved den her tid, markerer man det altså ved at opstille juletræer uden for den pågældende bygning?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det danske udenrigsministerium har talt med FN og sagt, at vi godt kunne stille juletræer op. FN har så svaret, at man ikke fandt det passende i forbindelse med indgangspartiet, som i øvrigt er meget smukt dekoreret.

Men jeg kan glæde hr. Skaarup med, at når hr. Skaarup kommer derud og kommer op i den danske delegations område og ind i vores lokaler, hvor jeg vil glæde mig til at se hr. Skaarup, er der ikke mindst i Udenrigsministeriets logistikkontor juledekorationer, små stedsegrønne træer oven i købet, og der er lys. Så jeg glæder mig meget til at se hr. Skaarup derude. Det kan også være, vi kan finde en lille kage.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:46

Peter Skaarup (DF):

Det vil jeg glæde mig til. Det lyder rigtig godt, at der trods alt er nogle juletræer i området, og sådan som jeg har forstået det, er der vist også nogle nåletræer nogle steder. Men man har altså åbenbart fra Udenrigsministeriets og FN's side valgt at sige nej til at have juletræer det pågældende sted.

Der vil jeg så spørge udenrigsministeren: Er man bange for at støde nogle bestemte befolkningsgrupper ved at kalde det juletræer, eller er man bange for at støde nogen ved eventuelt at pynte de pågældende træer? Hvorfor må vi ikke have lov til – når nu det her klimatomøde tilfældigvis foregår i Danmark – at markere, at det er jul? Det kan jo ikke være, fordi man ikke ser træer andre steder, for det er rigtigt, som udenrigsministeren siger, at der er mange juletræer i København – heldigvis, vi markerer julen – men hvorfor er det så så forkert at have juletræer ude ved Bella Centeret, hvor alle topmødedeltagerne jo i hvert fald kommer?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes også, det ville være festligt, men jeg må bare respektere, at FN altså har sagt, at de normalt vil have en standardudsmykning, som er rimelig neutral. Det har man så også valgt her.

Men jeg synes, det er smukt derude, og derfor har vi også sørget for, at de danske lokaler er smukt udsmykkede – der er de der små træer, der er lys, og der kan også serveres en småkage. Men jeg må respektere, at når vi er vært for et FN-arrangement, er det FN, der afgør, hvad de vil have stående derude.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:47

Spm. nr. S 567

4) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er regeringen enig i den optrapning af krigen i Afghanistan, der er USA's nye strategi?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:47

Frank Aaen (EL):

Jeg har to spørgsmål, og det første lyder: Er regeringen enig i den optrapning af krigen i Afghanistan, der er USA's nye strategi?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså, den opskrivning med ca. 30.000 soldater, som præsident Obama har besluttet, er vi selvfølgelig enige i, for det er udmærket, at der kommer flere amerikanske soldater ind for at få stoppet den fremgang, der har været for Taleban, og få trængt dem tilbage. Jeg håber da også på, at der i Helmandprovinsen, hvor vi er, kommer flere amerikanske soldater. Vi arbejder også for, at der skal komme afghanske soldater derned, som vi kan arbejde sammen med, og som vi kan træne – amerikanerne skal også træne afghanske styrker – således at de afghanske styrker kan overtage mere af sikkerheden hurtigere, så vi kan komme i en lidt mere tilbagetrukket position. Så ja: Jeg er enig i, at det var en klog beslutning, præsidenten traf, at lave det, der hedder »the surge«, altså opskrive med 30.000 mand for en periode.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:48

Frank Aaen (EL):

Jeg spørger, fordi jeg i virkeligheden synes, at udenrigsministeren og jeg for en uge siden havde en meget udmærket diskussion om andre muligheder, altså hvordan man kunne fremme udviklingen, aftaler om fred, måske indsættelse af fredsbevarende styrker, altså sådan set det modsatte af at optrappe krigen. Og derfor undrer det mig, at udenrigsministeren her bare så kortfattet siger, at det er vi enige i fra dansk side. For det er jo ikke bare 30.000 amerikanske soldater, det er også 5.000-10.000 NATO-soldater yderligere, og det er en aftale, der, hvilket jeg også synes er meget skræmmende, er indgået om, at man vil bevæbne 50.000 fra lokale militser, altså give dem flere våben, end de formentlig har i forvejen, for at få dem engageret i krigen. Det vil sige, at vi er oppe i nærheden af 100.000 flere, der skal ud at slås. Jeg kan ikke se andet, end at det i lang tid fremover vil gøre det langt vanskeligere at sørge for at få en udvikling i retning af fred. Jeg mener altså ikke, at så mange flere soldater er en gunstig omvej til at få fred; jeg mener sådan set, det er en vej, der i rigtig lang tid vil cementere, at der er konflikt i Afghanistan. Og derfor:

Mener ministeren virkelig, at det her bringer Afghanistan tættere på en fredelig udvikling?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen vi havde en glimrende samtale her forleden onsdag, også om, hvordan vi kan komme videre, og hvor hr. Frank Aaen også stillede spørgsmål om, om vi ikke kunne få inddraget flere muslimske styrker. Og det er jeg enig i. Altså, Jordan er aktivt, og af muslimske lande har vi også Tyrkiet, der er aktivt, og vi har Emiraterne, men jeg så gerne, at flere var med. Men det begreb, fredsbevarende styrker, kræver lige, at der er en fred at bevare, og det vil sige, at vi skal sørge for, at Karzairegeringen har mulighed for at fungere i hele området og få trængt Taleban tilbage, for jeg står fast ved, at vi ikke en gang til må overlade Afghanistan til Taleban, som det skete i 1990'erne, hvor omverdenen trak sig for hurtigt tilbage.

Jeg ønsker også mere, hvad angår det civile område. Jeg ønsker mere samarbejde med regionen; sidste gang nævnte jeg f.eks. også Tadsjikistan, som jeg ønskede inddraget mere på det civile område. Det skal vi også, vi skal styrke den civile komponent, og jeg håber på, at vi den 28. januar, hvor vi skal have en konference, får styrket donorkoordinationen og det civile element kraftigt.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:51

Frank Aaen (EL):

Det er jo klart, at for at få fredsbevarende styrker ind skal man have etableret en fred. Men det, der sker nu, er, at man etablerer en skarpere krig. Man skal være opmærksom på – og vi vender tilbage til det i næste spørgsmål – at langt de fleste af dem, der kæmpes imod, jo ikke er Taleban. Det er lokale styrker, lokale grupper, som simpelt hen bare ikke vil domineres af udlandet, og som ikke ønsker at blive domineret af en korrump præsident, der er indsat ved valgsnyd i Kabul. Man ønsker en anden udvikling. Det er derfor, jeg synes, det virker så selvmodsiggende at tro, at man kan komme tættere på en anden udvikling i Afghanistan ved bare at fortsætte og forstærke det, man har gjort nu i årevis. For jeg tror, vi er enige om, at det, der er gjort i Afghanistan indtil nu, specielt i Helmandprovinsen, men også i andre dele af Afghanistan, ser ud til at gå den forkerte vej.

Derfor vil jeg spørge ministeren: Er det en god idé bare at mose på ad den samme vej med endnu mere magt, når man kan se, at resultatet faktisk har været tilbageskridt? Og der citerer jeg sådan set USA's øverstkommanderende, McChrystal, som siger, at det går den forkerte vej.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Derfor sagde McChrystal jo også, at han havde brug for 30.000 flere mand, og han har også sagt her til morgen, at han måske beder om endnu flere om et års tid. Så hvis man synes, at McChrystal har ret i det ene, kan det jo også være, at han har ret i det andet.

Vi kan jo konstatere, at de steder, hvor det har været muligt at fastholde et område, at få udvikling i området, at forhindre Taleban i

at vende tilbage, kommer der udvikling. Vi kan se det med vores hvedeprogrammer. Der kunne f.eks. før være opiumsdyrkning, men hvis der er sikkerhed for, at Taleban ikke kan komme tilbage – for det er jo dem, der kræver opiumsdyrkning, det er dem, der tager skat af det – så kan der komme hvededyrkning, som vi har set det i Helmand. Så jeg tror, det er meget vigtigt, at vi har styrker, der er stærke nok til at befri et område og holde et område, så der kommer udvikling i området.

Når den udvikling så er kommet, skal vi jo altså også sørge for, at afghanerne får ejerskab til det. Det er derfor, vi lægger så meget vægt på, at afghanske styrker kommer ind og bliver trænet, også af os, så vi kan trække os lidt mere i baggrunden. Jeg tror, det er meget vigtigt, og derfor var jeg også enig med hr. Aaen tidligere i, at det er vigtigt, at der også kommer andre end vestlige tropper ind.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:53

Frank Aaen (EL):

Jo, men det, der sker lige nu, er jo, at der kommer flere vestlige tropper. Det er dem, der dominerer krigsbilledet. Det er det, der genererer modstand langt ud over Taleban. Så siger man, at man vil engagere andre tropper. Men hvis det bare er tropper, der er på NATO's og USA's side, får de jo samme reaktion imod sig.

Jeg vil også sige, at det er meget diskutabelt, hvor meget man kan regne med, at man kan engagere afghanske militære styrker til at forsvare NATO's og USA's interesser i Afghanistan. Det mener jeg også er et vildspor at tænke i. Det er derfor, jeg siger, at nu håber jeg – for jeg ved, at regeringen i øjeblikket drøfter en ny Afghanistanstrategi med de andre Afghanistanpartier – at man overvejer, om den her vej med bare at øge den militære indsats i regi af USA og NATO er en farbar vej, eller om man skal tænke i andre baner.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som situationen er nu, mener jeg, det er en farbar vej, for det drejer sig altså om at sørge for, at Taleban ikke kan vinde territorium. Og hvorfor det? Fordi hvis de kan vinde territorium, kan de altså også få banket hele territoriet tilbage til den middelalder, de vil skabe.

Det vil sige, at den udvikling, som skal være med til at holde Taleban væk, forudsætter, at de moderate, de udviklingsorienterede og udviklingsvillige mennesker i Afghanistan også kan se, at Taleban ikke kommer tilbage. Så er det altså, at pigerne kommer i skole, at kvinderne får arbejde, at de tager mikrokreditlån, at de laver erhvervsarbejde, at de er med i politik. De skal jo vide, at vi ikke stikker af, eller som forsvarsminister Gates sagde, at vi ikke smider dem i svømmebassinet og går fra dem, for så tør de da ikke at gå ind i udviklingen. Så regner de med, at det sker som i 1990'erne, hvor det også er rigtigt, at der var en kolossal masse forskellige militser, og det var jo ikke Taleban alt sammen. Men det var Taleban, der kom ind fra Pakistan og slog alle de forskellige spredte militser og skabte deres orden i 1996. Den skal vi ikke gentage. For det er rigtigt, som vi går ind på i næste spørgsmål, at der er andre end Taleban – men Taleban slog jo de andre og terroriserede landet.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til udenrigsministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:55

Spm. nr. S 569

5) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er regeringen enig i, at Taleban kun er en mindre del af de grupper, der kæmper mod USA og NATO i Afghanistan?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:55

Frank Aaen (EL):

Er regeringen enig i, at Taleban kun er en mindre del af de grupper, der kæmper mod USA og NATO i Afghanistan?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:55

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, nu er der jo ikke tal på det. Jeg har set, at nogle kloge mennesker er kommet frem til, at det er 10 pct. af de kæmpende, der er talebanere. Jeg gad vide, hvordan man er kommet frem til det tal, for hvordan går man ud til de kæmpende i bjergene og dem, der gemmer sig som guerillaer, og dem, der lægger vej bomber og skjuler sig og forsvinder efter at have lagt bomberne? Hvordan får man fat i manden og spørger: Sig mig, er du talebaner, eller er du ikke talebaner? Hvem hører du til? Så det er jo ret hasarderede tal. Men det har hr. Frank Aaen heller ikke anført i sit spørgsmål.

Der er mange forskellige grupper; der er narkobaroner, og der er krigsherrer, og der er alt muligt. Der er også folk, der foretager kidnapning. Der er mange forskellige ude at kæmpe og genere os. Der er også dem – selvfølgelig, det findes også – som ikke synes, at der skal være udenlandske tropper i landet, og så er der Taleban, som er den drivende kraft.

Mit svar er det, som jeg sagde til sidst, at den situation havde vi også i 1990'erne. Det endte med, at Taleban fik banket dem alle sammen ned og fik indført sin orden. Den skal vi ikke have igen. Men til gengæld vil jeg gerne sige, at det også er positivt, at der er så mange forskellige grupper, for det giver jo mulighed for at trække disse andre grupper ud af kampen og f.eks. få dem til at blive en del af de regeringsvenlige militser, f.eks. sørge for, at den afghanske hær har en ordentlig løn. Det er så det, vi skal se på igennem NATO's Trust Fund.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:57

Frank Aaen (EL):

Nu er det amerikanske efterretningsrapporter, der ifølge en amerikansk avis siger, at det er 10 pct., der er Taleban, og 90 pct., der er alt mulig andet lige fra forbrydere til folk, der bare ikke vil finde sig i, at det er USA, der skal bestemme, altså en bred vifte. Men der er jo ingen tvivl om, at jo stærkere USA og NATO står på det punkt, der hedder, at man vil bestemme i Afghanistan – og det er jo det, der sker nu, ved at man så massivt bygger op med egne styrker og med styrker, man køber sig til – jo mere vokser modstanden. Og det er derfor, jeg siger, at vi ikke skal stikke af, og det er jeg faktisk en af dem der har sagt i meget lang tid i den her debat. Vi har været imod

at deltage i NATO-styrken dernede, men vi har sagt, vi skal gøre noget andet.

Det er derfor, jeg siger, at det her er den forkerte vej, at det bare gør tingene endnu værre, og at det bare giver en Vietnam-udvikling. Altså, i forbindelse med Vietnam sagde Lyndon Johnson også i sin tid: Vi skal bare sende nogle flere, for så kan vi komme hurtigere hjem. Det endte med, at man sendte mange, mange flere. Man kom godt nok også hjem til sidst, men det var som taber med halen mellem benene og med folk hængende på helikoptere fra ambassaden i Saigon, og det mener jeg altså ikke er noget at gentage, uanset hvad man så mener om udviklingen i Vietnam siden.

Derfor vil jeg spørge: Er der ingen overvejelser om, at man ikke bare skal buse på med endnu mere militær, endnu flere døde amerikanske soldater, endnu flere døde danske soldater og endnu flere døde afghanere? Skulle man ikke begynde at overveje en helt anden strategi, som gør, at man får gang i den her fredelige udvikling og på den baggrund kan begynde at drømme om at få nogen ind, som man kan kalde neutrale styrker? For det er jo noget ganske andet end at få andre ind, som bare er en del af vores del af kampen.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:59

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Sidste gang var vi også inde på neutrale styrker, og der havde vi en lille ordveksling. Altså, jeg vil ikke være neutral mellem Taleban og folk, der vil have udvikling i Afghanistan. Der findes ikke nogen neutralitet der, der er det vores pligt at engagere os mod Taleban, for der er ikke en neutral situation i forhold til det gode og det onde – der må vi stå op mod det onde. Men lad det nu ligge.

Hr. Frank Aaen har til gengæld ret i, at man selvfølgelig skal se på en mere varieret strategi, og det mener jeg også vi skal arbejde med. Vi har gjort det fra dansk side hele tiden. Vi sagde, at der skulle være tre spor: Det militære, det humanitære og det genopbyggende. De tre spor er jo altså dem, amerikanerne er drejet mere og mere over mod. Det er det fælles spor. Så skal vi have styrket det civile element, og det vil også være den danske politik ved London-konferencen den 28. januar. Vi skal have gjort donorkoalitionen bedre, vi skal også sørge for, at der kommer flere trænere, og vi skal have aktiveret og øget træningen, så flere afghanere også er involveret i sikkerheden, sådan at afghanerne føler, at det er deres egne folk og ikke nogen, der kommer udefra, som står for sikkerheden – og så skal de være ukorrupte.

Vi er jo i den situation, at den største del af befolkningen ønsker vores tilstedeværelse. Tal viser, at kun 4-7 pct. overhovedet sympatiserer med Taleban. Man terroriseres af Taleban, og derfor tror jeg, at de der 90 pct. er glade for, at vi er der, og 42 pct. føler altså også, at de har større tillid til fremtiden end før, mens kun et stykke under 40 pct. har en mere negativ opfattelse. Så der er altså også i afghanernes sind en opfattelse af, at der sket fremskridt i forbindelse med det, der foregår.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:00

Frank Aaen (EL):

Der er ufattelig mange tal, og de, der spørger, bestemmer også tit, hvilket svar de får. Jeg vil bare sige, at vurderingen er, at det går baglæns, og nu kan vi se frem til en periode på i hvert fald et par år og sikkert længere, hvor der vil være endnu skarpere kampe i Afghanistan. Det er der, jeg siger, at man må gå den anden vej, for så

længe kampene er det centrale, så længe den militære magt er den centrale, tror jeg, at opbakningen til modstanden – og jeg sagde udtrykkeligt *til modstanden*, ikke til Taleban – vokser.

Ministeren ved udmærket godt, at når jeg siger neutrale styrker, er det jo ikke, fordi de skal være neutrale i forhold til Al-Qaeda og den slags, nej, så er det, fordi vi skal have nogle andre ind end dem, der er en del af USA's og NATO's besættelse. Man opfattes i dag som besættelsesmagt, og der skal vi have nogle andre ind. Der tror jeg på at man ved at lave aftaler med forskellige grupper og ved at sætte gang i den civile genopbygning også kan forestille sig en udvikling, hvor neutrale styrker kommer ind og hjælper til at sikre, at der ikke bare bliver et tomrum, men at man forhindrer de mest ekstremistiske kræfter udefra i at komme tilbage.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 16:02

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der mener jeg igen at hr. Frank Aaen er ved at nærme sig noget, som vi godt kan være enige om – og det er jo selvfølgelig ikke så heldigt, når det er hr. Frank Aaen – for det er præcis noget af det, der skal til. I de områder, som efterhånden er blevet så fredelige, at de civile og den civile udvikling kommer til at dominere, ville det da være dejligt, om man så kunne bruge afghanske styrker eller andre regionale styrker til at sikre, at f.eks. vandværket ikke bliver sprængt i luften. Der skal jo bare en bombemand til at sprænge et vandværk i luften – eller det elektricitetsværk, som vi talte om sidst, og som Tadsjikistan kan lægge i Nordafghanistan på grund af deres vandkraft. Der ville det være fint, om tadsjikkerne kunne beskytte disse ting, så man også kan se, at det er andre end os, der kommer ind og beskytter tingene.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi er enige om, at det altså drejer sig om at holde Taleban væk. Det drejer sig altså også om at undgå alle de der krigsherrer og narkobaroner og korrupte folk, der laver bortførelser osv. Der bruger vi så for øjeblikket militæret, og vi ønsker at få mere afghansk militær ind til at varetage de opgaver. Vi er fuldstændig indstillet på, at vi også skal have andre styrker ind, og det arbejder vi også på, så det ikke bare hovedsagelig er vestlige styrker. Man får altså ikke nogen udvikling uden sikkerhed, men man får heller ikke nogen sikkerhed uden udvikling. Det er det spor, vi kører ad.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger, så vi tager medspørgeren med ind nu. Hr. Kamal Qureshi, værsgo.

Kl. 16:03

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil tillade mig at tage sådan et moderne værktøj som den computer her med, for jeg har en artikel her, som jeg gerne vil referere til. Det er en undersøgelse fra Human Rights Watch, som er omtalt i et ritzautelegram, jeg vil referere til. Årsagen til, at jeg bad om ordet nu, er sådan set, at Human Rights Watch i Afghanistan i sin menneskerettighedsrapport for nylig skriver, at situationen for kvinder i Afghanistan er uhyggelig på alle områder. Der står sådan set i rapporten, at på trods af at vestlige soldater har været 8 år i landet, er undertrykkelsen af de afghanske kvinder stadig et omfattende problem. Og så står der længere nede i ritzautelegrammet, som også er et reuterstelegram, at kvindernes situation er blevet sådan, at kvinder bliver udsat for voldtægt, som ikke bliver anmeldt, fordi de er bange for at anmelde voldtægt; de oplever, at politiet ser gennem fingre med det; de oplever, at de bliver anmeldt for utroskab, når de anmeld-

der voldtægt; og i nogle tilfælde bliver de dræbt. Der står faktisk også i rapporten, at Karzai har gennemført en lang række love og regler og ser igennem fingre med nogle forhold, som er værre end dem, der var under Taleban.

Så spørgsmålet, jeg har til ministeren, er: Når nu ministeren konstant nævner, hvad jeg sådan set er enig i, at kvindernes forhold i Afghanistan er en vigtig prioritet, hvordan kan det så være, at situationen for afghanske kvinder efter 8 års tilstedeværelse af allierede styrker ikke er blevet markant bedre?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at når spørgeren har en pc med op, er det svært for ham at se den røde lampe. (*Kamal Qureshi* (SF): Jeg rykker den her over, så jeg kan se den røde lampe).

Kl. 16:05

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Situationen er uhyggelig de steder, som hr. Qureshi nævner. Men Human Rights Watch kan ikke have været så ensidige, for der er kvinder, der for øjeblikket arbejder i erhvervslivet, hvad de ikke gjorde under Taleban. 70 pct. af vores mikrokreditter går til kvinder, så de kan lave mindre beskæftigelsesarbejder og mindre virksomheder osv., systuer osv. Der er kvindelige skolelærere. Der er piger i skolen. Der er kvindelige parlamentarikere. Så hvis Human Rights Watch gør billedet så forenklet, er det for ringe af Human Rights Watch. Der er en fremgang for kvinderne, som der ikke har været før, men det betyder da ikke, at vi er ved vejs ende, for selvfølgelig er der stadig væk mange områder, hvor det, som hr. Qureshi siger, sker.

Der er selvfølgelig også et politi, som mange steder ikke er uddannet ordentligt. Derfor har vi polititræning, og derfor har vi Kai Vittrup, som er meget, meget estimeret, derude. Derfor ønsker vi at øge træningen, at sørge for mere lov og orden og sørge for, at der gøres en indsats mod korruption. Derfor tager vi også affære, når der f.eks. kommer retssager vedrørende kvinder, hvor det også er lykkedes os at få ændret afgørelserne derude ved at tage kvindernes parti.

Så det drejer sig om lov og orden, det drejer sig om at få et retssamfund, og det drejer sig om, som der står i Afghanistanaftalerne, kvindernes ligestilling, som også skal implementeres. Men man kan ikke sige, at situationen for kvinderne er ringere nu, end den var før. Der er også fremgang på andre områder – og nu var det et meget sort billede før: Sundhedstilstanden er langt bedre end før, spædbørnsdødeligheden er langt mindre end før, økonomien er bedre end før, og den offentlige debat er mere mangfoldig end før, så der er da sandelig også fremskridt. Lad nu være med at gøre det sådan fuldstændig sort, for det er det heller ikke.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:07

Kamal Qureshi (SF):

Jamen jeg kan jo altså citere Human Rights fra det her ritzautelegram, som siger:

Da præsident Hamid Karzai kom til magten i 2004 udnævnte han tre kvindelige medlemmer af sin regering – som ministeren var inde på – nu er der kun et af dem tilbage.

Samtidig viser rapporten, hvordan Karzairegeringen har benådet voldtægtsmænd, hvordan unge kvinder bliver fængslet for at have flygtet hjemmefra i frygt, og desuden oplever voldtægts ofre at blive straffet for utroskab og i nogle tilfælde dræbt.

Desuden kommer Human Rights Watch faktisk med nogle anbefalinger, for ikke at vi bare skal stå her og snakke om, hvor forfærde-

ligt det er, men sådan set også kigge fremad. Det er sådan set også det, jeg gerne vil spørge ministeren om, om han vil arbejde for, nemlig om de anbefalinger er noget, som den afghanske regering sætter i værk. De er – og nu nævner jeg bare nogle af dem, for nu blinker den røde lampe – at regeringen og dens støtter skal gøre forsvaret af kvinders rettigheder til en hovedprioritet i genopbygningen af landet og til en grundpille i sin politik, og ikke kun mere sikkerhedsstrategi, og at præsidenten skal tilbyde en undskyldning over for og en kompensation til alle piger og kvinder, der er blevet anklaget for i gåseøjne at løbe hjemmefra.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:08

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Den politik er jo ikke noget Human Rights Watch har fundet på. Hr. Qureshi skulle måske have fulgt lidt med i alle de år, vi har arbejdet med det her. Det har været den danske politik hele tiden. Det er jo os, der har sat kvindernes situation op forrest, og også kæmpet for den Agenda Equality, som det hedder i Afghanistansproget, og det vil altså sige kønslighed.

Det er også os, der har grebet ind og har reageret, når vi er blevet opmærksomme på sager, så det er såmænd ikke noget, Human Rights behøver at fortælle den danske regering. Den danske regering har haft det som hovedprioritetsområde hele tiden. Det er jo også derfor, at vi i vores mikrokreditlån hele tiden har sørget for, at det først og fremmest er kvinder, der får dem, så de bliver mere selvstændige. Det er da bl.a., fordi kvinderne har været undertrykte og kvinderne er ofre for et undertrykkende system. Derfor har vi jo hele tiden arbejdet for at frigøre dem.

Det er da rigtigt, der finder ting sted, som vi ikke bryder os om. Derfor skal vi også den 28. januar, hvor vi har et internationalt møde med Karzai, gøre det ganske klart for ham, at der skal være fremskridt på disse områder. Men altså, det behøver man ikke få Human Rights Watch til at fortælle den danske regering. Det har den danske regering arbejdet for hele tiden.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til medspørgeren. Vi går tilbage til hovedspørgeren, hr. Frank Aaen.

Kl. 16:09

Frank Aaen (EL):

I en lang periode er krigsindsatsen fra NATO, Danmark og USA taget til. USA har allerede igennem en periode øget deres militære tilstedeværelse i Afghanistan. Nu planlægger de 30.000 mere plus 5.000-10.000 NATO-soldater plus 50.000 militser. Og så kan jeg forstå på ministeren, at man allerede taler om at skulle have endnu flere.

Jeg kan ikke forstå strategien, når man allerede nu har set, at man har haft en stærk stigning i den militære indsats fra Vesten, man kan se, at modstanden vokser, og at det altså ikke er Taleban, men al mulig anden modstand, der vokser, fordi de ikke vil være besat af Vesten, og at man så mener, at vejen til at vinde – og der mener jeg vinde for afghanernes skyld, så de får en bedre fremtid – at den skulle være, at man laver endnu mere krig. Det er det, jeg ikke kan forstå.

Jeg kan lidt forstå, at Obama tror på, at han ved at lave endnu mere krig kan trække sig ud om 2 år, så han er ude inden næste valg. Det er til at forstå. Jeg er uenig i, at man skal planlægge sådan. Det er menneskeliv, det drejer sig om. Men at vores udenrigsminister kan tro, at det er den rigtige vej frem, fatter jeg ikke.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:10

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Kunne man, vil jeg spørge hr. Frank Aaen om, forestille sig, at modstanden kan vokse i de områder, hvor vi fjerner narkotikaen og får plantet hvede og får bønderne ud af opiumproduktionen? Vi ved jo, at der er narkobaroner, der lever af det, og det er ikke nødvendigvis Taleban. Taleban bruger også narkotika, men det gør narkobaronerne altså også. Kunne man forestille sig, at deres militser så pludselig bliver aktiveret i området for at fastholde narkoøkonomien? Ja, det kunne man godt forestille sig.

Der er flere forskellige grupperinger, og det er derfor, at vi skal have trænet det afghanske retssystem til at fungere, få politiet til at fungere og få fjernet alle disse militser og få sikret, at afghanerne ikke risikerer at få Taleban tilbage. Hvorfor må Taleban ikke vende tilbage? Det er i vores interesse, for vi vil ikke give et land tilbage til Taleban, der udviklede og uddannede op til 30.000 terrorister, som skulle ud til os mellem 1996 og 2001. Så det er altså for vores egen skyld, nok så meget, og først og fremmest vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at vi prøver at forhindre Taleban i at få et land igen.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på spørgsmål 5.

Vi går videre til spørgsmål 6, og det er et spørgsmål til udenrigsministeren stillet af hr. Kamal Qureshi.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 568

6) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Er det i overensstemmelse med EU's og den danske regerings mellemøstpolitik, herunder bestræbelserne på at få gang i fredsforhandlingerne, at danske lønmodtagerkroner via ATP investeres i virksomheder, der udfører anlægs- og byggeopgaver på vegne af israelske myndigheder i besatte områder i strid med Genèvekonventionerne, som også Danmark er forpligtet til at overholde og fremme?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til en oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:11

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Er det i overensstemmelse med EU's og den danske regerings mellemøstpolitik, herunder bestræbelserne på at få gang i fredsforhandlingerne, at danske lønmodtagerkroner via ATP investeres i virksomheder, der udfører anlægs- og byggeopgaver på vegne af israelske myndigheder i besatte områder i strid med Genèvekonventionerne, som også Danmark er forpligtet til at overholde og fremme?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:12

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Området med hensyn til investeringer her hører egentlig under Økonomi- og Erhvervsministeriet, og det har altså oplyst følgende:

Arbejdet med ansvarlige investeringer og samfundsansvar generelt er ofte forbundet med en række dilemmaer, som virksomheden og investorer må forholde sig til, men som der ikke er nogen nemme

svar på. Derfor er en dialog med branchen at foretrække frem for lovgivning, der sikrer de bedste rammer for, at pensionskasserne selv aktivt kan arbejde med samfundsansvar på en meningsfuld måde.

Det er svaret fra Økonomi- og Erhvervsministeriet. Det er virksomhederne selv, der tager stilling til, hvor de vil investere henne, for så længe der ikke er vedtaget internationale sanktioner, er det ikke et regeringsanliggende.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:13

Kamal Qureshi (SF):

Nu er spørgsmålet her jo specifikt rettet mod ATP og ikke de mange private investeringselskaber, og jeg vil meget gerne bede ministeren forholde sig til det følgende. ATP er Danmarks største pensionsinvestor med investeringer for 400 mia. kr. Selskabet forvalter indbetalinger fra 4,4 millioner danskere – det er altså ikke noget frivilligt foretagende, kan man sige.

Nu citerer jeg Mads Schack Lindegaard, som er chef for Folkekirkens Nødhjælp i Melleløsten:

Danske skatteydere betaler igennem Danida og organisationer som Folkekirkens Nødhjælp mange hundrede millioner kroner til at bekæmpe den fattigdom, som bosættelserne skaber ved at fordrive palæstinenserne fra deres jord. Det er umoralsk, at danske pensionskasser støtter selskaber, som er indirekte med til at fordrive folk og understøtte en ulovlig besættelse.

Er ministeren ikke enig i, at man, i og med ATP er en offentligt ejet virksomhed, som danske lønmodtagere ikke kan vælge til eller fra, men er forpligtede til at indbetale til, på den måde tvinger danske lønmodtagere til igennem ATP-investeringerne at støtte en ulovlig bosætterpolitik, en ulovlig besættelse i Østjerusalem og på Vestbredden, som vi med andre skattekrone prøver at modarbejde, og som vi med andre skattekrone prøver at modvirke ved at gå ind og støtte op omkring de palæstinensiske organisationer, der arbejder imod bosættelserne? Det er da i den grad at bruge de danske skatteyderpenge modsatrettet.

Det svar, som ministeren gav tidligere, var jo sådan set et svar i forhold til private investorer, men her er der altså tale om ATP, som er en offentligt ejet virksomhed, og den danske stat er forpligtet til at sikre, at en offentligt ejet virksomhed ikke overtræder Genèvekonventionerne, som Danmark har underskrevet.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:15

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det ville være pragtfuldt, hvis hr. Qureshi ville stille spørgsmålet til den minister, som har ressortområdet. Det ville også være pragtfuldt, om Præsidiets sørgede for, at spørgsmålene blev drejet derhen, hvor de hører hjemme, nemlig til det rigtige ressort, for spørgsmålet om ATP's investeringer hører altså under Økonomi- og Erhvervsministeriet og ikke under Udenrigsministeriet. Det er ATP, der har ansvaret for handlingsplanen for virksomheders samfundsansvar.

Men for at forkorte processen – og for ikke at sige: Det er ikke mit bord, hr. tjener – har jeg spurgt Økonomi- og Erhvervsministeriet, der i forhold til det konkrete spørgsmål, når nu hr. Qureshi ikke har fundet ud af at spørge dem, oplyser følgende, citat:

Regeringen lægger vægt på, at danske pensionskasser ligesom andre investorer udviser en god adfærd og lever op til den gældende lovgivning. Regeringens handlingsplan fra maj 2008 indeholder flere

initiativer, der har til formål at fremme virksomheders samfundsansvar. Dette gælder også pensionselskabernes investeringer. Regeringen opfordrer alle danske investorer til at tilslutte sig FN's retningslinjer for ansvarlige investeringer, UNPRI. Hvis et pensionselskab har tilsluttet sig internationale retningslinjer for etiske investeringer, må det forventes, at det lever op til dem, men det må være op til det enkelte pensionselskab at vælge, hvordan man konkret udmønter sit samfundsansvar, så man komme til udtryk på mange forskellige måder.

Jeg er ked af, at jeg er gået over tiden, men det er jeg nødt til. Da man stiller spørgsmålet til en forkert minister, er jeg nødt til at give det fulde svar fra den minister, der har ressortområdet. Jeg citerer fortsat:

Det er ledelsen i pensionsinstituttet, som i sidste ende har ansvaret for valget af investeringsstrategi. Det udelukker dog ikke, at ledelsen forinden valg af investeringsstrategi indgår i en dialog med sine medlemmer eller aktionærer. Det skal nævnes, at lovgivningen stiller krav til, at pensionsinstitutterne i årsrapporten skal beskrive, hvis de har inddraget sociale, miljømæssige eller etiske forhold i deres investeringspolitik. Det bidrager til gennemsigtighed for medlemmerne. Kravet om redegørelse for samfundsansvar fremgår af § 24 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for Arbejdsmarkedets Tillægspension, Særlig Pensionsopsparing og Supplerende Arbejdsmarkedspension for Førtidspensionister, bekendtgørelse nr. 1307 af 16. december 2008. Udgangspunktet må jo selv sagt være, at investorerne overholder de retningslinjer, som de selv stiller op eller følger de principper, som de har tilsluttet sig.

Beklager, men det var stillet til en forkert minister, og det er det fulde svar.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Ministeren kunne jo så også have valgt at læse det op under det første svar, hvor der er 2 minutter til rådighed. Men nu er det spørgeren for næste spørgsmål.

Kl. 16:17

Kamal Qureshi (SF):

Så vil jeg også tillade mig at bruge en tilsvarende tid på at forklare, at ministeren sådan set er på galt spor. Det svar, ministeren læser op, har jeg sådan set også læst i en anden sammenhæng. Jeg må bare igen korrigerer ministeren. Spørgsmålet er ikke rettet mod pensionselskaber generelt. Spørgsmålet er rettet mod en offentligt ejet virksomhed, hvor bestyrelsen består af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, private lønmodtagere og arbejdsgivere samt repræsentanter for Danske Regioner og kommunerne. Det vil sige, at det er offentlige repræsentanter, der sidder i bestyrelsen.

ATP skal implementere lov om arbejdsmarkedets tillægspension, som er obligatorisk. Det vil sige, at det er en obligatorisk pensionsopsparing for alle landets lønmodtagere og også for visse grupper på overførselsindkomster. Så det vil sige, at man som lønmodtager ikke har noget valg. Det her er et forpligtende, obligatorisk investeringselskab. Det er ikke som i nogle af de private selskaber, som ministeren læser svaret op på, hvor man kan fravælge dem, som man ikke ønsker at støtte.

I forhold til nogle af de svar, som ministeren refererer til, har jeg også læst det samme svar, og svaret henviser bl.a. til en hjemmeside, samfundsansvar.dk, hvorpå der faktisk står de ti principper fra FN, som Danmark har tilsluttet sig, hvorunder et af principperne er, at virksomheder bør sikre, at de ikke medvirker til krænkelse af menneskerettigheder. Det er jo lige præcis det, ATP overtræder, når de med offentlige penge, obligatoriske lønmodtagerpenge, investerer i selskaber, som modarbejder dansk mellemøstpolitik.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:19 stere, har ikke noget med udenrigsministeren at gøre. Så jeg vil bede hr. Qureshi om at tænke over, til hvem han stiller spørgsmål.
Kl. 16:21

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg ved ikke, hvor mange år hr. Qureshi har siddet i Folketinget, men nu må han snart have lært at stille spørgsmål til den rigtige minister. ATP's investeringer hører altså under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Generelt kan jeg sige, at det er regeringens mål, at danske virksomheder skal være internationalt kendt for ansvarlig vækst. Regeringen har derfor bl.a. tilsluttet sig OECD's retningslinjer for multinationale selskaber, og vi støtter principperne i FN's »Global Compact« og »Principles for Responsible Investment«, som jeg sagde før, og de udstikker universelle normer for virksomhedernes samfundsansvar.

Det giver så et klart signal til virksomhederne om regeringens positive holdning til arbejdet med samfundsansvar, og derfor har vi tilsluttet os det. Men det er ikke offentlige myndigheders opgave at regulere den enkelte virksomheds forretningsmæssige valg. Den enkelte virksomhed må selv træffe og forsvare sine egne dispositioner, og hvad angår ATP's, er spørgsmålet rettet til den forkerte.

Kl. 16:19

Kl. 16:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 16:19

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil citere den norske finansminister. Tilsvarende oplysninger kom frem om den norske stats pensionsfond, og efter oplysningerne solgte den sine aktier i det israelske firma Elbit System. Jeg citerer hende, hun siger:

Vi ønsker ikke at finansiere selskaber, der så direkte bidrager til overtrædelse af international humanitær lov.

Det er den norske finansminister, men hun er selvfølgelig fra vores søsterparti i Norge og hedder Kristin Halvorsen, så derfor er hun selvfølgelig også lidt mere fornuftig end det, vi kan høre her fra regeringens side.

Jeg spørger jo ikke ministeren om tiltag rettet mod private virksomheder. Jeg spørger sådan set ministeren helt konkret: Hvad vil regeringen gøre, og hvad er regeringens holdning til, at offentligt ejede virksomheder investerer i selskaber, der direkte modarbejder den danske mellemøstpolitik? Jeg håber, at ministeren er enig i, at de modarbejder regeringens mellemøstpolitik og Danmarks mellemøstpolitik, når de er med til at rive palæstinensiske huse ned i Østjerusalem og på Vestbredden, er med til at bygge bosættelserne op, er med til at bygge separationsmuren. Der har man netop som regering mulighed for direkte at gå ind og reagere igennem bestyrelsen, ikke i forhold til private virksomheder, men i forhold til ATP, som jeg og mange andre lønmodtagere er forpligtet til at betale til. Vi har ikke noget valg.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:21

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Qureshi vil kun tale om ATP, som ikke hører under mig, men han bør stille spørgsmålet til den rette. Jeg kan tale om private investeringer, om vores mellemøstpolitik, om vores politik i forhold til bosættelser. Det kan man spørge mig om. Men hvor ATP skal inve-

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og til spørgeren. Det var slut på spørgsmålet, og vi går videre i dagsordenen til spørgsmål 7, som er spørgsmål 550, og det er stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Yildiz Akdogan.
Kl. 16:21

Spm. nr. S 550

7) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det har været hensigtsmæssigt at skære ned på de offentlige investeringer på handicapområdet fra 2001 til 2009 med i alt 44 pct., når f.eks. 6.400 personer ud af de ca. 17.000 voksne handicappede, der bor i botilbud, bor på under 20 m²?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:21

Yildiz Akdogan (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det har været hensigtsmæssigt at skære ned på de offentlige investeringer på handicapområdet fra 2001 til 2009 med i alt 44 pct., når f.eks. 6.400 personer ud af de i alt 17.000 voksne handicappede, der bor i botilbud, bor på under 20 m²?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:22

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak. Lad mig starte med at konstatere, at der ikke er skåret ned på investeringer i handicapboliger. Tværtimod er antallet af boliger til handicappede forøget siden 2001. Der er ydet mere end 0,5 mia. kr. i satspuljemidler til handicapboliger, og disse satspuljemidler har sikret, at de daværende amter kunne nedlægge eller ombygge de utidsvarende botilbud og i stedet etablere omkring 1.500 nye moderne almene handicapboliger bl.a. til yngre fysisk handicappede.

Oven i det kommer også, at amter og kommuner efter almenboliglovens almindelige regler har givet tilsagn om 3.400 almene handicapboliger i perioden. I perioden fra 2001 til 2007 er der altså samlet set opført hen ved 5.000 særlige almene handicapboliger. Oven i det skal så også lægges de øvrige godt 27.500 ældre- og handicapboliger, som kommunerne siden 2001 har givet tilsagn om, og som også er egnede til mennesker med handicap. Så konklusionen er derfor klar: Antallet af tidssvarende boliger til mennesker med handicap er væsentligt forøget siden 2001.

Jeg er dog enig i, at der desværre også stadig findes små og utidsvarende handicapboliger, og det er der, kommunerne altså har kompetencen til at træffe de nødvendige beslutninger for at få løst dette problem. Der er det jo så også regeringen her, der har taget en række initiativer, som forbedrer rammerne, så kommunerne netop kan få opført flere moderne almene handicapboliger.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:24

Kl. 16:27

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ministerens svar overrasker mig en lille smule, for jeg har faktisk her et bilag fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som viser nogle helt andre tal. Emnet er jo ikke nyt, det er noget, der har kørt i rigtig lang tid. Flere fagfolk og undersøgelser påpeger, at det altså står meget alvorligt til på handicapområdet, når det gælder boligtilbud. Senest i Socialpædagogerne fra marts i år henviser man netop til, at hver tredje voksne handicappede bor i en lille bolig uden eget bad, nogle boliger har ikke engang køkken- eller kogefaciliteter. Der er 17.000 voksne handicappede, der bor i botilbud, og en tredjedel af dem bor som sagt på under 20 m². Jeg ved ikke, om ministeren synes, det er tidssvarende, men det vil jeg da gerne høre ministerens kommentarer til.

Men når man så ser på de økonomiske investeringer, kan man se, at tallene også viser noget helt andet end det, ministeren siger. Ser man på de offentlige investeringer på handicapområdet, viser tallene, at de fra 2001 faktisk er faldet med 518 mio. kr. til 177 mio. kr.; der er faktisk sket et fald på 66 pct. svarende til et ret stort beløb. Det er rigtigt, at der i budgettet for 2009 er sket en lille stigning på handicapområdet, men i det samlede forløb siden 2001 er der faktisk sket et fald på 44 pct., og det svarer til 227 mio. kr. Så jeg kan ikke helt forstå ministerens regnestykke, og jeg vil egentlig gerne høre hendes kommentarer. Af hvilke årsager har ministeren skåret ned på de offentlige investeringer på handicapområdet med lige præcis 44 pct., siden regeringen tiltrådte i 2001?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:25

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er vist nødvendigt lige at få præciseret noget om Arbejderbevægelsens Erhvervsråds undersøgelse. De lavede jo også sidste år en lignende undersøgelse, og det er så den undersøgelse, de nu har opdateret i år. Men det gør den beklageligvis ikke bedre. Den faglige kvalitet af AErådets undersøgelser plejer sådan set at være i orden, men det er den ikke her. For hverken den gamle eller den nye undersøgelse giver altså et dækkende billede af de investeringer, som er foretaget på handicapområdet.

Skal det fulde billede med, og det skal det jo, når man kommer med sådan nogle påstande, må det med, at der siden 2001 er ydet mere end 0,5 mia. kr. i satspuljemidler til handicapboliger. Det har man fuldstændig udeladt i de her tal, og dermed er billedet altså ikke retvisende. Det er nemlig penge, som hjælper kommunerne med at leve op til deres forsyningsansvar på området, og de her satspuljemidler har jo netop gjort det muligt at få nedlagt eller ombygget de her tidssvarende boliger i forbindelse med de botilbud, som vi taler om, og få etableret 1.500 nye moderne almene handicapboliger, bl.a. også til fysisk handicappede. Og så kommer altså også det, som jeg nævnte indledningsvis, nemlig at kommunerne og de daværende amter i den periode yderligere har opført 3.400 almene handicapboliger. Kommunernes tilskud til de her boliger indgår heller ikke i den opgørelse, som AErådet har offentliggjort.

Derfor er jeg altså nødt til at få korrigeret i forhold til den undersøgelse, som er yderst mangelfuld.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Yildiz Akdogan (S):

Jeg synes egentlig, ministeren skal svare på spørgsmålet i stedet for at kritisere, hvordan de forskellige analysefolk har fundet de forskellige tal. Jeg synes også, det er vigtigt, at ministeren prøver at tage ansvar for sit område i stedet for bare at sige, at det er kommunalbestyrelsernes pligt at gøre noget ved de utidssvarende boliger. Det er rigtigt, at kommunalbestyrelsen er den myndighed, der skal sørge for, at der er tidssvarende boliger, men det er jo regeringens opgave at sikre kommunerne gode rammevilkår og -betingelser for at etablere boliger til de voksne mennesker med handicap. Det er rigtigt, at regeringen har udvidet kommunernes anlægsrammer, men spørgsmålet er, om det er godt nok.

Spørgsmålet er igen, om ikke man skulle se på, hvad ministerens ansvarsområde er. Tallene taler for sig selv. Vi har en tredje af vores handicappede borgere, der bor på under 20 m². Vi har nogle mennesker, der ikke har køkken og eget bad. Jeg vil egentlig gerne have, at ministeren forholder sig til det i stedet for at jonglere rundt med nogle tal. Så jeg vil gerne høre, hvad ministeren siger om de utidssvarende boliger, og hvad hun egentlig har tænkt sig at gøre ved det.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:28

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er nødt til at svare på de spørgsmål, jeg får, og når det påstås, at man har en sandhed fra en rapport, hvor der virkelig er åbenlyse mangler, er jeg altså nødt til at bruge noget af taletiden på at redegøre for de mangler, så man i hvert fald debatterer ud fra det samme oplyste grundlag, hvor man altså har samtlige oplysninger med. Ellers bliver diskussionen alt andet lige lidt skæv.

Men lad mig i øvrigt svare meget konkret på den øvrige del af spørgsmålet også. Selvfølgelig er det ikke regeringens politik at foretage forringelser for mennesker med handicap, tværtimod, og det viser vores initiativer da heldigvis også. Jeg vil netop tage fat i aftalerne om kommunernes økonomi. Der har jo været aftalt plads til en realvækst i kommunernes budgetter hvert eneste år under den her regering. Og i årene 2001-2007 er driftsudgifterne til handicappede og socialt udsatte voksne steget med 2,8 mia. kr. svarende til en gennemsnitlig årlig vækst på 2,3 pct.

Til spørgsmålet om det her med så at kunne bygge tidssvarende handicapboliger vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt at få pointeret, hvad det er for nogle rammer, regeringen stiller til rådighed, for at kommunerne netop kan få opført flere moderne almene handicapboliger. Der er jeg nødt til ganske kort – for lampen blinker – at nævne, at den kommunale grundkapital for plejeboliger i 2008, 2009 og 2010 er nedsat til 7 pct. Maksimumbeløbet til byggeri af almene plejeboliger er forhøjet i en lang række kommuner. Kommuneaftalen for 2010 giver kommunerne en mulighed for en anlægsramme på 20 mia. kr.

Så jeg må sige, at kommunerne har særdeles gode muligheder for at ombygge eller nedlægge små og utidssvarende botilbud.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kan se, der har meldt sig en medspørger. Vi tager medspørgeren ind nu. Fru Anne Bastrup. Fru Anne Bastrup skal op til pulten. Værsgo.

Anne Baastrup (SF):

Når ministeren nu synes, at det går så godt med alle de penge, som kommunerne har fået bl.a. til det her område, vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er ministerens problem med at indføre en ventetidsgaranti, så mennesker, der har et handicap, og som har brug for en handicapvenlig bolig, maks. har en ventetid på 2 måneder? Det synes jeg ville være en løsning på problemet.

Kl. 16:30

Kl. 16:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:31

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det synes jeg er et meget konkret forslag, om vi kan indføre en decideret handicapboliggaranti. Vi har jo en plejeboliggaranti, og plejeboliger er til personer med behov for pleje. Derfor kunne man måske se på, hvordan plejeboliggarantien i højere grad blev målrettet personer, som også har et handicap. Det er i hvert fald et område, som jeg er optaget af, og som jeg gerne undersøger nærmere.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 16:31

Anne Baastrup (SF):

Det var en rigtig god oplysning, som ministeren kom med. Ministeren har jo været rundt at sige, at der er ventetidsgaranti for mennesker med handicap. Det er der jo ikke. Men det ville være meget, meget fint, hvis vi kunne få gennemført, at unge mennesker ikke skal sidde et år på et plejehjem og vente for at få en handicapvenlig bolig. Det er ikke en værdig behandling af mennesker med handicap, og jeg er glad for, at ministeren nu har helt andre vinkler på det, end dengang jeg for et halvt år siden havde ministeren i samråd.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:32

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er optaget af, at plejeboliggarantien virker. Vi har drøftet mange gange på mange samråd, hvordan vi får de oplysninger. Vi har også haft mange drøftelser om, hvordan de enkelte kommuner opgør ventelisterne, og om det er det reelle billede, for det er jeg sådan set også optaget af. Man kan jo godt møde borgere, der står på en venteliste, og som sådan set allerede har en egnet bolig, men ønsker sig en bolig i et andet område i kommunen, og derfor fremstår som nogle, der venter på en bolig, men som reelt har en bolig og blot har et ønske om en anden type bolig. Derfor er det jo væsentligt, at man – det har jeg faktisk indgået drøftelser med KL om – prøver at finde en god måde at opgøre ventelister på, så vi får et reelt billede og ikke har nogen misvisende billeder.

Må jeg lige supplerende sige om unge med særlige behov, at vi jo, i øvrigt også sammen med SF, i Folketinget afsatte satspuljemidler til området – den her BOHANDI-pulje – som havde til formål at tilskynde kommunerne til at få bygget flere almene handicapboliger og nedlægge eller ombygge de mindste botilbud efter serviceloven. Det har medført, at der er blevet oprettet ca. 1.500 tidssvarende almene handicapboliger. Så har vi jo også givet støtte til alle de her andre boliger.

Men det, vi kan se, og som jeg synes er væsentligt, er, at indsatsen virker, for tilbage i 2001 var der faktisk 1.600 mennesker, tror

jeg det var, under 60 år, der var på plejehjem. Det tal har vi altså år for år fået nedbragt, så der i 2009 er godt 200 tilbage. Så der er stadig væk noget at forbedre, men det er dog en markant nedbringelse af tallet, som jeg synes at vi kan være tilfredse med.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der har meldt sig endnu en medspørger, og det er hr. Martin Henriksen, værsgo. Jeg vil lige indskærpe, at taletiden er 1 minut.

Kl. 16:33

Martin Henriksen (DF):

Det kan nok gøres meget kort, for det, jeg egentlig vil spørge om, gav ministeren sådan set her til sidst svaret på. Jeg synes, at det er væsentligt, at man får et nuanceret billede af det her, for i følge Danmarks Statistik, hvilket ministeren også var inde på til sidst, er det rent faktisk sådan, at antallet af dem under 60 år, der var på plejehjem, herunder også unge med handicap, er blevet nedbragt fra cirka 1.600 personer. Det var et forholdsvis stort tal, da VOK kom til. Det er som sagt nu nedbragt. Jeg tror, at det sidste år var på 171 personer, og så er det steget til lidt over 200 i år. Det er selvfølgelig en udvikling, der går lidt i den forkerte retning, men set i forhold til, hvordan det var, da regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti kom til, er det altså en forbedring.

Jeg synes, det er rigtig godt, at hvis det, der kan komme ud af debatten i dag, er, at de andre partier også anerkender, at der er sket forbedringer, og at vi alle sammen i fælles flok kan arbejde videre med at få endnu flere forbedringer på området, så unge mennesker selvfølgelig ikke skal være på et plejehjem, hvis de har behov for en handicapbolig, der er tilrettet deres behov.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:34

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er jeg fuldstændig enig i. Vi har taget et stort sejt træk i den retning, for det var tankevækkende, at der i 2001 faktisk var 1.600 personer under 60 år på deciderede plejehjem. Det tal har vi fået nedbragt markant. Jeg må bare sige, at det er den rigtige vej, og det er den vej, vi skal fortsætte ad. Og med de økonomiske rammer, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti sørger for at give kommunerne, forventer jeg selvfølgelig også, at kommunerne kan løfte den opgave.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 16:35

Martin Henriksen (DF):

Nu har det været nævnt, at der ligesom på plejeboligområdet, altså på ældreområdet, skulle være en 2 måneders ventegaranti til handicapboliger – ministeren har også været lidt inde på det – og jeg synes også godt, at man kan arbejde videre med de tanker og se på, om det er en mulighed. Jeg siger ikke, at man skal gøre det, men jeg synes i hvert fald, at man skal holde døren åben, fordi det, man hidtil har brugt over for kommunerne, måske ikke så meget er pisk, hvor man har sagt, at det her skal de levere, men mere gulerod, hvor man eksempelvis på forskellig vis har gjort det mere attraktivt at bygge handicapvenlige boliger.

Det synes jeg at man skal fortsætte med, men det kunne også være interessant at høre, om regeringen og ministeren har gjort sig nog-

le tanker ud over en mulig garanti, om der er andre nye redskaber, som ministeren mener at man kan tage i brug for at gøre det endnu bedre på området.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:36

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg synes sådan set, at værktøjskassen til at sørge for, at rammerne er i orden, så man kan få opført flere moderne almene handicapboliger, er det væsentlige. Og når den kommunale grundkapital i hele 2010 er nedsat til 7 pct., så synes jeg i høj grad, at rammerne er til stede.

Til hele diskussionen om en garanti: Vi har jo i dag en plejeboliggaranti, og en plejeboliggaranti har ikke knyttet en alder til sig. Den er til borgere, der har behov for en plejebolig, altså har behov for pleje, og derfor kan det jo netop også være borgere med et handicap, som er på en pension.

Derfor synes jeg sådan set, at vi gør rigtig meget, der går i den rigtige retning. Jeg undersøger gerne de øvrige muligheder, men jeg er meget enig med hr. Martin Henriksen i, at man altså også når rigtig langt med guleroden med hensyn til at sikre de helt fornuftige og rigtige rammer. Med en finansieret ramme på 20 mia. kr. til anlæg i 2010 skal jeg nok love for at der er fornuftige rammer til at kunne fortsætte ad den vej.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Vi går tilbage til hovedspørgeren. Værsgo.

Kl. 16:37

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det er godt at høre, at regeringen og støttepartiet kan rose hinanden her i spørgetiden, men det er jo reelt et faktum, at vi altså helt præcis har 6.432 mennesker, hvis boligsituation er sådan, at de hver bor på 28 m². Det er en kendsgerning, det kan vi ikke komme uden om, og det er ministeren også nødt til at forholde sig til.

Hvad enten det er unge eller voksne handicappede, vi har at gøre med, så har alle brug for gode fysiske rammer. Det håber jeg også at ministeren er enig i. Nu, hvor vi lever i et velfærdssamfund og regeringen er så glad for at have iværksat så mange gode initiativer, vil jeg gerne høre: Synes ministeren, det er værdigt i et velfærdssamfund, at vi har nogle mennesker med handicap, der bor under så dårlige og kummerlige forhold, at de ikke engang har adgang til eget bad eller har køkkenfaciliteter? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens vurdering af.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren for et afsluttende svar.

Kl. 16:38

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Nej, selvfølgelig har jeg ikke nogen glæde af, at der er mennesker, der bor i utidssvarende boliger, og det er jo netop også derfor, at vi sikrer, at kommunerne har rammerne, sådan at de enten kan sørge for at få bygget nogle nye eller sørge for at få forbedret dem, der er utidssvarende i dag.

Det er jo lige præcis det, der er hele forudsætningen for, at vi kan komme utidssvarende boliger til livs. Så det må være en helt klar enighed, vi har her, og jeg er da også glad for, at spørgeren anerkender, at rammerne sådan set er i orden for, at den her opgave kan løses, for den skal løses.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og socialministeren, og det er stillet af fru Meta Fuglsang, SF.

Kl. 16:39

Spm. nr. S 559

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Skal ældre mennesker, der flytter på plejehjem i en anden kommune end den, som de hidtil har boet i, i fremtiden være bundet til den gamle kommune i form af, at det er den, som har kompetencen i forbindelse med støtte efter serviceloven?

Skriftlig begrundelse

Ældre mennesker vil ind imellem gerne på plejehjem i en anden kommune end den, hvor de hidtil har boet. Det kan blandt andet handle om, at de gerne vil bo i nærheden af deres pårørende. Efter de gældende regler er det bopælskommunen, der er handlekommune i forbindelse med støtte efter serviceloven, mens den gamle kommune betaler. Nu vil regeringen ændre i disse bestemmelser, og spørgsmålet er så, om ældre mennesker i den pågældende situation i fremtiden vil være bundet af den gamle kommune som den, der bestemmer. Og at de i realiteternes verden altså ikke kan flytte.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:39

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Skal ældre mennesker, der flytter på plejehjem i en anden kommune end den, som de hidtil har boet i, i fremtiden være bundet til den gamle kommune i form af, at det er den, som har kompetencen i forbindelse med støtte efter serviceloven?

Kl. 16:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren for 2 minutter til svar.

Kl. 16:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet. Jeg tror, jeg kan gøre det kortere end 2 minutter her, for fru Meta Fuglsang har spurgt, om ældre mennesker, der ønsker at flytte til et plejehjem eller lignende i en anden kommune, f.eks. for at være i nærheden af deres børn, vil være omfattet af regeringens planlagte lovforslag om handle- og betalingskommune. Spørgsmålet knytter sig jo netop til det udkast til lovforslag om sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede sociale område, som for nylig har været udsendt i høring, og jeg kan ganske kort oplyse, at dette forslag ikke drejer sig om de situationer, hvor ældre og personer med handicap, der er visiteret til en ældre- eller plejebolig, selv vælger at flytte til et tidssvarende botilbud i en anden kommune efter reglerne om frit valg, f.eks. for at bo i nærheden af pårørende.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:40

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jamen det er jo som en indledning i hvert fald et positivt svar at få, for min bekymring er selvfølgelig, om man indfører en eller anden form for stavnsbånd for ældre medborgere, hvis man gør det afhængigt af den kommune, som de gerne vil flytte fra.

Men jeg vil egentlig gerne uddybe spørgsmålet, for vi ved jo godt, når vi kigger på den gruppe, der er tale om, altså ældre mennesker, at der sådan er forskellige situationer, og jeg ved, hvis jeg skal kommentere selve det, der er sendt til høring, at der jo er nogle, der opfatter det sådan, at det her også omfatter ældre borgere med plejebolig og sådan nogle ting. Så hvis man nu er en ældre, som skal visiteres til en ældrebolig og man gerne vil visiteres til en anden kommune, eller hvis man er en ældre, som bor i en plejebolig eller ældrebolig og gerne vil flytte fra den til en tilsvarende i en anden kommune, eller hvis man har et andet behov, som er omfattet af det her, og man gerne vil flytte, er der så forskel på, hvordan man bliver behandlet, eller er det sådan, at vi har et princip om, at man, når man er ældre, selvfølgelig skal kunne flytte frit, og at man skal kunne gøre uden bekymring for, hvilken kommune der har den ene eller anden forpligtelse? For for mig at se er det spørgsmålet om valgfrihed, og jeg håber, da det i hvert fald er et begreb, som vækker nogen genklang hos ministeren, at valgfriheden er vigtig, og at jeg altså kan regne med, at man fastholder den her valgfrihed for ældre til at flytte, uanset hvilken situation de er i.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:41

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg kan ikke lade være med at smile, for det er jo vidunderligt at høre SF være enige med regeringen i vigtigheden af det frie valg, så det glæder mig meget. Nu er det jo et lovforslag, som lige er sendt i høring, og derfor er det selvfølgelig, kan man sige, lidt pudsigt, at vi bruger tid på at debattere det nu og her, men det er helt fint, og vi har jo ikke engang førstebehandlet det her lovforslag, så vi får rig mulighed for at drøfte det og netop få udryddet de misforståelser, som tilsyneladende er på bordet på nuværende tidspunkt.

Så lad mig – med fare for, at det bliver lidt teknisk – lige gøre rede for, at der jo i dag er refusion for opholdskommunens udgifter i flere forskellige tilfælde, dels når en person får ophold i et botilbud i en anden kommune efter medvirken fra den hidtidige opholdskommune eller anden myndighed, dels når en person selv vælger at flytte til en ældrebolig i en anden kommune efter reglerne om frit valg.

Jeg kan altså oplyse, at lovforslaget drejer sig om det specialiserede socialområde. Lovforslaget omfatter altså de situationer, hvor en person efter medvirken fra den oprindelige opholdskommune eller anden offentlig myndighed får ophold i et socialt botilbud, en plejebolig, et plejehjem eller en institution. Så forslaget omfatter – bare for at slå det helt fast – ikke situationer, hvor en ældre, der af sin kommune er visiteret til en ældrebolig eller et socialt tilbud, i stedet vælger en tilsvarende bolig i en anden kommune efter reglerne om frit valg.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:43

Meta Fuglsang (SF):

Nu skal vi ikke begynde at diskutere forskellige definitioner af frit valg, for jeg tror nu nok, at vi er uenige, hvis vi skal diskutere forskellene eller ulighederne med hensyn til det her med frit valg.

Det, jeg er optaget af, er jo ikke teknikaliteterne i det her eller bureaukratiet, eller hvilke muligheder kommunerne får. Det, jeg er optaget af, er, hvad der skal gælde af principper for ældre borgere, som har brug for hjælp i form af bolig eller andre tilbud. Så det, jeg er interesseret i, er principperne, altså om man kan være sikker på, at man har mulighed for at flytte til en anden kommune, og at man ikke oplever begrænsninger i den sammenhæng, og det er sådan set det, jeg gerne vil ind på. Jeg kan jo se på det, der er kommet i forbindelse med det, der er sendt til høring, at der er usikkerhed om, hvad der gælder. Det ville være rart, hvis vi var enige om, at der skal være den her mulighed for at flytte – der skal ikke være nogen begrænsninger for de ældre – og at vi var enige om, at det selvfølgelig også skal gennemsyre den lovgivning, der måtte komme, for det princip er vigtigt.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Derfor er det måske også nødvendigt at bruge noget af taletiden på at sige, hvad baggrunden ligesom er for det her lovforslag, for når vi fremsætter et lovforslag om sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar, er baggrunden jo netop, at KL og regeringen er enige om, at der er behov for en bedre økonomistyring på det specialiserede socialområde, og bedre sammenhæng mellem betalings- og handlekommune er et af redskaberne til det. Der får kommunerne altså en bedre mulighed for at styre udgiftsudviklingen i de tilfælde, hvor de ikke selv råder over et egnet botilbud til en borger. Men lad mig igen slå fast, at forslaget ikke omfatter situationer, hvor en ældre, der af sin kommune er visiteret til en ældrebolig eller et socialt tilbud, i stedet vælger en tilsvarende bolig i en anden kommune efter reglerne om frit valg. Det er altså ikke de situationer, det gælder.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 16:45

Meta Fuglsang (SF):

Så vil jeg gerne spørge: Hvad er det så for nogle ældre, der er omfattet af det her? For det omfatter jo bestemmelser, som vedrører ældre borgere, så jeg er interesseret i at vide, hvad det så er for nogle ældre, der skal begrænses i deres muligheder på baggrund af det her.

Jeg spørger, på baggrund af at vi jo godt ved – nu ved jeg godt, at vi taler et sted, hvorfra der bliver refereret, men alligevel – at når kommunerne skal have det her redskab, er der tale om, at når man styrer udgifter, skal man prøve at begrænse udgifterne. Så kommunen får jo nogle navigationsmuligheder her, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvem er det så, der skal – i gåseøjne – udsættes for det her? Hvad er det for nogle ældre, som er omfattet af den her bestemmelse og dermed oplever en begrænsning?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:45

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det synes jeg sådan set at jeg allerede har svaret på, da jeg gav min første besvarelse. Men igen, lovforslaget drejer sig om det specialiserede socialområde. Det omfatter de situationer, hvor en person efter medvirken fra den oprindelige opholdskommune eller anden offentlig myndighed får ophold i et socialt boligtilbud, en plejebolig eller et plejehjem eller en institution, men altså ikke situationen, hvor den ældre vælger en tilsvarende bolig i en anden kommune efter reglerne om frit valg. Så tror jeg, at det er nævnt et par gange, og forhåbentlig er misforståelserne ryddet af vejen, og jeg glæder mig i så fald til førstebehandlingen og den øvrige drøftelse, som vi skal have af det her lovforslag, og også til, at vi får samlet hørings svarene og dermed har høringsnotater, vi kan forholde os til.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren og ministeren.

Vi går til næste spørgsmål på dagsordenen, og det er spørgsmål 560, som er stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Anne Baastrup.

Kl. 16:46

Spm. nr. S 560

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Agter regeringen at indføre et lignende stavnsbånd over for andre borgere i samfundet som det, man planlægger at indføre over for mennesker med handicap?

Skriftlig begrundelse

Regeringen planlægger at ændre de nuværende bestemmelser om, hvilken kommune der er handlekommune, og hvilken kommune der er betalingskommune i forhold til borgere med handicap. I dag er det sådan, at hvis en borger med handicap bor i et botilbud i en anden kommune, end den, der i sin tid var med til at visitere borgeren til tilbuddet, så er det borgerens opholdskommune, der har handlemyndigheden i forhold til borgeren, mens den gamle kommune refunderer udgifterne til særlig støtte. Det planlægger regeringen at ændre, så det er den gamle kommune, der fremover skal være handlekommune i forhold til støtte efter serviceloven, uanset i hvor mange år, borgeren bor i en ny kommune. De pågældende mennesker bliver dermed i realiteten stavnsbundet til en bestemt kommune. Det vil være uheldigt, hvis man på den måde forhindrer en bestemt gruppe i samfundet i selv at beslutte, hvor de bor, så spørgeren går ud fra, at regeringen planlægger lignende foranstaltninger over for andre i samfundet.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:46

Anne Baastrup (SF):

Agter regeringen at indføre et lignende stavnsbånd over for andre borgere i samfundet som det, man planlægger at indføre over for mennesker med handicap?

Kl. 16:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:46

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet.

Til spørgsmålet om, hvorvidt regeringen agter at indføre stavnsbånd, vil jeg gerne starte med at understrege – og nok ikke som nogen overraskelse – at vi ikke har nogen intentioner om at indføre nogen form for stavnsbånd over for nogen som helst mennesker. Når vi fremsætter et lovforslag om sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar, er baggrunden, som jeg også lige fik berørt i min forrige besvarelse, at KL og regeringen er enige om, at der er behov for en bedre økonomistyring på det specialiserede socialområde.

Det er væsentligt, at kommunerne får bedre mulighed for at styre økonomien og prioritere anvendelsen af midlerne på det specialiserede socialområde, så den fortsatte udvikling kan ske inden for de eksisterende rammer. Det skal ses i lyset af, at der i dag bruges markant flere midler på det specialiserede socialområde end tidligere. Så en bedre sammenhæng mellem betalings- og handlekommune er et af redskaberne til det. Den, der bestiller musikken, er altså den, der betaler musikken.

I aftalen mellem regeringen og KL om kommunernes økonomi for 2010 er det altså i den her forbindelse blevet aftalt, at vi nu vil fremsætte lovforslag, som skal skabe sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde, hvor det måtte være delt mellem handle- og betalingskommune, og ja, udgangspunktet er som sagt, at den kommune, der betaler, samtidig er den kommune, der har visitationskompetencen. På den måde får kommunerne altså bedre mulighed for at styre udgiftsudviklingen i de tilfælde, hvor de ikke selv råder over et egnet botilbud til en borger.

Forslagets formål er således *ikke* at begrænse kommunernes anvendelse af botilbud i andre kommuner, men derimod simpelt hen at gøre det mere gennemskueligt for kommunerne at benytte sådanne tilbud ved at sikre, at kommunerne fortsat har indflydelse på sagsforløb og serviceniveau, når de benytter tilbud i andre kommuner.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:49

Anne Baastrup (SF):

Jeg kunne forstå på ministerens begejstrede afvisning af fru Meta Fuglsangs beskrivelse af hele ældreområdet, at ministeren var meget, meget glad for, at det ikke omfattede alle ældre. Jeg kan også forstå, at ministeren synes, det er rigtig, rigtig fint, at mennesker med handicap skal være omfattet af deres oprindelige opholdskommunes bestemmelser. Så selv om ministeren verbalt ikke vil acceptere, at det handler om stavnsbinding, så vil jeg godt høre ministerens sådan filosofiske beskrivelse af, hvad det så er, det handler om.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:49

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen som jeg startede med at sige i min besvarelse her, og som jeg også sagde under det forrige spørgsmål, så er hele baggrunden for lovforslaget, at både KL og regeringen simpelt hen er enige om, at kommunerne har behov for og har efterlyst en bedre økonomistyring, også på det specialiserede socialområde.

Vi kender jo modellen fra børneområdet. Jeg synes, det er meget vigtigt at få den med. Det er jo ikke noget, vi lige har fundet på. Det

er en måde, man er helt vant til at arbejde på, også inden for børneområdet, hvor det jo i dag gælder for børn, som er anbragt uden for hjemmet, at den anbringende kommune forbliver handlekommune for barnet, uanset om barnet så anbringes uden for kommunen, og uanset om forældremyndighedsindehaveren flytter til en helt tredje kommune. Vi sikrer simpelt hen, at det her forslag kommer til at inddebære, at borgerens hidtidige opholdskommune, dvs. den kommune, der kender borgeren, jo også fremover skal være handlekommune for borgeren i relation til hjælp efter lov om social service.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:50

Anne Baastrup (SF):

Nu har socialministeren ikke så meget erfaring på området, så derfor vil jeg fortælle socialministeren, at når vi lavede den ordning, når det drejer sig om de udsatte børn, var det for at forhindre at få nomadefamilier, det var for at sikre barnet, det var for at give barnet en sikkerhed for, at den beslutning, der var truffet, rent faktisk kunne bevares, fordi vi oplevede en lang række sager, hvor tilflytterkommunen først skulle starte på en sag igen. Så meget om det.

Men det, ministeren jo slet ikke er opmærksom på, er, at når man som menneske med handicap flytter hjemmefra som 18-årig og kommer på en plejebolig, så er det jo resten af ens liv formentlig, man skal bo der. Og det betyder, at hvis man er født i Skagen, kan man risikere, at det er sagsbehandleren i Skagen, der skal beslutte, om man kan få lov til at komme på tur. Det er jo det, det handler om.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:51

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Nu har jeg flere gange redegjort for, hvad begrundelsen for det her lovforslag er. Det er et behov for en bedre økonomistyring på det specialiserede socialområde. Det er noget, som samtlige 98 kommuner har efterlyst og bedt om. De har sagt: Vi har behov for at vide, hvad der sker med vores borgere rundtomkring. Vi har ingen styring med det, de er ikke i vores kommune længere, vi har ingen styring med det.

Det er da væsentligt, at vi sikrer, at der er ordentlige redskaber. Jeg tror ikke, vi kommer til at se eksisterende sager som det her værste tænkelige eksempel med en borger, som oprindeligt kom fra Skagen og så i øvrigt er sendt til København og har boet der i 40 år. Det er jo fuldstændig indiskutabelt, at det ikke ændrer på en borgers rettigheder efter serviceloven. Vi kommer ikke til at opleve kommuner, som hjemtager borgerne. Vi kommer bare til at opleve, at kommunerne kan gå ind og tage et økonomisk ansvar og få en bedre økonomistyring på det her område, som vi altså har en erfaring med er løbet fuldstændig løbsk for kommunerne. Det ansvar skal vi da tage.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger. Fru Meta Fuglsang, værsgo.

Kl. 16:53

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil godt i forlængelse af det svar, der er kommet, gå lidt dybere ind i, hvad konsekvenserne af den her stavnsbinding er. Der er jo tale om, at vi får nogle borgere, som flytter til en kommune og dermed har de borgerrettigheder, man har dér, altså stemmeret til kommunalvalgene, stemmeret til ældeerrådet, hvis man opfylder betingelserne

for det, men som er afhængige af de ydelser, de får fra en anden kommune.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, om det er rimeligt som borger at være i en situation, hvor man bor i en kommune, hvor man har sine borgerrettigheder, men er afhængig af en anden kommune, hvor man ikke længere kan gøre sin borgerindflydelse gældende.

Den anden del af det er, om det, hvis man som borger ønsker at flytte et andet sted hen, fordi man er glad for de tilbud, der er dér, så er rimeligt, at man bliver forhindret i at flytte hen til det servicetilbud, man gerne vil have, på grund af den her aftale.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:53

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er nødt til igen at understrege, at forslaget overhovedet ikke ændrer på borgernes rettigheder efter serviceloven; det er vi altså nødt til at få slået fast.

Med hensyn til den her ændring, hvor man siger, at visitationskompetencen fremadrettet ligger hos den kommune, som har finansieringsansvaret, må vi jo også stadig væk tage fat i eksisterende sager, som vi var lidt inde på under det tidligere spørgsmål, fordi kommunernes mulighed for lokalt at finde hensigtsmæssige løsninger, som tager hensyn til den enkelte borgers situation, jo også er væsentlig. Derfor vil vi netop i situationer, hvor borgeren på nuværende tidspunkt måske allerede har boet 30 år i en anden kommune, se eksempler på, at kommunerne altså får muligheden – selvfølgelig gør de det – for at kunne delegerede visitationskompetencen til bopælskommunen, når det måtte være relevant.

Det er da også den tilbagemelding, jeg får fra kommunerne. De siger: Det her er jo fremadrettet, vi har et andet kommunalt landskab, end vi havde for 40 år siden, hvor vi havde, jeg ved ikke hvor mange kommuner. I dag har vi altså 98 kommuner, som alle har gode og specialiserede tilbud. Så fremadrettet giver det meget god mening – synes jeg alt andet lige, og det er der da heldigvis også et flertal bag mig der vil synes – at visitationskompetencen ligger hos den anbringende kommune.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 16:55

Meta Fuglsang (SF):

Jeg forstår så mindre og mindre behovet for den her ændring. Hvis ministeren siger, at man jo har de samme rettigheder efter loven, som man hele tiden har haft, så forstår jeg ikke behovet for, at kompetencen skal flyttes til den kommune, man bliver hos. For hvis man har de samme muligheder, må svaret jo være det samme i den ene eller den anden kommune.

Det vil sige, at jeg ikke forstår behovet for at ændre på de her regler, hvis det er så indlysende, at man har de samme rettigheder. Så jeg vil da gerne have uddybet, hvad det her så skal gøre godt for.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 16:55

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det synes jeg efterhånden at jeg har svaret på mange gange, og jeg skal gerne gentage det, for det er meget, meget væsentligt, hvad begrundelsen er for, at der overhovedet kommer et sådant lovforslag.

Det er, at KL og regeringen er rørende enige om, at der er behov for bedre økonomistyring på det specialiserede socialområde. Og det er derfor, vi fremsætter et lovforslag, som netop skal skabe sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går tilbage til hovedspørgeren. Værsgo til fru Anne Baastrup.

Kl. 16:56

Anne Baastrup (SF):

Nu er det her forslag jo formentlig kommet fra Kommunernes Landsforening, fordi der grundlæggende er mistillid mellem kommunerne. De stoler simpelt hen ikke på hinanden.

Men så vil jeg spørge ministeren som Venstrekvinde: Hvor meget nærhedsprincip er der i det her forslag, i den aftale, som en Venstredet regering har indgået med Kommunernes Landsforening, som i øvrigt også på daværende tidspunkt havde en formand, der var fra Venstre? Hvor meget nærhed er der over det?

Så vil jeg godt høre: Hvad er efter ministerens opfattelse forskellen på stavnsbinding og det, som der lægges op til her?

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:56

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg har vist svaret meget, meget tydeligt på, at det her ikke på nogen måde er et forslag om at indføre noget som helst stavnsbånd. Og så kan man i øvrigt sige, at det er fint nok at have debatten nu, men forslaget er ikke engang blevet fremsat. Så jeg synes måske også, at vi skal vente med at gå så meget ned i detaljerne i det her forslag, til vi når til førstebehandlingen.

Men som jeg hele tiden har sagt her og lagt vægt på: Det ændrer altså ikke på borgernes rettigheder efter serviceloven. Jeg vil så igen gentage, at forslaget, som det også fremgår af finanslovaftalen, altså giver kommunerne mulighed for netop lokalt at finde hensigtsmæssige løsninger, som tager hensyn til den enkelte borgers situation. Det kan jeg i hvert fald ikke som ansvarlig politiker have nogen som helst modstand imod. Så jeg håber meget på og er sikker på, at vi får en grundig, tilbunds gående debat af, hvad der er af vigtige muligheder og fornuft i det her lovforslag, når nu det bliver fremsat.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og til spørgeren.

Næste spørgsmål på dagsordenen er spørgsmål 10. Det er et spørgsmål til beskæftigelsesministeren, og det er rejst af hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 561

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Er ministeren enig i, at der vil forekomme mere nedslidning, mange flere erhvervs sygdomme og flere arbejdsulykker, når Arbejdstilsynet nu fyrer medarbejdere svarende til 50 årsværk - sammenlignet med, at regeringen havde bevaret de 50 årsværk?

Skriftlig begrundelse

Det er meget dårligt for lønmodtagerne at skære ned på Arbejdstilsynet. Men det er også dårligt for samfundsøkonomien. Flere end ellers

vil blive ramt af arbejdsskader på grund af færre kontrolbesøg på virksomheder og institutioner. En del tvinges til at forlade arbejdsmarkedet. Sådan kan vi ikke være bekendt at behandle vore medmennesker - og samfundet har desuden brug for arbejdskraften på længere sigt.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:58

Eigil Andersen (SF):

Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig i, at der vil forekomme mere nedslidning, mange flere erhvervs sygdomme og flere arbejdsulykker, når Arbejdstilsynet nu fyrer medarbejdere svarende til 50 årsværk - sammenlignet med, at regeringen havde bevaret de 50 årsværk?

Kl. 16:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lad mig forklare, hvad der er op og ned i den her sag. I forbindelse med velfærdsaftalen fra 2006 fik Arbejdstilsynet 70 mio. kr. i perioden 2007-2010 til bl.a. at gennemføre nogle særlige tilsyn i nedslidningstruede brancher. Eftersom aftalen udløber med udgangen af 2010, betyder det, at pengene falder væk i 2011. Sådan er det jo med tidsbegrænsede aftaler, at de løber ud på et tidspunkt. Og jeg vil gerne understrege, at der var et meget bredt politisk flertal bag det, at denne midlertidige bevilling til Arbejdstilsynet skulle udløbe med udgangen af 2010, men så galt kommer det jo så ikke til at gå.

Det var i forbindelse med indgåelse af aftalen om fornyelse af Forebyggelsesfonden - en aftale, som jeg indgik i starten af november måned - at det lykkedes mig at få en bred politisk opbakning til at videreføre hovedparten af bevillingen til Arbejdstilsynet efter 2010, nemlig med 50 mio. kr. ud af de 70 mio. kr. Det betyder, at Arbejdstilsynet fortsat kan gennemføre særlige tilsyn i nedslidningstruede brancher efter 2010, og at Arbejdstilsynet kun får reduceret bevillingen med 20 mio. kr. i stedet for med 70 mio. kr. Det synes jeg faktisk man skulle tage at glæde sig over. På den måde kan Arbejdstilsynet fortsat forebygge og sætte ind over for nedslidning i brancher som f.eks. bygge- og anlægsbranchen, hjemmeplejen og på slagterierne.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:00

Eigil Andersen (SF):

Sandheden er jo, at der på den måde er fjernet 20 mio. kr. fra Arbejdstilsynet. Og i SF mener vi, det er en meget, meget dårlig forretning for samfundet på den måde at nedlægge 50 stillinger i Arbejdstilsynet, for resultatet vil selvfølgelig blive flere arbejdsskader, end der ellers ville have været. Det er selvfølgelig meget, meget slemt også for de mennesker, det går ud over, og som bliver ramt personligt. Nogle vil blive nedslidte, udbrændt eller få en psykisk arbejdsskade, som kan være akkurat lige så alvorlig som en fysisk, og som kan føre til, at man så må forlade arbejdsmarkedet.

Man kan spørge sig selv om, hvordan det er gået i den borgerlige regerings alt for lange levetid. Jo, det er gået sådan, at antallet af anmeldte arbejdsulykker er steget fra 20.000 til 21.600. Antallet af anmeldte erhvervs sygdomme er steget fra 13.600 i 2000 til over 19.000 i 2008. Det er en stigning på ca. 50 pct., mens partiet Venstre har

siddet på beskæftigelsesministerposten, og det er altså siden 2001. Nedslidning og dårligt psykisk arbejdsmiljø er altså stadig væk et meget, meget stort problem. Hvad er det så i tallene for arbejdsskader, som har ført ministeren frem til, at der skal fjernes 50 stillinger i Arbejdstilsynet nu?

Kl. 17:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er vigtigt for mig at understrege over for hr. Eigil Andersen, at de 70 mio. kr., som Arbejdstilsynet fik tilført i forbindelse med velfærdsaftalen, ikke længere skulle tilføres ved udgangen af 2010. Det var de 70 mio. kr. Det er så ikke sket, fordi jeg og regeringen og de forligspartier, der står bag den her aftale, ønsker at forlænge bevillingerne, hvad angår de 50 mio. kr.

Så tingene er jo netop ikke, som hr. Eigil Andersen forsøger at få det til at fremstå her, altså at det skulle være penge, der var fjernet fra Arbejdstilsynet. Faktisk er det tværtimod en bevilling, der nu er blevet forlænget, som ellers skulle være udløbet i 2010. Så det er ganske enkelt et falsum, når hr. Eigil Andersen forsøger at få det til at se ud, som om der bliver fjernet penge fra Arbejdstilsynet. Man kan i virkeligheden vende det om og sige, at der bliver tilført 50 mio. kr.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:02

Eigil Andersen (SF):

Det er jo teknikaliteter, som ministeren her disker op med. Det er ikke noget reelt svar. Det konkrete er, at der bliver fjernet 20 mio. kr. næste år af Arbejdstilsynets bevilling. Der kan udføres arbejde for 20 mio. kr. mindre næste år, end der har kunnet i år. Resultatet vil selvfølgelig blive færre kontrolbesøg på arbejdspladserne, færre påbud fra Arbejdstilsynet, færre vejledninger i, hvordan man skal løse problemerne. Det betyder så, at der vil være endnu flere, end der ellers ville være, som vil blive syge, skal have sygedagpenge, sygehusbehandling, førtidspension, og det skader så samfundsøkonomien.

Jeg tror, at når man sparer 20 mio. kr. på Arbejdstilsynet, så medfører det i virkeligheden 100 mio. kr. i ekstra udgifter til sygedagpenge og lægebehandling og erstatninger og førtidspension.

Kan ministeren ikke se, at det simpelt hen er en dårlig forretning for samfundet at spare på Arbejdstilsynet?

Kl. 17:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, det må være meget svært at beskyldte den borgerlige regering for ikke at have taget arbejdsmiljøet meget alvorligt, og det er jo også derfor, at bevillingerne til Arbejdstilsynet er hævet.

Men jeg vil gerne prøve at oplyse hr. Eigil Andersen om, hvad det er, der netop ikke bliver skåret ned på i Arbejdstilsynet, for jeg kan høre, at hr. Eigil Andersen er lidt på vildspor her.

Personaletilpasningen i Arbejdstilsynet kommer ikke til at gå ud over screeningerne. Arbejdstilsynet har og vil fortsat have penge nok til at gennemføre dem, præcis som det var aftalt, da arbejdsmiljøreformen blev lavet. Det er sådan, at Arbejdstilsynet også vil kunne vi-

dereføre de særlige tilsyn, der bliver ført i nedslidningstruede brancher. Det er jo netop det, jeg aftalte med forligskredsen den 4. november, altså at sådan skulle det være. Så det bliver der heller ikke ændret på.

Arbejdstilsynet vil også fortsat kunne føre tilsyn, undersøge arbejdsulykker og lave byggepladsaktioner, som tilsynet hele tiden har gjort. Men det er jo klart, at der så bliver tale om at tilpasse den daglige drift til de ressourcer, der nu engang er til rådighed. Det vil altså primært ske, ved at der er nogle særlige og tidsbegrænsede opgaver vedrørende f.eks. vejledning af virksomhederne om nedslidning, som så ikke kan løses efter 2010.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:04

Eigil Andersen (SF):

Her kom så omsider indrømmelsen af, at der bliver skåret ned, for det er jo et faktum. Det, at der bliver skåret ned, eksempelvis på vejledning af virksomhederne i, hvordan de skal løse problemerne, er jo fatalt, når man tænker på, at der er et kæmpe behov for det, og at vi stadig væk har et voldsomt stort antal arbejdsskader, som jeg nævnte i mit første indlæg.

I disse år taler man meget om, at vi kommer til at mangle arbejdskraft på længere sigt. Jeg ved ikke, om ministeren er klar over, at i de brancher her er det sådan, at otte ud af ti ansatte vælger at gå på efterløn. Det er selvfølgelig, fordi de er slidt op, og det viser i øvrigt, det er godt, at vi stadig væk har retten til at gå på efterløn. Men det betyder jo, at det er nogle meget arbejdsskadeplagede brancher, og derfor er behovet jo lige så stort i 2010, som det var i 2009.

Er ministeren enig med mig i, at når man så fyrer medarbejdere i Arbejdstilsynet, kan det betyde, at vi på længere sigt kommer til at mangle arbejdskraft, fordi folk er nødt til at stoppe og gå på efterløn på grund af dårligt arbejdsmiljø?

Kl. 17:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg går ud fra, at hr. Eigil Andersen er enig med mig i, at når man giver en midlertidig bevilling, betyder det jo også, at den bevilling udløber på et tidspunkt. Det var sådan, at Arbejdstilsynet fik en midlertidig bevilling på 70 mio. kr. At jeg så sammen med forligskredsen på det her område har besluttet, at vi ikke vil lade den bevilling udløbe, men tværtimod give 50 mio. kr., betyder så, at Arbejdstilsynet stadig væk har væsentlig flere ressourcer, end de havde før. Det går jeg ud fra hr. Eigil Andersen er enig med mig i.

Så er det også sådan, at jeg lige før listede op for hr. Eigil Andersen, hvilke ting der netop ikke bliver berørt, f.eks. screeningerne, f.eks. det, at der er særlige tilsyn i nedslidningstruede brancher. Det er jo noget af det, som jeg ved hr. Eigil Andersen ligesom jeg kører sig om, altså at det er vigtigt, at vi undgår nedslidning. Så de her ting er der jo netop taget højde for, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for dette spørgsmål. Vi fortsætter til næste spørgsmål.

Kl. 17:07

Spm. nr. S 565

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvordan kan det gå til, at ministeren den 2. november 2009 siger, at der skal fjernes 33 årsværk fra Arbejdstilsynet - og kun en måned senere er tallet steget med 50 pct. til 50 årsværk?

Kl. 17:10

Skriftlig begrundelse

Det forekommer meget overraskende, at tallet kan ændre sig så hurtigt.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Eigil Andersen for oplæsning.

Kl. 17:07

Eigil Andersen (SF):

Spørgsmålet lyder:

Hvordan kan det gå til, at ministeren den 2. november 2009 siger, at der skal fjernes 33 årsværk fra Arbejdstilsynet – og kun en måned senere er tallet steget med 50 pct. til 50 årsværk?

Kl. 17:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg redegjorde for lige før, lykkedes det mig i forbindelse med den aftale om fornyelse af Forebyggelsesfonden, som jeg indgik i starten af november måned, at få en bred politisk opbakning til at videreføre 50 mio. kr. ud af 70 mio. kr. til Arbejdstilsynet til særlige tilsynsindsatser i nedslidningstruede brancher. Det betyder, at Arbejdstilsynet i 2011 har en bevilling, som er 20 mio. kr. lavere end i 2010, og det giver så en reduktion på 33 årsværk.

Når Arbejdstilsynet nu har varslet en personalereduktion på ca. 50 årsværk, er det en konsekvens af en gennemgang af Arbejdstilsynets samlede økonomiske situation. Her er bevillingsfaldet på 20 mio. kr. fra 2010 til 2011 kun en blandt flere faktorer, der nødvendiggør en tilpasning. En anden væsentlig faktor, som spiller ind, er opbremsning i den naturlige afgang fra Arbejdstilsynet samt de årlige rationaliseringskrav, der jo er på 2 pct.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:08

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til den midlertidige bevilling er det jo et faktum, som også kommer frem her, at der altså bliver fjernet 20 mio. kr. til næste år, som har været der i år. Det, man skal se på i den her sammenhæng, er jo, hvad behovet i virkeligheden er – og behovet er kæmpe stort. Arbejdsskadetallene er steget i den her regerings levetid; de er ikke faldet. Derfor er der behov for at fastholde den indsats, der har været ydet de senere år.

Når man nu siger, at et af punkterne er, at man vil skære ned på vejledningen til virksomhederne i – det sagde ministeren selv – hvordan man kan løse problemerne, så er det jo fatalt, og det vil helt sikkert føre til, at flere mennesker vil blive arbejdsskadede, end det ellers ville have været tilfældet, hvis man også havde fastholdt de 20 mio. kr. På den måde er det en meget dårlig udvikling.

Med hensyn til den nedskæring, der så er steget fra 33 til 55 årsværk i løbet af en måned, nævner ministeren, at det bl.a. skyldes, at der ikke er så meget personaleafgang fra Arbejdstilsynet på grund af jobsituationen i samfundet. Men det forstår jeg simpelt hen ikke, for når man lige præcis måler i årsværk, er det jo antal stillinger, man fokuserer på, og ikke det flow, der er i medarbejderudviklingen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg igen lige anfægte hr. Eigil Andersens regnestykke, når han siger, at der bliver fjernet penge fra Arbejdstilsynet. Fra min stol bliver der sådan set *tilført* Arbejdstilsynet penge, for Arbejdstilsynets bevilling skulle have været beskåret med 70 mio. kr. Det bliver den så ikke, på trods af at den bevilling udløber ved udgangen af 2010. Men da jeg sammen med forligskredsen har vurderet, at det ville være godt at finde de her penge igen, jamen så har vi bevilget 50 mio. kr. Så hr. Eigil Andersen har ganske enkelt ikke ret.

Når hr. Eigil Andersen så siger, at det lyder helt forkert, at afgang fra Arbejdstilsynet ikke er så stor nu, som vi ellers kunne forvente, er det jo fuldstændig korrekt, og det er på grund af den jobsituation, der er. Normalt ville man jo tilpasse Arbejdstilsynet ved netop naturlig afgang, men det er så ikke sket, fordi der ikke er den naturlige afgang fra Arbejdstilsynet, som der normalt er. Derfor må man ud og reducere antallet af medarbejdere på den måde, som man gør nu.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:11

Eigil Andersen (SF):

Ja, der er noget galt med begreberne her, men det kan vi snakke om bagefter, for det er altså ikke det, man måler i årsværk.

Men til det med, at der var tale om en midlertidig bevilling, vil jeg sige, at der bliver fokuseret meget på det, men her skal der jo fokuseres på, hvad der er behov for i forhold til Arbejdstilsynet. Der er behov for mindst den samme indsats som nu, og i den forbindelse vil jeg da gerne sætte spørgsmålstejn ved, om det er klogt, som regeringen gør, at sige, at Arbejdstilsynet skal spare 2 pct. hvert eneste år. Det bliver jo 2 pct. af et stadig mindre beløb, og det betyder, at der er mindre personale til stede, at der er færre, som kan tage ud på arbejdspladserne. Det betyder, at arbejdsmiljøet jo har det dårligere på grund af den her årlige besparelse på 2 pct. – og den er jo så på 14 pct. i løbet af den her regeringsperiode. Kan ministeren ikke se, at det er en dårlig forretning, fordi det forøger udgifterne på en masse andre områder?

Kl. 17:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, nu kan procentregning jo være svært. Men der er jo ikke noget nyt i, at hr. Eigil Andersen og Socialistisk Folkeparti er uenige i, at staten også skal rationalisere, ligesom man jo naturligt gør i det øvrige samfund, så derfor ser jeg ikke noget nyt i hr. Eigil Andersens spørgsmål her. Men jeg kan bare sige, at jeg fuldstændig tilslutter mig den politik, som regeringen jo har ført hele tiden, netop at staten selvfølgelig også skal være underlagt en rationalisering, ligesom man gør i alle andre virksomheder i det danske samfund.

Nu har vi så sagt, at staten skal rationalisere for 2 pct. hvert eneste år, og det tror jeg bare er et helt naturligt led i det at være i et moderne samfund; der rationaliserer man. Det gør man i private virksomheder, og hvorfor skulle staten så egentlig ikke også kunne rationalisere?

Kl. 17:13 Skriftlig begrundelse

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den sidste omgang.

Kl. 17:13

Eigil Andersen (SF):

Jeg er meget ked af, at ministeren ikke har fanget min pointe om, at de her besparelser udløser mange større ekstraudgifter til pension, fleksjob og sygehusbehandling osv., fordi der kommer flere arbejdsskader, end der ellers ville være kommet. Den pointe har ministeren ikke fanget – eller også vil ministeren ikke fange den.

Jeg må sige, at det, som er vigtigt her, er at tænke sammenhængende og tænke på hele samfundsregnestykket, foruden selvfølgelig først og fremmest at tænke på de mennesker, som det her rammer. Og jeg er desværre nødt til at sige, at jeg mener, at regeringens tankegang på det her område, eksempelvis også med 2 pct.s besparelser på Arbejdstilsynet hvert år, er utrolig overfladisk, utrolig kortsigtet, for for hver sparet million kroner på Arbejdstilsynet bliver der jo udløst ekstraudgifter på 5 eller 10 mio. kr. andre steder i vores samfundssystem til dem, som bliver arbejdsskadede, og det er meget sørgeligt.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:14

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen hr. Eigil Andersen behøver ikke at være så trist til mode, for det er jo rent faktisk tværtimod sådan, at både jeg og regeringen prioriterer arbejdsmiljøet meget højt, og det ved hr. Eigil Andersen også så udmærket godt. For jeg tror nemlig godt, hr. Eigil Andersen er klar over, at vi jo gennemførte en arbejdsmiljøreform i 2005, som betød, at Arbejdstilsynet fik langt over 100 nye medarbejdere til netop at føre den reform ud i livet. Og det er der jo ikke blevet ændret på.

Det er jo altså også sådan, at jeg lige har lanceret nogle nye initiativer, f.eks. dialogmøder på byggepladser, før byggeriet går i gang, og ugentlige uanmeldte kontrolaktioner på byggepladser; jeg har i øvrigt selv lige været med på en aktion. Det er også sådan, at der jo i det hele taget er blevet opprioriteret på arbejdsmiljøområdet, og det er der blevet af en eneste årsag, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, og det er, fordi vi kerer os som arbejdsmiljøet, og fordi jeg er fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen i, at det er vigtigt, at man for det første ikke kommer til skade, når man er på arbejde, og at man for det andet heller ikke bliver nedslidt.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren og til ministeren. Og vi fortsætter med punkt 12 med spørgsmål til samme minister, og det er et spørgsmål, der er stillet af hr. Lennart Damsbo-Andersen, nemlig spørgsmål nr. S 562.

Kl. 17:15

Spm. nr. S 562

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Rammer ændringen vedrørende børnecheckens omlægning til en ungedydelse ikke de familier, der er dårligst økonomisk stillet i Danmark?

Da ministeren besvarede læserspørgsmål på Politiken den 2. december 2009, blev ministeren blandt andet spurgt om regeringen ikke risikerer at ramme de i forvejen dårligst økonomisk stillede familier ved omlægningen af børnechecken til en ungedydelse, men ministeren forholdt sig ikke til dette spørgsmål i sit svar på Politikens hjemmeside - derfor stiller spørgeren her samme spørgsmål.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 17:15

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Da ministeren besvarede læserspørgsmål på Politiken den 2. december 2009, blev ministeren bl.a. spurgt, om regeringen ikke risikerer at ramme de i forvejen dårligst økonomisk stillede familier ved omlægning af børnechecken til en ungedydelse, men ministeren forholdt sig ikke til spørgsmålet og svarede ikke på Politikens hjemmeside. Så derfor ønsker jeg, at...

Kl. 17:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kommer lige til at gribe ind. Man skal kun læse spørgsmålet op, og så skal man argumentere efterfølgende. Først kun en ren oplæsning.

Kl. 17:16

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Rammer ændringen vedrørende børnecheckens omlægning til en ungedydelse ikke de familier, der er dårligst økonomisk stillede i Danmark?

Kl. 17:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der er omkring 10.000 unge imellem 15 og 17 år, som hverken er i uddannelse eller i beskæftigelse. Det skal vi have ændret på.

Det er regeringens klare mål, at flere unge får en ordinær uddannelse, og at de unge, der har en uddannelse, skal hjælpes i job hurtigst muligt, men det er også forældrenes ansvar, at den unge enten er i gang med en uddannelse eller er i et job. Derfor har vi besluttet at omlægge børnefamilieydelsen til en ungedydelse for de unge mellem 15 og 17 år. Vi vil sende et kraftigt signal om, at de unge ikke må være passive.

Den nye sanktionsmulighed skal give medarbejderne i rådgivnings- og vejledningsindsatsen et understøttende redskab over for unge, der gentagne gange misligholder indgåede aftaler. Muligheden for at kunne stoppe for ungedydelsen er et redskab til at få forældrene i tale og fastholde både de unge og deres forældre på slutmålet, nemlig en uddannelsesplan. Formålet er ikke at fratage familierne ungedydelsen, men tværtimod at hjælpe de unge i gang med en uddannelse eller i et job, og det er jo især en hjælp for de økonomisk dårligst stillede, som netop har brug for den her ekstra hånd.

De unge skal selvfølgelig også have den nødvendige hjælp til at komme i gang, og derfor er der jo også i ungedydelsen lanceret en række andre initiativer. Det her står bestemt ikke alene. Vi iværksætter jo præcis de initiativer, der er i de to ungedydelse, for lige nøjagtigt at hjælpe de svageste unge og deres familier.

Kl. 17:18

Kl. 17:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så må spørgeren gå i gang med at argumentere første gang. Der er altså 2 minutter, efterfølgende 1 minut. Værsgo.

Kl. 17:18

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er uenige i, at det er vigtigt, at de unge mennesker får uddannelse eller arbejde. Men når man går ind og kigger på, hvem det er, der kan risikere at blive ramt af det her, og så ser på, hvordan deres familier ser ud, ser det jo allerede nu sådan ud, at blandt de unge, der er udenfor, dem, der ikke er i uddannelse eller job, er der en overrepræsentation med forældre, som er ufaglærte, som har en dårlig tilknytning til arbejdsmarkedet, som ikke har nogen uddannelse eller er førtidspensionister og i det hele taget ligger i de laveste samfundsgrupper og indtægtsgrupper i det her samfund. Det er dem, der vil risikere at blive ramt af det her, så derfor spørger jeg igen: Risikerer regeringen ikke at ramme de i forvejen dårligst stillede familier med den her indsats?

Kl. 17:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, at hr. Lennart Damsbo-Andersen har stirret sig fuldstændig blind på ungeydelsen, og hr. Lennart Damsbo-Andersen får det jo nærmest til at fremstå, som om regeringen er ude på at straffe de svageste familier i Danmark. Intet kunne være mere forkert. Det er jo netop sådan, at ungepakken er skruet sammen på en måde, så der er en lang række støttfunktioner netop for at hjælpe de unge i gang. Det er vejledningsindsats, det er mentorer. Læse-, skrive- og staveundervisning er det muligt at få. Der er en lang række tiltag. Man kan i øvrigt også nu få mulighed for at få en hammer i hånden og se, om det er tømrer, man vil være. Det er en mulighed, man ikke havde før. Det er lige nøjagtig noget af det, der kan fange de allersvageste unge. Det er lagt ind i ungepakken.

Samtidig med det er det selvfølgelig også vigtigt, at vi sender et klart signal til forældrene om, at vi gerne vil hjælpe dem netop med alle de her støttfunktioner, men det har altså også en konsekvens, hvis man bare vender ryggen til og ikke vil modtage den hjælp, som man kan få, og den støtte, som man kan få fra det offentlige. Derfor har vi omlagt børnefamilieydelsen til at blive en ungeydelse, og som jeg ser det, er det et kærligt skub til de her familier.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:20

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo sådan set godt at høre noget andet, end at nu fjerner vi ungeydelsen fra de unge, som ikke vil være med. Det er jo sådan set det, der har været overskriften, og også det, der var hovedbudskabet, da alt det her blev lagt frem, men så kunne jeg tænke mig at spørge: Når nu der så er en lang række ting, der skal hjælpe den unge med at komme i gang, hvornår på den her skala er det så, at ungeydelsen bliver fjernet? Hvornår er det, at den unge og familien mister de her penge?

Kl. 17:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu håber og tror jeg jo sådan set ikke, at det kommer fuldstændig bag på hr. Lennart Damsbo-Andersen, at det er en lang række støttfunktioner i ungepakken, i og med at hr. Lennart Damsbo-Andersens eget parti er med til at bakke op om ungepakken og dermed også med til at bakke op om den lange perlerække af initiativer, der ligger, netop for at støtte de unge og for at støtte deres familier. Så den debat havde jeg egentlig ikke forventet at skulle tage i dag med hr. Lennart Damsbo-Andersen. Men jeg gennemgår gerne, hvad der er i ungepakken, hvis hr. Lennart Damsbo-Andersen skulle have brug for det.

Når det så er sagt, bliver der spurgt om, hvornår man kan gå ind at fjerne ungeydelsen. Jamen det kan man, hvis de aftaler, man har lavet med den unge og i høj grad jo også med den unges familie, forældre, bliver misligholdt. Hvis man ikke kommer til de vejledningssamtaler, som man skal komme til, hvis man ikke dukker op, når man skal hjælpes i gang, hvis man ikke dukker op på arbejde, hvis forældrene ikke vil være med til at kere sig om de unge og tage hånd om dem, er det her den yderste mulighed, men jeg må sige, at jeg ikke tror, at man skal forvente at se, at ungeydelsen bliver fjernet fra ret mange forældre. Det tror jeg ærlig talt ikke, og det håber jeg heller ikke.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 17:22

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jeg sådan set enig i. Jeg håber så sandelig heller ikke, at der er nogen, der kommer i den situation. Jeg håber faktisk, at de fleste vil være så fornuftige, at de går i gang. Men vi ved jo, at der er familier, der har en svag baggrund, som kan gøre, at de har vanskeligt ved – både i forhold til sig selv og den unge – at støtte den unge til at komme i gang med noget.

Grunden til, at jeg spørger om det her, er, at det ligesom vil være rart at høre lidt om udmøntningen, for den har vi som Socialdemokratiet i hvert fald ikke været med til at beslutte noget som helst om. Hvor mange gule kort får man, før man får det røde kort? Hvor hende i processen er det så, at der bliver sagt: Nu stopper ydelsen?

Kl. 17:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen man kan jo slet ikke stille det op på den måde, vil jeg sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen. For hvis det var sådan, at Socialdemokratiet nu også ville bakke fuldt og helt op om den her ungepakke, ville man jo også være med til at presse på for, at netop alle de støttfunktioner, der ligger i ungepakken, bliver brugt, at de bliver udnyttet til fulde i kommunerne: at socialrådgiverne bruger dem, at de kommunalt ansatte til fulde hjælper de her unge. Det er jo det, der er hele meningen med ungepakken. Det ved hr. Lennart Damsbo-Andersen også udmærket godt – håber jeg.

Men det er også klart, at hvis man slet ingen sanktionsmuligheder har, er det bare tomme ord og gode viljer. Men jeg er ikke i tvivl om, at det her med at fjerne ungeydelsen ikke er noget, der vil blive brugt. Og man kan ikke sige, at det så skal gøres på den og den måde, for det er jo netop mennesker, vi har med at gøre. Det er ikke meningen, at det her skal være pisk og slag og den sorte skole. Tværtimod er det meningen, at det her skal være et kærligt skub til

forældrene, men samtidig med at der er en perlerække af initiativer, der bakker op om både forældrene og de unge.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål under punkt 13 er til finansministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:24

Spm. nr. S 563

13) Til finansministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det var populisme af værste skuffe, da den daværende opposition i 1997, hvoraf flere i dag er fremtrædende ministre, foreslog en vederlagsmodel for deltidsbrandmændene?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen får lov at læse spørgsmålet op nu. Værsgo.

Kl. 17:24

Bjarne Laustsen (S):

Tak, fru formand. Synes ministeren, at det var populisme af værste skuffe, da den daværende opposition i 1997, hvoraf flere i dag er fremtrædende ministre, foreslog en vederlagsmodel for deltidsbrandmændene?

Kl. 17:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg sad ikke i Folketinget 1997 og agter derfor ikke at gå ind og fortolke motiverne bag det forslag, som oven i købet er på et område, som ligger uden for mit ministerområde.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:25

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker finansministeren for det meget kortfattede, men klare svar. Men man kan vel ikke løbe fra regningen, hvis man har en gerning at gøre i partiet Venstre.

Jeg står med en pressemeddelelse, hvor den daværende ordfører på området, hr. Helge Sander, hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti, hr. Aage Frandsen, fru Jette Gotlieb, hr. Tom Behnke og hr. Poul Nødgaard skriver, at de seks partier uden for regeringen med forslaget har sikret deltidsbrandmændene nogle fornuftige vilkår til gavn for både brandmændene og ikke mindst lokal-samfundene, der ikke kan undvære deres indsats.

Hvad er det, der er ændret siden dengang, hvor man udsendte den her pressemeddelelse? Den nuværende finansminister, som tidligere var beskæftigelsesminister, ændrede jo på dagpengereglerne, hvilket gjorde, at deltidsbrandmændene, som aldrig har været omfattet af reglerne om supplerende dagpenge, pludselig blev trukket med ind og dermed blev en af de grupper, der kunne blive ramt af kun at kunne få supplerende understøttelse i 30 uger. Det har den nuværende finansminister absolut et ansvar for.

Det er jo interessant, fordi hele den daværende opposition foreslog en vederlagsmodel. I morgen bliver der her i Folketinget på min foranledning fremsat forslag om det, og jeg må jo ty til gode borgerlige forslag, når andet ikke kan lykkes. Derfor er det jo interessant at høre, om den nuværende regering bakker op om det, som den davæ-

rende opposition foreslog. Det er derfor, det er interessant. Er der virkelig forskel på at være i opposition og i regering? Mener man ikke det, man siger?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne redegøre for, hvorfor regeringen ikke anser en vederlagsmodel for at være en farbar vej for deltidsbrandmænd. Det er jo et emne, der tidligere er redegjort for i detaljer af beskæftigelsesministeren. Men forudsætningen for at kunne få et vederlag frem for løn er, at der er tale om et hverv eller et borgerligt ombud. Det betyder jo, at man ikke er ansat, hvorfor der heller ikke findes et ansættelsesforhold.

Det har jo så igen en række konsekvenser, for hvis deltidsbrandmænd virkelig skal sidestilles med et hverv eller et borgerligt ombud, vil det bl.a. indebære, at de ikke er omfattet af ferieloven, arbejds-skadeforsikringsloven, sygedagpengeloven, barselloven, og der indbetales ikke ATP, de kan ikke være omfattet af en overenskomst og vil ikke kunne vælge tillidsmand, alle skal have samme vederlag, og de opnår ikke dækning hos Lønmodtagernes Garantifond osv. Alene af de grunde synes jeg ikke at det er nogen god idé.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:27

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Det er et rent papegøjesvar. Jeg har hørt det så mange gange.

Men den daværende opposition havde set i øjnene, at det her kunne blive et problem med de ting, som finansministeren nu nævner. Så står der, at det forhold, at de nævnte grupper fremover skal modtage vederlag, ikke skal medføre forringelser f.eks. i forhold til arbejds-miljølovgivningen. I pressemeddelelsen står der også, at alle de steder, hvor det giver anledning til problemer, der vil partierne sikre brandmændene simpelt hen ved at skrive dem ind i lovteksten, hvis de ryger ud som følge af den nye ordning.

Det vil sige, at den daværende opposition meget vel var klar over det, som finansministeren nu siger. Alt sammen står jo at læse i den her rapport, som jeg har været oppe at hente på biblioteket, der vedrører beslutningsforslag B 88. Man var helt klar over i oppositionen dengang, at der skulle ske nogle ændringer i andre love, for at man ikke forringede deltidsbrandmændenes vilkår.

Hvordan kan det så være et problem i dag, når det ikke var et problem dengang?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man kan jo være blevet klogere, man kan jo have set, hvordan reglerne har udviklet sig. Så det, at forudsætningerne ændrer sig, er der jo ikke noget mærkeligt i.

Det, jeg redegør for her, er regeringens politik. Vi synes ikke, at deltidsbrandmændene kan være tjent med en vederlagsmodel i lyset af alle de negative konsekvenser, der er i den.

Kl. 17:29

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Finansministeren.

Kl. 17:31

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil sige til ministeren, at Venstre dengang stod i spidsen for et forslag, der sagde, at den måde, som deltidsbrandmændene blev behandlet på, var helt urimelig. Man skulle simpelt hen ikke modregnes for noget som helst, det var det primære mål.

Det, der er sket siden hen, er de ting, som finansministeren lyttede til, da han var beskæftigelsesminister, hvor Bernstein sagde, at der var for få ledige i Danmark. Der blev lyttet til det, og siden hen er der kommet mange flere ledige. 900 flere ledige, sagde beskæftigelsesministeren til mig, der ville blive som følge af, at man strammede reglerne vedrørende supplerende dagpenge. De her folk har aldrig været omfattet af reglerne for supplerende dagpenge.

Den daværende beskæftigelsesminister tog dem ind under reglerne, og man kunne se for sig, at når de mistede deres fuldtidsarbejde, så kunne de kun modtage understøttelse i 30 uger, og så blev de nødt til at stoppe med at være brandmænd eller nøjes med at leve af de små beløb, som den daværende opposition dengang sagde, at de slet ikke skulle modregnes noget som helst for.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:30

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man kan jo så undre sig over, hvorfor det lovforslag ikke blev vedtaget dengang, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

Det var jo mig bekendt en socialdemokratisk regering, der sad dengang. Hvis det forslag var så naturligt, hvorfor blev det så ikke vedtaget dengang?

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 14, til finansministeren endnu en gang, og det er også af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:30

Spm. nr. S 564

14) Til finansministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig med forsvarsministeren i, at vores måde at organisere beredskabet med deltidsbrandmænd på er god og effektiv, og at det derfor er uhensigtsmæssigt, at rigide regler på dagpengeområdet forhindrer brandsvende i at fortsætte mere end 30 uger, når de mister deres fuldtidsarbejde?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:31

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig med forsvarsministeren i, at vores måde at organisere beredskabet med deltidsbrandmænd på er god og effektiv, og at det derfor er uhensigtsmæssigt, at rigide regler på dagpengeområdet forhindrer brandsvende i at fortsætte mere end 30 uger, når de mister deres fuldtidsarbejde?

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er en god og effektiv måde at organisere beredskabet på. Det er mit klare indtryk, at det fungerer rigtig godt, ellers er jeg overbevist om, at kommunerne, som har ansvaret for det her, ville have ændret på organiseringen af indsatsen.

I mange kommuner består redningsberedskabet jo overvejende af deltidsansatte eller frivillige, mens det andre steder hovedsagelig består af fuldtidsansatte. Jeg kan se på tallene her, at der i 2008 var knap 1.750 fuldtidsansatte, 4.500 deltidsansatte og godt 2.600 frivillige i redningsberedskabet. Så jeg synes altså, at kommunerne løser den opgave på en fortrinlig måde, og jeg tror ikke, at kommunerne har nogen planer om at ændre det.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:32

Bjarne Laustsen (S):

Men regeringen har jo haft planer om at ændre det. Hvis der er nogle af de der op imod 4.000 deltidsbrandmænd, som vi har, der mister deres arbejde, deres hovederhverv, kan de kun være deltidsbrandmænd i 30 uger. Det er en regel, der ikke har eksisteret før 2008, og derfor bærer den nuværende regering jo hovedansvaret for det. Den daværende regering fritog dem for timeoverførselsreglerne. Det var det, der kom ud af hele den øvelse.

Men den nuværende regering kunne jo have fremsat det her lovforslag på baggrund af det beslutningsforslag, man fremsatte i 1997. Det valgte man ikke at gøre.

Nu har man så en hel masse indvendinger imod forslaget om at give vederlag. Vi har her til morgen i Arbejdsmarkedsudvalget haft de deltidsansatte brandmænds organisation inde i deputation. De fortalte, at hvis man skulle konvertere deltidsbrandmandstillingerne til fuldtidsstillinger, ville det koste op imod en 1/2 mia. kr. ude i beredskabet. Det er jo derfor, at det er interessant, at Venstre havde det synspunkt, dengang de var i opposition, nemlig at det her var småpenge, og at folkene, der havde med det her at gøre, overhovedet slet ikke skulle modregnes.

Nu kan det blive konsekvensen, hvis det bliver så dårligt at være deltidsbrandmand, at nogle er nødt til at stoppe, og det bliver svære at rekruttere nye til området. Derfor er det interessant, hvordan man vil sørge for, at beredskabet kan komme til at fungere, når flere og flere vil droppe ud.

Alene i Nordjylland har man 30 mennesker i gang med nedtælling til, hvornår det er, de skal stoppe og droppe ud af beredskabet, og finansministerens rapport siger, at det kun er 30 i hele landet. Hvor har man de tal fra? Jeg kan godt fortælle, at tallene er fra en periode, hvor der var opgang i den danske arbejdsmarkedspolitik i 2006 og 2007. Det er jo slet ikke aktuelle tal, man har.

Regeringen siger jo også, at ledigheden vil stige til 160.000. Er der nogen grund til ikke at tro, at ledigheden også kan ramme flere deltidsansatte brandmænd i fremtiden, således at problemet kan blive endnu større, end det er i dag?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at det naturligvis på det her område ligesom på de andre områder, hvor vi har diskuteret supplerende dagpenge, gælder, at der ligger en forpligtelse på arbejdsgiverne til at tilrettelægge arbejdet på en hensigtsmæssig måde.

Det, vi tilsigter med ændringerne af de supplerende dagpenge, har jo baggrund i den her laden stå til, altså at det er meget nemt og bekvemt for arbejdsgiveren bare at lade folk gå på supplerende dagpenge. Jeg har forstået, at reglerne er sådan, at det kun er i de uger, hvor man rent faktisk bliver kaldt ud til brand, at man bruger sine supplerende dagpenge. Det vil sige – har jeg læst i papirerne her – at hvis man følger gennemsnittet af deltidsbrandmænd og kommer ud hver tredje uge, så har man supplerende dagpenge i 90 uger, og hvis arbejdsgiverne så kan tilrettelægge arbejdet på en lidt mere hensigtsmæssig måde, hvor de bl.a. tager hensyn til det her, så vil en del af problemet kunne løses.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:35

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har aldrig nogen sinde hørt, hvordan man kan tilrettelægge brand. Jeg anerkender, at der er påsatte brande, men jeg vil ikke anbefale nogen at gøre det. Derfor vil jeg sige, at brand er noget, der opstår, og så ringer man 112, og så må man håbe, der er slukningskøretøjer, der kommer og slukker branden, og at der er nok folk. Det her kan koste værdier, og i yderste konsekvens kan det koste menneskeliv.

Det, der er interessant, er, at hvis vi er enige om, at det er et stort problem, som regeringens ministre – alle tre på det her område endda – har underholdt længe med, og at det er en sag, der ligger regeringen meget på sinde, hvordan har finansministeren så tænkt sig, at det her skulle løses?

Jeg ser kun følgende muligheder: at man fritager dem for tælle-reglerne, således at de ikke tæller med i opgørelsen over forbruget af supplerende dagpenge; at man helt kan fritage dem for reglerne om supplerende dagpenge, som de har været tidligere; eller at man kan lave en vederlagsmodel.

Hvilken model foretrækker finansministeren?

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at det ikke var brandene, jeg talte om man skulle planlægge. Det var vagterne og vagtplanerne, man kunne tilrettelægge sådan, at man tog hensyn til det her forhold. Men der er jo altså mulighed for at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at man tager hensyn til de brandmænd, som måtte have mistet deres hovedbeskæftigelse, om man så må sige, så de ikke spiser hurtigt af de her supplerende dagpenge. I det hele taget er formålet med at ændre de supplerende dagpenge jo at stramme op på arbejdsgiverens forpligtelse til at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at man er mindst mulig tid på dagpenge. Sådan er det i de andre industrier, de andre områder, hvor man har supplerende dagpenge, og jeg vil gætte på, at det også gælder på det her område.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bent Bøgsted har meldt sig som medspørger. Værsgo til hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:37

Bent Bøgsted (DF):

Ja tak. Nu har jeg haft fornøjelsen af at sidde og lytte til, hvad ministeren har fortalt hr. Bjarne Laustsen. Dengang vi lavede loven om supplerende dagpenge, sad finansministeren som beskæftigelsesminister, og er det ikke korrekt, at der ikke var en eneste, der havde spekuleret i det med deltidsbrandmænd, at der ikke var en eneste organisation, der kom med indsigelser vedrørende deltidsbrandmænd, der ville have supplerende dagpenge, og at der derfor heller ikke var nogen, der umiddelbart tænkte det ind som et problem, da vi lavede reglerne om de 30 uger i forbindelse med de supplerende dagpenge? I den forbindelse nævnte finansministeren, at man ved planlægning kunne køre helt op til 90 uger med supplerende dagpenge. Men der er jo en del af dem, der har været ude i arbejdsfordeling, og det er 26 uger i arbejdsfordeling med supplerende dagpenge, så det tæller hurtigt, og så kan man ikke komme op på de 90 uger.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Bøgsted vil jeg sige, at det er muligt, at man ikke nævnte deltidsbrandmænd, men fænomenet med, at man har en hovedbeskæftigelse og en bibeskæftigelse, gælder jo mange mennesker, og der må man jo bare sige, at der så gælder ens vilkår for alle. Det er sådan set det, jeg mener er helt afgørende: at man ikke begynder at lovgive ud fra, hvad det er for noget arbejde, folk har, men at der gælder ens regler i dagpengelovgivningen for alle mennesker.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:39

Bent Bøgsted (DF):

Det er fuldt forståeligt, men i den her situation har vi så det, at der bliver spillet pingpong med deltidsbrandmænd mellem ministrene; de hører ikke under beskæftigelsesministeren og heller ikke under finansministeren, men de hører under forsvarsministeren, og det er forsvarsministeren, der har ansvaret for, at beredskabet fungerer. Derfor er det egentlig besynderligt, at vi skal stå her og diskutere med beskæftigelsesministeren og finansministeren om at finde en løsning for de brandmænd, der kan komme på tale ryger ud af systemet og ikke kan få supplerende dagpenge.

Dertil kommer, at vi også er i den situation, at vi faktisk ikke kan få oplysning om, hvor mange der reelt er berørt af det her, fordi de er fordelt på mange forskellige a-kasser, hvilket beskæftigelsesministeren redegjorde for så sent som i formiddags og på et møde i går. Man har ikke oplysninger om, hvor lang tid der vil gå, og hvor mange der reelt vil blive ramt af reglerne om supplerende dagpenge, før de bliver nødt til at stoppe. De oplysninger kan vi ikke få, ministeren er ikke i stand til at indhente dem. Er det så ikke sådan, at den ansvarlige minister – forsvarsministeren – burde komme med en løsning, hvis det er så stort et problem?

Kl. 17:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Taletiden er 1 minut også for medspørgerne.

Det er ministeren.

Kl. 17:43

Kl. 17:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal jo ikke afgøre, hvad der er relevant. Men det her spørgsmål går jo på, hvordan dagpengelovgivningen er indrettet, og der kan jeg udtale mig, for det er jo ikke så lang tid siden, at jeg selv var beskæftigelsesminister, og at jeg selv, som hr. Bjarne Laustsen antydede, var ansvarlig for den her ændring, der blev lavet. Derfor vil jeg bare sige, at i de tilfælde, hvor vi har strammet reglerne for supplerende dagpenge igennem historien, er det alligevel lykkedes arbejdsgiverne at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at man ikke løber ind i det problem, og jeg synes altså, at vi stadig væk skal holde fast i den forpligtelse, at arbejdsgiverne skal tilrettelægge arbejdet på den måde.

Jeg kan forstå, at man jo på det her område kan tilrettelægge vagtplaner og lignende, også inden for det kommunale beredskab. Det er jo kommunerne, der har ansvaret for det, og hvis arbejdet skal organiseres på en anden måde, jamen så er det jo kommunerne, der skal træffe de beslutninger. Det varierer jo fra kommune til kommune, nogle kommuner arbejder med fuldtidsansatte, nogle med deltidsansatte, nogle med fritidsbrandmænd, og derfor er det jo på kommunens ansvar, at de her ting skal løses. Men for så vidt angår dagpengelovgivningen, mener jeg, at den skal gælde ens for alle borgere.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Taletiden er også et minut for ministre. Så er det hr. Bjarne Laustsen for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:42

Bjarne Laustsen (S):

Hvis jeg skal forklare nogen den 9. december 2009, hvad der kommer ud af det her, så er det, at finansministerens råd til kommunerne og alle, der er interessenter her, er: Tilrettelæg nu jeres brande, for så kan I komme ud over det problem, som regeringen har skabt. Det står klart med hr. Bent Bøgsteds spørgsmål, at regeringen har tørret Dansk Folkeparti godt og grundigt både med hensyn til reglerne og forhandlingerne omkring de supplerende dagpenge. Der er en passus i den aftale, der siger, at hvis der er nogle af de grupper, som jeg som ordfører nævnte her fra Folketingets talerstol, der vil blive ramt af det her, så vil man kunne tage det op igen. Jeg venter spændt på, hvornår man gør det.

Jeg kan også sige, at jeg jo tror på, at regeringen slet ikke har villet sætte fokus på det her, fordi forslaget ikke har været sendt til høring hos Landsklubben for Deltidsansatte Brandfolk, og derfor har de jo selvfølgelig heller ikke haft mulighed for at gøre opmærksom på det her på daværende tidspunkt. For det var netop grupper, der ikke før var omfattet af det her.

Derfor synes jeg stadig væk, at der er behov for at kigge på, om ikke der kunne findes en model, sådan at timeoverførselsreglerne ikke gælder for brandmænd. Deres faste vederlag tælles ikke med, det er kun, når der er brand, at det tæller med osv.

Så siger ministeren, at der skal være ens regler for alle. Det er der jo ikke i forvejen. Så det er jo let for de dele af vores beredskab at sige, at når det gælder det her, tæller de ikke med. Det er jo den mulighed, der er. Eller der er den tredje mulighed, som er den, jeg har grebet, og som den daværende opposition og den nuværende regering fremsatte, nemlig at man kunne lave en vederlagsmodel for de her brandmænd. Så ville problemet være løst en gang for alle, og det ville være en kraftig forbedring og en påskønnelse af de deltidsansatte brandfolks arbejde.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Når lampen lyser konstant, så har taletiden været udløbet længe.

Så er det ministeren.

Kl. 17:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så skal jeg til gengæld gøre det meget, meget kort og sige, at jeg gerne vil rette en misforståelse, nemlig at jeg ikke ønsker, at brandene skal planlægges, men at arbejdsgiverens planlægning af vagtplanerne måske kunne strammes op.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Og hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 17:44

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. december 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er oplået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 17:44).